

ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΔΕΝ ΕΜΠΛΕΚΕΤΑΙ ΣΕ ΚΡΙΣΗ ΕΛΛΑΔΑΣ - ΤΟΥΡΚΙΑΣ ΤΟ ΛΑΘΟΣ ΤΟΥ ΜΗΤΣΟΤΑΚΗ ΣΤΗΝ ΕΕ ΓΙΑ ΤΟ ΚΑΛΩΔΙΟ

• Πώς μετατράπηκε η ασφάλεια υλοποίησης του έργου σε διμερές
θέμα Ελλάδας Τουρκίας και ο κίνδυνος εξάρτησης από το... Άκιουγιου
• Βέτο Άγκυρας διά της ισχύος ΣΕΛΙΔΕΣ 8-9

16 ΧΡΟΝΙΑ ΧΩΡΙΣ ΤΟΝ ΑΝΤΗ
Ο άνθρωπος
που έμεινε φως
ΣΕΛΙΔΕΣ 2-3

ΤΟΥΡΚΙΑ ΚΑΙ ΡΩΣΙΑ ΥΠΟΠΤΕΣ ΓΙΑ ΥΒΡΙΔΙΚΗ ΕΠΙΘΕΣΗ ΒΗΜΑ-ΒΗΜΑ Πώς στήθηκε η παγίδα των «επενδυτών»

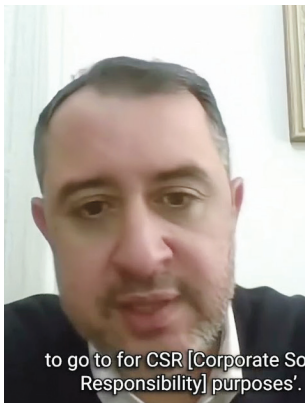
Ζητά εξηγήσεις η αντιπολίτευση και αφήνει αιχμές

ΕΠΙΒΑΡΥΝΣΗ
Η ΠΑΡΑΠΑΙΔΕΙΑ
Πληρώνουμε
ακριβά
τη «δωρεάν»
Παιδεία
ΣΕΛΙΔΕΣ 16-17

Μετά το πρώτο σοκ,
η Κυβέρνηση
προσπαθεί
να σταθεί στα πόδια
της και να διερευνήσει
σε βάθος εάν είναι
θύμα υβριδικού
πολέμου και από
ποιους. Σύμφωνα
με πληροφορίες,
οι υποψί-
ες στρέφονται
προς δύο κατευ-

θύνσεις -δηλαδή προς τη
ρωσική ή την τουρκική
πλευρά- δημόσιες όμως
επί τούτου αναφορές χω-
ρίς αναντίλεκτες απο-
δείξεις οδηγούν
σε μπούμερανγκ.
Οι δράστες ήταν
καλά διαβασμέ-
νοι περί του
τρόπου που
λειτουργεί το
παρασκήνιο και

η διαφθορά και μέσω των
μονταρισμένων πλάνων και
στοχοθυτών αυτό επιχείρησαν
να φέρουν στην επιφάνεια,
αφήνοντας εκτεθειμένους
τους συνομιλητές τους, τον
Πρόεδρο και το ίδιο το κράτος,
24 ώρες μετά την επιτυχή
ανάληψη της Ευρωπαϊκής
Προεδρίας της Κύπρου στην
Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι αυ-
τονόητο ότι ο χρόνος δεν ήταν
τυχαίος. ΣΕΛΙΔΕΣ 4-5

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΗ
ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ:
Ο στόχος του 2026
και οι κόκκινες γραμμές
ΣΕΛΙΔΕΣ 22-23

Υποστατικά
λειπουρούν χωρίς
πιστοποιητικά
πυρασφάλειας
ΣΕΛΙΔΑ 14

Τρέχουν
για μη χάσουν το τρένο
ΣΕΛΙΔΕΣ 10-11

ΑΡΘΡΟΓΡΑΦΙΑ

ΣΑΒΒΑΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ
Από το «Δόγμα Μονρόε» στο «δόγμα
Ντονρόε» και στον αδιάστατο,
ανελέπτο Τραμπ-ικό κόσμο
ΣΕΛΙΔΑ 7

ΧΡΗΣΤΟΣ ΙΑΚΩΒΟΥ
Η εκδίκηση της
γεωπολιτικής
ΣΕΛΙΔΑ 5

ΘΕΣΗ

Το βίντεο με νυν και πρώην
αξιωματούχους του κρά-
τους, καθώς και ιδιώτη
επιχειρηματία, που εξηγεί πώς
γίνονται οι δουλειές των χρηματο-
δοτήσεων πίσω από τις κλειστές
πόρτες της πολιτικής, προκαλεί
σάλο. Όχι μόνο στην Κύπρο, αλλά
και διεθνώς. Από το Έβερεστ και
την Προεδρία της ΕΕ, ο Πρόεδρος
Χριστοδουλίδης και η Κυβέρνησή
του βρέθηκαν στα τάρταρα και
στον κυκλώνα μιας κρίσης, που
απειλεί να πλήξει την αξιοπιστία
του ιδίου, αλλά και του κράτους.
Όλων μας! Και οφείλει να ρίξει

φως. Έχει και νομική και πολιτική
υποχρέωση. Γιατί; Διότι δεν είναι
η πρώτη φορά που συμβαίνουν
τέτοια φαινόμενα, τα οποία μας
προσβάλλουν και μας σπρώχνουν
στον πάτο. Υπήρξε η υπόθεση των
διαβατηρίων και του Αλ Τζαζίρα,
στην οποία είχαμε παραιτήσεις,
όπως αυτή του Προέδρου της
Βουλής, καθώς και διώξεις.

Στην προκειμένη περίπτωση, η
Κυβέρνηση ισχυρίζεται ότι πρό-
κειται για «υβριδική επίθεση». Τι

υπονοείται εδώ; Ότι κρύβονται
πίσω από το μονταρισμένο βίντεο
μυστικές υπηρεσίες; Και αν ναι,
ποιες είναι αυτές; Και γιατί ενήργη-
σαν; Οι ψίθυροι και οι εικασίες δεν
αρκούν. Χρειάζονται αποδείξεις.
Διότι, εάν αυτή είναι η αλήθεια, η
κατάσταση είναι ιδιαίτερα επι-
κίνδυνη. Εγείρεται θέμα κρατικής
ασφάλειας και τρόπων αντιμετώ-
πισης. Και οι εμπλεκόμενοι στο
βίντεο, εφόσον γνώριζαν με ποιους
και γιατί μιλούσαν, θα πρέπει να

εξηγήσουν τα πάντα στις Αρχές
και να τους καταγγείλουν. Για να
είναι και οι ίδιοι καθαροί και να
εκδοθούν εντάλματα σύλληψης. Η
γη αποκλείεται να τους κατάντε.

Εκείνο που προκαλεί, όμως,
τον πολίτη είναι η αλαζονεία με
την οποία μιλούσαν οι εμπλεκό-
μενοι. Είχαν άμεση πρόσβαση,
όπως εξηγούσαν, στον Πρόεδρο.
Και από τη γνωστή πλέον φράση,
“This is Cyprus”, έχουμε καιρακυ-
λήσει σε μιαν άλλη: “It is like my

girlfriend”! Την οποία «φιλενάδα»
-όπως ο γνωστός επιχειρηματίας
ισχυρίστηκε- ταΐζει και ποτίζει
με χιλιάδες ευρώ. Και ποια είναι
αυτή η «φιλενάδα της εξουσίας»;
Ο Πρόεδρος ή κάποιος άλλος;
Και αν αυτό αληθεύει, πρόκειται
ή όχι για ξεφτίλα και υπόγειες συ-
ναλλαγές; Δεν συνιστά διαφθορά;
Κύριε Πρόεδρε, ό,π και αν συμ-
βαίνει, έχετε χρέος να μας το πείτε.
Καθαρές δουλειές. Χωρίς σκιές.
Δεν αντέχουμε άλλα ρεζιλίκια και
ταπεινώσεις. Καθαρίστε το σύστη-
μα και εγγυηθείτε την ασφάλεια
του κράτους. Μπορείτε;

Ρίξε φως, κύριε Πρόεδρε...

16 χρόνια χωρίς τον Άντη Ο άνθρωπος που έμεινε φως

Δεκαέξι χρόνια μετά, δεν τον θυμόμαστε μόνο. Τον συναντάμε ακόμη: στον τρόπο που δουλεύουμε, στον τρόπο που μιλάμε στην κοινωνία, στον τρόπο που κρατάμε την αξιοπιστία όρθια

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Υπάρχουν άνθρωποι που, όταν φεύγουν, αφήνουν πίσω τους ένα κενό. Κι υπάρχουν κι εκείνοι που, παρά την απουσία, αφήνουν πίσω τους μια παρουσία. Μια αίσθηση ότι συνεχίζουν να “περπατούν” στους διαδρόμους της δουλειάς, να φαίνονται στις λεπτομέρειες, να ακούγονται στις αποφάσεις, να επιμένουν στις αρχές. Ο Άντης Χατζηκωστής είναι από αυτούς. Καθώς συμπληρώνονται 16 χρόνια από την 11η Ιανουαρίου 2010, το αποτύπωμά του δεν χωρά μόνο σε μια ημερομηνία ή σε μια τυπική επέτειο. Είναι κάτι βαθύτερο και πιο απαιτητικό: ένα μέτρο σύγκρισης. Ένας τρόπος ν’ αναρωτιόμαστε ξανά και ξανά αν τιμούμε, στην πράξη, αυτό που πί-

ΚΥΡΙΑΚΑΤΙΚΗ ΑΝΕΞΑΡΤΗΤΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

Έτος 46ο – 1η Έκδοση 3 Φεβρουαρίου 1976

Εκδότης και Συνιδρυτής: Κώστας Ν. Χατζηκωστής

Διατελέσας Διευθύνων Σύμβουλος: Άντης Χατζηκωστής (2002-2010)

Διευθυντής Εκδοτικού Οίκου Δίας: Χρυσάνθος Τσουρούλλης

Βοηθός Αρχισυντάκτης: Ανδρέας Κόκκινος

Advertising Specialist: Καρολίνα Νεοκλέους

Λειτουργός Εμπορικού: Ελισάβετ Ηρακλέους

Brand Manager: Σωτήρης Κυριάκου

Δημιουργικό: Χάρης Κασιάμης

Ιδιοκτησία: Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημόσια Λτδ

Κεντρικό Τηλέφωνο Επικοινωνίας: 22580580,

Φαξ: 22580518

Εμπορικό Τμήμα: 22580513, 22580491, 22580487, Φαξ: 22580455

Ιστοσελίδα: www.simerini.comΗλεκτρονικό ταχυδρομείο: sintaxi@simerini.com

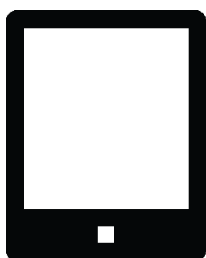
Λεωφόρος Άντη Χατζηκωστή 31 και Αρχαγγέλου Γωνία, 2059 Στρόβολος, Λευκωσία.

Εκτύπωση: MILKRO DIGITAL CYPRUS LTD

Διανομή: Kronos Public Ltd

Copyright © Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημόσια Λτδ

Απαγορεύεται αυστηρώς η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά προτίμηση ή κατά διασκευή απόδοση του περιεχομένου (κειμένου ή φωτογραφίας) με οποιονδήποτε τρόπο, ηλεκτρονικό, φωτοτυπικό, ηχογράφηση ή άλλο, χωρίς τη γραπτή έγκριση ή άδεια του εκδότη Εκδοτικός Οίκος Δίας Δημόσια Λτδ.

PDF EDITION

ΔΙΑΒΑΣΤΕ ΤΗ «Σ» ΣΕ ΟΛΑ ΤΑ
SMARTPHONES
ΚΑΙ TABLETS

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ

Για έγκυρη και αξιόπιστη ενημέρωση στο
www.simerini.com.cy

στευε. Ότι η ενημέρωση δεν είναι θόρυβος. Είναι ευθύνη. Ότι τα Μέσα δεν υπάρχουν για να εντυπωσιάζουν, αλλά για να υπηρετούν. Και ότι το αύριο δεν έρχεται μόνο του: το χτίζεις, με σχέδιο, με δουλειά και με ανθρώπους.

‘Ανθρωπος με βλέμμα καθαρό

Όσοι τον γνώρισαν, συχνά δυσκολεύονται να περιγράψουν τον Άντη με μία λέξη. Ίσως γιατί δεν ήταν μονοδιάστατος. Είχε την ευφυΐα που δεν χρειάζεται επίδειξη. Την αυτοπεποίθηση που δεν γίνεται αλαζονεία. Την αποφασιστικότητα που δεν φωνάζει.

Στον χώρο των ΜΜΕ, όπου οι ρυθμοί είναι σκληροί και τα “εγώ” εύκολα βγαίνουν μπροστά, εκείνος είχε κάτι πιο σπάνιο: μια ηρεμία που επέβαλλε τάξη χωρίς να παγώνει τον άνθρωπο. Ήξερε να θέτει στόχο, αλλά και να βλέπει πίσω από τον στόχο - να αντιλαμβάνεται τι χρειάζεται η ομάδα για να τον πετύχει. Δεν τον ενδιέφερε να “κερδίσει” μια μέρα. Τον ενδιέφερε να χτίσει μια πορεία.

Και γι’ αυτό, ακόμη και σήμερα, πολλοί δεν μιλούν για τον Άντη σαν “ανάμνηση”. Μιλούν σαν να είναι κάτι ζωντανό: σαν μια φωνή εσωτερική, που επαναφέρει την ισορροπία όταν η ένταση ανεβαίνει σαν ένα φίλτρο που κρατά την ουσία όταν όλα γύρω τρέχουν.

Η ηγεσία δεν ήταν τίτλος - ήταν στάση

Ο Άντης βρέθηκε νωρίς σε θέσεις ευθύνης μέσα στον όμιλο ΔΙΑΣ. Όμως, το χαρακτηριστικό του δεν ήταν οι τίτλοι του. Ήταν ο τρόπος του. Δεν έβλεπε την ηγεσία ως “βάθος”. Την θεωρούσε δουλειά. Καθημερινή, απαιτητική, συχνά αόρατη.

Γνώριζε ότι ένας Οργανισμός ΜΜΕ δεν στέκεται μόνο με έμπνευση. Στέκεται με δομή: με ανθρώ-

Ο εκσυγχρονισμός ως ευθύνη απέναντι στην κοινωνία

Η Κύπρος, όπως και ολόκληρος ο κόσμος, έζησε την αλλαγή των ΜΜΕ: από το χαρτί στην οθόνη, από το δελτίο στη ροή, από την “είδηση της ημέρας” στην είδηση του λεπτού. Σε αυτήν τη μετάβαση, πολλοί είδαν απλώς μια τεχνολογική μόδα. Ο Άντης είδε κάτι πιο ουσιαστικό: μια νέα υποχρέωση απέναντι στον πολίτη.

Και γι’ αυτό, ακόμη και σήμερα, πολλοί δεν μιλούν για τον Άντη σαν “ανάμνηση”. Μιλούν σαν να είναι κάτι ζωντανό

πους που νιώθουν ασφάλεια, με ξεκάθαρους κανόνες, με επένδυση στην ποιότητα, με σεβασμό στη δημοσιογραφική διαδικασία. Και, ταυτόχρονα, ήξερε ότι η δομή χωρίς ψυχή γίνεται μηχανή. Γι’ αυτό και επιδίωκε κάτι πιο ισορροπημένο: επαγγελματισμό, χωρίς ψυχρότητα. Ταχύτητα, χωρίς προχειρότητα. Εξέλιξη, χωρίς απώλεια ταυτότητας.

Ήταν από εκείνους που δεν ζητούσαν απλώς “να βγει η δουλειά”. Ζητούσαν να βγει σωστά. Και, ακόμη πιο δύσκολο, να βγει ανθρώπινα.

Γιατί η τεχνολογία δεν φέρνει μόνο δυνατότητες. Φέρνει και κινδύνους. Φέρνει βιασύνη, φέρνει υπερβολή, φέρνει την εύκολη αναπαραγωγή, φέρνει το “να προλάβουμε πρώτοι”. Εκείνος πίστευε ότι το ζητούμενο δεν είναι να τρέχεις. Είναι να ξέρεις γιατί τρέχεις και πού πας. Να κρατάς τον έλεγχο της αξιοπιστίας. Να μην αφήνεις την ταχύτητα να σε παρασύρει σε εκπώσεις.

Η συμβολή του στην ανανέωση και στην ψηφιακή στροφή δεν είχε χαρακτήρα “εντυπωσιασμού”. Ήταν στρατηγική. Ήταν μέλλον-δουλεμένο.

“
Ήξερε ότι η δημοσιογραφία και τα Μέσα χτίζονται από χαρακτήρες, από ηθική αντοχή, από ανθρώπους που σηκώνουν βάρος. Και ότι αυτά δεν αγοράζονται. Καλλιεργούνται

Ήταν η επιλογή να μη μείνει η Κύπρος πίσω, να μην κλειστούν τα Μέσα στον εαυτό τους, να μη χαθεί ο ρόλος τους μέσα σε ένα νέο, άναρχο τοπίο.

Το πιο ανθρώπινο αποτύπωμα

Όταν μιλάς για έναν άνθρωπο σαν τον Άντη, είναι εύκολο να σταθείς στα “μεγάλα”: στη στρατηγική, στις αποφάσεις, στην εξέλιξη. Όμως, το πιο συγκινητικό του αποτύπωμα βρίσκεται συχνά στα “μικρά”: στο βλέμμα που έδινε χώρο, στη στήριξη που δεν διατυμπάνιζε, στο ενδιαφέρον που δεν ήταν ποτέ επιτηδευμένο.

Πίστευε στους ανθρώπους της δουλειάς. Όχι ως “μονάδες παραγωγής”, αλλά ως προσωπικότητες. Ήξερε ότι η δημοσιογραφία και τα μέσα χτίζονται από χαρακτήρες, από ηθική αντοχή, από ανθρώπους που σηκώνουν βάρος. Και ότι αυτά δεν αγοράζονται. Καλλιεργούνται.

Γι’ αυτό και πολλοί που βρέθηκαν σε αίθουσες σύνταξης ή σε γραφεία, τότε, δεν θυμούνται απλώς έναν προϊστάμενο ή έναν διευθύνοντα σύμβουλο. Θυμούνται έναν άνθρωπο που έδινε εμπιστοσύνη. Που ζητούσε υψηλά, αλλά δεν σε

ήταν άνθρωπος της τελετουργίας. Ήταν άνθρωπος της ουσίας.

Κι αν θέλουμε να τον τιμήσουμε πραγματικά, το πιο τίμιο δεν είναι μόνο να τον θυμηθούμε. Είναι να σταθούμε μπροστά στο έργο και στη νοοτροπία του και να αναρωτηθούμε: κρατάμε ακόμη τον πήχη εκεί που τον ήθελε; Επιμένουμε στην ποιότητα, όταν γύρω όλα σπρώχνουν στην ευκολία; Διαλέγουμε τον δύσκολο δρόμο της ακρίβειας, όταν ο θόρυβος ανταμείβεται πιο γρήγορα; Στεκόμαστε με αξιοπρέπεια απέναντι στην κοινωνία που μας διαβάζει και μας κρίνει;

Δεκαέξι χρόνια μετά, η σημασία του Άντη Χατζηκωστή δεν βρίσκεται μόνο στο “τι έκανε”. Βρίσκεται στο “πώς” το έκανε. Και, κυρίως, στο “γιατί” το έκανε: γιατί πίστευε ότι η ενημέρωση είναι δημόσιο αγαθό. Ότι τα μέσα έχουν ρόλο, όχι απλώς αγορά. Ότι η Κύπρος αξίζει ενημέρωση υψηλού επιπέδου - μια ενημέρωση που να μη χαϊδεύει αψιτιά, αλλά να φωτίζει.

Η απουσία του πονά - και θα πονά. Αλλά το αποτύπωμά του δεν αφήνει χώρο για παραίτηση. Αφήνει χώρο για συνέχιση. Για ευθύνη. Για σεμνή επιμονή

“
Και ίσως αυτό να είναι το πιο συγκινητικό: ότι, τόσα χρόνια μετά, ο Άντης δεν “κλείστηκε” στο χθες. Ανήκει στο σήμερα

άφηνε μόνο. Που μπορούσε να είναι απαιτητικός χωρίς να γίνεται άδικος. Που μπορούσε να είναι αυστηρός, αλλά πάντοτε με έναν σκοπό: ν’ ανέβει το επίπεδο, όχι να τσακιστεί ο άνθρωπος.

Δεκαέξι χρόνια μετά: η απουσία που έγινε πυξίδα

Σε τέτοιες επιτείους, υπάρχει πάντα ο κίνδυνος της συνήθειας. Να ειπωθούν λόγια σωστά, αλλά αναμενόμενα. Να γίνει η μνήμη τελετουργία. Όμως, ο Άντης δεν

στην ουσία.

Και ίσως αυτό να είναι το πιο συγκινητικό: ότι, τόσα χρόνια μετά, ο Άντης δεν “κλείστηκε” στο χθες. Ανήκει στο σήμερα. Γιατί κάθε φορά που μια αίθουσα σύνταξης επιλέγει την ακρίβεια αντί της ευκολίας, κάθε φορά που ένα μέσο επενδύει στη σοβαρότητα αντί στον φτηνό εντυπωσιασμό, κάθε φορά που ένας δημοσιογράφος θυμάται πως πίσω από την είδηση υπάρχει άνθρωπος, κάπου εκεί - αθόρυβα - περνά ξανά η σκιά της παρουσίας του.

Τελετή ονοματοδότησης Πρόσκληση

Ο Δήμαρχος, η Αντιδήμαρχος,
το Δημοτικό Συμβούλιο Στροβόλου
και το Συγκρότημα ΔΙΑΣ
σάς προσκαλούν στην τελετή ονοματοδότησης
του Δημοτικού Πάρκου

«Άντης Χατζηκωστής»,

που θα πραγματοποιηθεί
την Τρίτη, 13 Ιανουαρίου 2026 και ώρα 12:00 μ.
(παρά την οδό Άντη Χατζηκωστή, πλησίον κυκλικού κόμβου Λεωφ. Αρχαγγέλου).

Τα εγκαίνια του πάρκου θα τελέσει
ο Υπουργός Εσωτερικών, Κωνσταντίνος Ιωάννου.

ΒΗΜΑ-ΒΗΜΑ: Πώς στήθηκε η παγίδα των «επενδυτών»

Πώς βρέθηκε πρόσφορο έδαφος για υβριδικό πόλεμο και γιατί δεν υπάρχει άλλοθι

ΑΝΔΡΕΑΣ ΚΟΚΚΙΝΟΣ

Μετά το πρώτο σοκ, που προκάλεσε το βίντεο των επενδυτών-μαϊμού, η Κυβέρνηση προσπαθεί να σταθεί στα πόδια της και να διερευνήσει σε βάθος εάν είναι θύμα υβριδικού πολέμου και από ποιους. Σύμφωνα με πληροφορίες, οι υποψίες στρέφονται προς δύο κατευθύνσεις - δηλαδή προς τη ρωσική ή την τουρκική πλευρά. Δημόσιες όμως επί τούτου αναφορές δεν μπορούν να γίνουν χωρίς αμάχτες αποδείξεις, διότι υπάρχει κίνδυνος μπουρμερανγκ.

Οι έρευνες για υβριδική επίθεση δεν μπορούν να θέσουν στο περιθώριο το ζήτημα της ενδεχόμενης

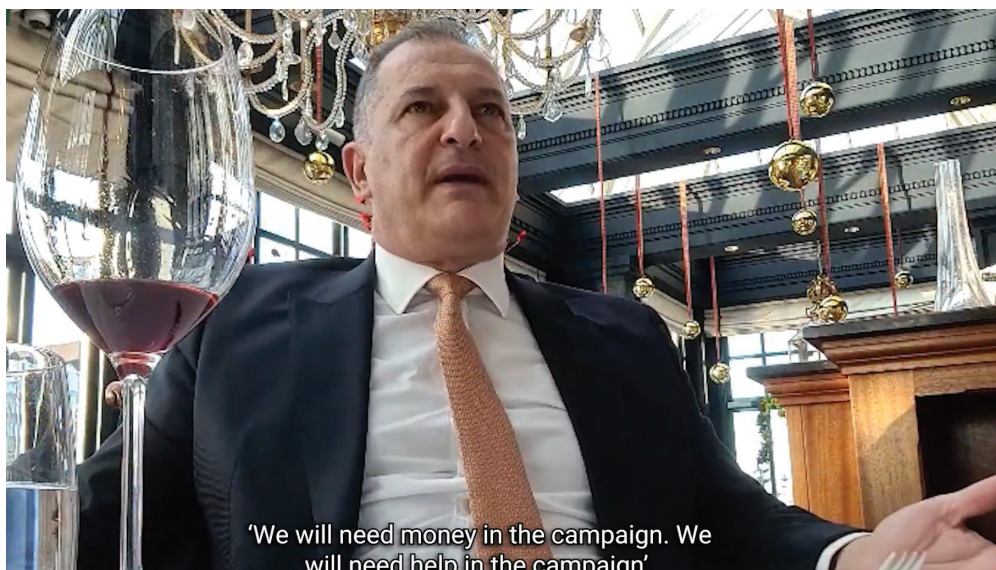
“

Οι «επενδυτές» ήταν καλά διαβασμένοι περί του τρόπου που λειτουργεί το παρασκήνιο και η διαφθορά

διαφθοράς όπως αυτή περιγράφεται στο μονταρισμένο βίντεο από τους εμπλεκόμενους, που χαρακτηρίζονται από πρωτοφανή αλαζονεία, αποκαλύπτοντας την αλυσίδα διαδρομής χρήματος από τους επενδυτές μέσω μεσάζοντων στον ίδιο τον Πρόεδρο.

Η Κυβέρνηση φαίνεται να έχει σκιαγραφήσει τα στάδια επί τη βάση των οποίων οι «επενδυτές» έστησαν παγίδα μέσω του μονταρισμένου βίντεο στους εμπλεκόμενους με στοχοποίηση την ίδια. Όπως συναφείς πληροφορίες αναφέρουν, οι επενδυτές ακολούθησαν τα εξής βήματα:

Α) Εντοπισμός του «αδύναμου κρίκου». Ως τέτοιος θεωρήθηκε ο πρώην Υπουργός Ενέργειας, Γιώργος Λακκοτύπης, ο οποίος αφενός διατηρούσε και διατηρεί φιλικές σχέσεις με τον Πρόεδρο, αφού υπηρέτησαν μαζί στην Κυβέρνηση Αναστασιάδη, και αφετέρου διατηρεί συμβουλευτική εταιρεία. Αυτό σημαίνει ότι έχει τη δυνατότητα του μεσάζοντος λόγω των

'We will need money in the campaign. We will need help in the campaign.'

γνωριμιών του, που φτάνουν ως το Προεδρικό, να ξεκλειδώνει πόρτες επί πληρωμή, δραστηριότητα που είναι νόμιμη, εκτός εάν υπάρχει κάτι

μεμπτό. Στο σημείο αυτό πρέπει να επισημανθεί ότι η Αστυνομία εξετάζει εάν όντως είχε πληρωθεί από τους φερόμενους ως επενδυτές προκειμένου να κινήσει τις διαδικασίες ως μεσάζων και κάτω από ποιες συνθήκες. Ο ίδιος, πάντως, κατήγγειλε ότι είναι θύμα της όλης υπόθεσης. Υπάρχει βεβαίως η αντίληψη ότι η όποια πληρωμή θα μπορούσε να είχε γίνει προς τον κ. Λακκοτύπη προκειμένου να εμφανιστούν οι λεγόμενοι επενδυτές ως φερέγγυοι και αξιόπιστοι.

Β) Η προσέγγιση της εξουσίας και δη του Προεδρικού μέσω του κ. Λακκοτύπη και του Γενικού Διευθυντή του Γραφείου του Προέδρου, Χαράλαμπος Χαράλαμπος, ο οποίος, σύμφωνα με κυβερνητικές πηγές, δεν διέπραξε οτιδήποτε μεμπτό, παρά μόνο εξήγησε στους ενδιαφερομένους ποια είναι η διαδικασία που θα έπρεπε να ακολουθήσουν. Παρ' όλα

αυτά, σε δημόσια τοποθέτησή του ο αναπληρωτής Κυβερνητικός Εκπρόσωπος, Γιάννης Αντωνίου, ξεκαθάρισε ότι οι οδηγίες του Προέδρου της Δημοκρατίας ήταν σαφείς: «Εάν διαπιστωθεί διάπραξη οποιασδήποτε επιλήψιμης ενέργειας από τον Διευθυντή του Γραφείου του, ο Χαράλαμπος Χαράλαμπος θα πάψει να είναι δίπλα από τον Πρόεδρο».

Γ) Η εμπλοκή ιδιωτών, και μάλιστα αρκετά ομιλητικών, που θα εξηγούσαν πώς λειτουργεί το σύστημα

και οι προσβάσεις προς την εξουσία. Από τις σιχομυθίες που καταγράφονται στο βίντεο -ανεξαρτήτως εάν αυτές αποτελούν προϊόν μοντάζ ή όχι- οι εμπλεκόμενοι εξηγούν πώς δίνονται χρήματα πέραν του προβλεπτού ορίου του 1 εκατομμυρίου ευρώ για την προεκλογική εκστρατεία με την καταβολή μερτιών και πώς ανοίγουν οι πύλες της εξουσίας, και μάλιστα του Προεδρικού, μέσω των χρηματοδοτήσεων. Εδώ ενέπλεξαν και το Ίδρυμα του οποίου ηγείται η σύζυγος του Προέδρου Χριστοδουλίδη, Φιλίππα Καρασέρα, και το οποίο επί του παρόντος δεν υπόκειται σε επαρκείς ελέγχους διαφάνειας.

Οι «επενδυτές» ήταν καλά διαβασμένοι περί του τρόπου που λειτουργεί το παρασκήνιο και η όποια διαφθορά και μέσω των μονταρισμένων πλάνων και σιχομυθιών αυτό επιχειρήσαν να φέρουν στην επιφάνεια, αφήνοντας εκτεθειμένους τους συνομιλητές τους, τον Πρόεδρο και το ίδιο το κράτος, 24 ώρες μετά την επιτυχή ανάληψη της Ευρωπαϊκής Προεδρίας της Κύπρου στην Ευρωπαϊκή Ένωση. Είναι αυτονόητο ότι ο χρόνος δεν ήταν τυχαίος. Το αντίθετο, έγινε από σκοπού.

Τη λαβή, βεβαίως, έδωσε η αλαζονεία και η πολυλογία των συνομιλητών, που, στην προσπάθειά τους να εντυπωσιάσουν, προχωρούσαν σε εμφανή επιδειξιμανία ιχυριζόμενοι ότι έχουν άμεση πρόσβαση στο Προεδρικό και ότι ο Πρόεδρος ή άλλοι πολιτικοί είναι όπως τις «φιλανάδες τους» (it is like my girlfriend), τις οποίες παίρνουν τηλέφωνο ό,τι ώρα επιθυμούν. Η Κυβέρνηση, πάντως, θεωρεί ότι εις βάρος του Προέδρου δεν υπάρχει κάτι μεμπτό - κάτι το οποίο δήλωσε δημόσια και ο ίδιος.

Οι Τούρκοι, οι Ρώσοι και το χρονικό σημείο

Η Κυβέρνηση εργάζεται πυρετωδώς για να τεκμηριώσει εάν έχει διενεργηθεί, και από ποιους, υβριδική επίθεση.

Ο ειδικός σε θέματα ασφάλειας διαδικτύου, Ντίνος Παστός, είπε ότι στο κείμενο/ανάρτηση που συνόδευε το επίμαχο βίντεο (στο Χ) και σε στιγμιότυπο μέσα στο ίδιο το βίντεο υπάρχουν τυπογραφικά/γλωσσικά ίχνη, που παραπέμπουν σε χρήση τουρκικού πληκτρολογίου ή/και τουρκικής γραμματοσειράς:

Εντόπισε το γράμμα “i” (i χωρίς τελεία) μέσα σε αγγλικές λέξεις (π.χ. campaign, finance, via), χαρακτήρας που δεν υπάρχει στα Αγγλικά και συνδέεται με την

“

Δεν αποκλείεται, μάλιστα, η στιγμή που χρονικά διέρρευσε το βίντεο να συνδέεται με το γεγονός ότι ο Ζελένσκι αποτέλεσε την κύρια φιγούρα στην ανάληψη της Προεδρίας της Κύπρου

τουρκική γραφή-πληκτρολόγιο. Ανέφερε, επίσης, ότι στο υλικό φαίνεται και χαρακτήρας όπως το “ξ” (και γενικότερα μη αγγλικοί χαρακτήρες/μορφοποίηση), που ενισχύει την ίδια ένδειξη. Τόνισε όμως ότι αυτά είναι ενδείξεις και όχι απόδειξη για την πραγματική προέλευση-ταυτότητα των δημιουργών, γιατί θα μπορούσαν να έχουν μπει σκόπιμα για παραπλάνηση.

Οι Ρώσοι και ο Ζελένσκι

Υπάρχουν ενδείξεις-εκτίμηση από κυπριακές υπηρεσίες ασφαλείας ότι το συγκεκριμένο βίντεο θα μπορούσε να εντάσσεται σε μοτίβο ρωσικών επιχειρήσεων παραπληροφόρησης «kompromat», αλλά όχι δημόσια απόδειξη που να «κλειδώνει» οριστικά τη Μόσχα ως δράστη. Σύμφωνα με όσα μετέδωσε το Associated Press, αρχική ανάλυση των Κυπριακών Υπηρεσιών Ασφαλείας αξιολογεί ότι το βίντεο εμφανίζει «χαρακτηριστικά οργανωμένων ρωσικών εκστρατειών» παρόμοιων με προηγούμενες επιχειρήσεις που έχουν αποδοθεί στη Ρωσία, επισημαίνοντας τον τρόπο αφήγησης-μοντάζ και τη λογική «χαρακτηροδολοφονίας». Την ίδια στιγμή, η ίδια αξιολόγηση δεν αποκλείει ότι θα μπορούσε να είναι «άλλος δρών», που απλώς χρησιμοποιεί παρόμοια μεθοδολογία. Δεν αποκλείεται, μάλιστα, η στιγμή που χρονικά διέρρευσε το βίντεο να συνδέεται με το γεγονός ότι ο Ζελένσκι αποτέλεσε την κύρια φιγούρα στην ανάλυση της Προεδρίας της Κύπρου. Όλα αυτά όμως αποτελούν εικασίες έως ότου τεκμηριωθούν από τα ευρήματα και δεν μπορούν ν’ αποτελέσουν άλλοθι για όσα οι εμπλεκόμενοι έχουν πει και τα οποία μέσω των μονταρισμένων πλάνων προκαλούν, όπως η Κυβέρνηση ισχυρίζεται, συνειρμούς για διεφθαρμένο κράτος.

Αστυνομικές έρευνες και καταγγελία Λακκοτρύπη

Σε επίπεδο ερευνών, η Αστυνομία δηλώνει ότι βρίσκεται ακόμη «στο αρχικό στάδιο» και, μέχρι την υποβολή πλήρους επίσημης μαρτυρίας, δεν είναι σε θέση να καθορίσει ούτε το ακριβές αντικείμενο, ούτε τα πιθανά αδικήματα που θα διερευνηθούν. Το ΤΑΕ Αρχηγείου έχει αναλάβει τον χειρισμό, με τη συνδρομή της Υποδιεύθυνσης Ηλεκτρονικού Εγκλήματος και Εγκληματολογικών Υπηρεσιών, ενώ παράλληλα γίνεται λήψη και τεχνική

επεξεργασία του υλικού από το διαδίκτυο, χωρίς να μπορεί προς το παρόν να εξαχθεί ασφαλές συμπέρασμα για τυχόν αλλοίωση-συρραφή ή για την ταυτότητα του λογαριασμού που το ανήρτησε. Παράλληλα, στις 8 Ιανουαρίου 2026 ο Γιώργος Λακκοτρύπης υπέβαλε καταγγελία στο ΤΑΕ Λευκωσίας, δηλώνοντας ότι το υλικό είναι μονταρισμένο και ότι θα παραδώσει στοιχεία. Την Παρασκευή, 9 Ιανουαρίου, μετέβη στο ΤΑΕ Αρχηγείου συνοδευόμενος από τον δικηγόρο του για γραπτή κατάθεση και παράδοση υλικού, που του ζητήθηκε από τους ανα-

κριτές. Αργότερα την ίδια ημέρα, πληροφορίες αναφέρουν ότι προσκόμισε τιμολόγια/παραστατικά και αποδεικτικά έγγραφα για παροχή συμβουλευτικών υπηρεσιών προς τους φερόμενους ως «επενδυτές», στο πλαίσιο της διερεύνησης.

Τα κόμματα ζητούν εξηγήσεις και αφήνουν αιχμές

Η δημοσιοποίηση του βίντεο με τους «επενδυτές» προκάλεσε άμεσες πολιτικές αντιδράσεις, με τα κόμματα να κινούνται στον κοινό παρονομαστή «εξηγήσεις, διαφάνεια και θεσμική διερεύνηση», αλλά με διαφορετικές αιχμές και αιτήματα.

Ο ΔΗΣΥ μιλά για «εξαιρετικά σοβαρά» όσα καταγράφονται και ζητά σαφείς, πειστικές απαντήσεις, θέτοντας ευθέως θέμα πιθανών παράνομων εισφορών, αδιαφάνειας

επιφυλάξεις για την πηγή και τον χρόνο δημοσίευσης του υλικού. Η ΕΔΕΚ δηλώνει επιφύλαξη για τη γνησιότητα και τα κίνητρα, αλλά ζητά πλήρη διερεύνηση, ώστε να δοθούν «ατράνταχτες εξηγήσεις» με νόμιμα και επιστημονικά μέσα.

Η ΔΗΠΑ τονίζει ότι «ουδείς είναι υπεράνω του νόμου» και καλεί τις αρμόδιες Αρχές να ρίξουν φως στα πραγματικά δεδομένα, ζητώντας ταυτόχρονα ψυχραιμία και υπευθυνότητα. Το Κίνημα Οικολόγων υπογραμμίζει ότι, ακόμη κι αν το βίντεο είναι αποσπασματικό ή μονταρισμένο, οι αναφορές σε πρακτικές «πρόσβασης έναντι ανταλλάγματος» απαιτούν άμεση διερεύνηση από ΓΕ-Αστυνομία και καθαρές απαντήσεις από Πρόεδρο και Κυβέρνηση. Το Volt μιλά για σοβαρές υπόνοιες διαφθοράς-νεποτισμού και ζητά θεσμική θωράκιση της διαφάνειας στις δωρεές. Το «Αλμα» ζητά πειστικές απαντήσεις και θέτει ζήτημα πολιτικής ευθύνης και παραιτήσεων, αμφισβητώντας ευθέως τον τρόπο λειτουργίας του Φορέα.

Πώς το αντιμετώπισαν οι ξένοι

Σε διεθνές επίπεδο, η υπόθεση πήρε γρήγορα έκταση κυρίως μέσω δημοσιευμάτων και τηλεοπτικών-διαδικτυακών αναφορών. Στην Ελλάδα, μεγάλα ΜΜΕ ανέδειξαν το βίντεο ως «πολιτικό σκάνδαλο» στη Λευκωσία, εστιάζοντας τόσο στις καταγγελίες για πολιτική χρηματοδότηση και πρόσβαση στο Προεδρικό όσο και στη θέση της κυπριακής Κυβέρνησης περί «κακόβουλης» διαρροής και χειραγώγησης. Στην Τουρκία -και ευρύτερα στον τουρκοκυπριακό Τύπο- το θέμα προβλήθηκε έντονα με έμφαση στις καταγγελίες περί «βίντεο-κρίσης» και «σκιάων» γύρω από το προεδρικό περιβάλλον, ενώ αναπαράγονται παράλληλα και οι κυπριακές διαψεύσεις-αναφορές σε μοντάζ και χειραγώγηση. Πέραν Ελλάδας-Τουρκίας, η υπόθεση πέρασε και σε διεθνή πρακτορεία/ξένο Τύπο, με το Associated Press να μεταφέρει το κυπριακό αφήγημα περί οργανωμένης επιχείρησης δυσφήμισης και πιθανών χαρακτηριστικών εκστρατείας παραπληροφόρησης, ενώ αγγλόφωνα Μέσα στην Κύπρο καταγράφουν την πολιτική θύελλα και τις θεσμικές έρευνες που ακολουθούν.

ΔΡΟΜΟΙ ΧΡΗΣΤΟΣ ΙΑΚΩΒΟΥ

Η εκδίκηση της γεωπολιτικής

Στην κλασική ρεαλιστική θεωρία, ως μέσο κατανοήσεως και αναλύσεως των διεθνών σχέσεων, οι πολιτικές και κοινωνικές ιστορίες των κρατών προσδιορίστηκαν καθοριστικά από παράγοντες όπως η γεωγραφία. Για παράδειγμα, η σχέση τους με τους ωκεανούς και με χερσαίους χώρους που λειτουργούσαν ως φυσικά σύνορα είχε πάντοτε έναν γεωγραφικό ντετερμινισμό, που επηρέαζε την παραγωγή και διακίνηση ιδεών, καθώς επίσης και την ανθρώπινη βούληση.

Αυτή η προσέγγιση τέθηκε από πολλούς σε αμφισβήτηση σε μία μεταβατική περίοδο νέων αναζητήσεων, η οποία ακολούθησε το τέλος του Ψυχρού Πολέμου και έμεινε γνωστή ως μεταψυχροπόλεμος. Ήταν μία περίοδος, κατά την οποία ο παράγοντας γεωγραφία υπεβιβάσθη στη Δυτική πολιτική διάνοηση. Με άλλα λόγια, υπεβιβάσθη η γεωπολιτική (η αλληλεπίδραση δηλαδή γεωγραφίας και πολιτικών επιλογών), η οποία επηρέασε βαθύτατα τη διαμόρφωση της αμερικανικής πολιτικής ανάσχεσης της Σοβιετικής Ένωσης κατά τη διάρκεια του Ψυχρού Πολέμου.

Στη δεκαετία του 1990 κυριάρχησε η άποψη στη Δυτική πολιτική διάνοηση ότι η παγκοσμιοποίηση κατέστησε αναχρονιστικούς τους γεωγραφικούς χάρτες του παρελθόντος, άρα και καταργήσιμους. Οι παγκόσμιες φιλοδοξίες που δημιούργησε τότε ο συνδυασμός του αμερικανικού «ενόπλου φιλελευθερισμού» και της φιλοσοφίας του νεοσυντηρητισμού, περί εξαπλώσεως ή και επιβολής της δημοκρατίας, έτειναν να καταστήσουν τις αναφορές στην κλασική σχολή του ρεαλισμού και της γεωπολιτικής ξεπερασμένες. Κυριάρχησε η ψευδαίσθηση ότι η ιδεολογία των παγκοσμίων ιδανικών θα επεσκίαζε την εθνική καταγωγή και τα θρησκευτικά πολιτισμικά στοιχεία. Με αυτόν τον τρόπο η ελευθερία των εθνών - κρατών έπρεπε να είναι προσαρμοσμένη στη Νέα Τάξη. Ήρθε, όμως, ο πόλεμος στο Ιράκ (2003), η ρωσική εισβολή στην Ουκρανία και η πρωτοφανής αμερικανική εισβολή στη Βενεζουέλα για ν’ αποκαταστήσουν τον ρεαλισμό και τη γεωπολιτική.

Σήμερα, η οποία αναφορά στον νεοσυντηρητισμό προκαλεί αρνητικούς συνειρμούς. Παραμένει δε επίκαιρη η γνωστή διατύπωση του Βρετανού γεωπολιτικού αναλυτή, Χάλφορντ Μάκιντιερ, ότι «τα γεωγραφικά ποσοτικά μεγέθη υπολογίζονται καλύτερα και είναι περισσότερο σταθερά απ’ ό,τι οι ανθρώπινες ιδεολογίες».

Οι ιδεολογίες έχουν τη δική

τους σημασία στην εξέλιξη της ανθρώπινης ιστορίας, καθώς επίσης μπορούν να επεκταθούν γεωγραφικώς. Όμως, είναι κανόνας ότι η γεωγραφική λογική επιβάλλει ως προς το πού θα ανθίσουν οι ιδεολογίες. Δεν είναι τυχαίο ότι ο κομμουνισμός, ο φιλελευθερισμός και ο φασισμός άνθισαν σε συγκεκριμένους γεωγραφικούς χώρους.

Εάν ανατρίμουμε τους κλασικούς συγγραφείς της γεωπολιτικής όπως ο Μάχαν, ο Μάκιντιερ, ο Σπάικμαν, θα κατανοήσουμε ότι απ’ όσα πρότειναν οι συγγραφείς εκείνοι δεν ακούγονται με τη μεταψυχροπολεμική λογική «πολιτικώς ορθά», αλλά μάλλον ρατσιστικά. Οι θεωρίες τους υιοθετήθηκαν διαστρεβλωμένες από τους ναζί. Παρ’ όλ’ αυτά, οι θεωρητικοί αυτοί της γεωπολιτικής έβλεπαν πέρα από την τυπολατρική τελετουργία της διπλωματίας και τις θεμιτές προσδοκίες, επικεντρωμένοι στον μονίμως σκληρό αγώνα για επιβίωση – φυλές έναντι φυλών, εισβολείς έναντι κατοίκων.

Η αξία όμως των θεωριών αυτών έγκειται στην ποιότητα της γεωπολιτικής αναλύσεως. Αν εφαρμόσουμε την προσέγγιση «πρώτα η γεωγραφία» σε διαφορετικές περιοχές του κόσμου, θα κάνουμε μια σειρά από προβλέψεις που αμφισβητούν τη συμβατική σοφία. Ειδικά για την Ευρώπη, μπορούμε εύκολα να προβλέψουμε ότι η Μεσόγειος θα γίνει και πάλι μια γέφυρα μεταξύ της νότιας Ευρώπης και της βορείου Αφρικής, όπως συνέβαινε και στον αρχαίο κόσμο, αντί να συνεχίσει ν’ αποτελεί τη διαχωριστική γραμμή ανάμεσα σε πρώην αποικιοκράτες και πρώην αποικιοκρατούμενους.

Η σοφία της γεωπολιτικής έγκειται στο ότι μπορεί ν’ αναλύσει πως οι μεγάλες διαμάχες της ανθρωπότητας δεν διεξάγονται χάριν ιδεολογικών σχημάτων αλλά για τον έλεγχο μίας γεωγραφικής επικράτειας. Η αποδοχή των δυνατοτήτων αλλά και των περιορισμών που επιβάλλει σε επίπεδο εξωτερικής πολιτικής η γεωγραφία κρίνει και σε μεγάλο βαθμό το πόσο ορθές ή λανθασμένες είναι οι επιλογές που κάνει ένα κράτος σε επίπεδο εξωτερικής πολιτικής.

Εν κατακλείδι, η διανοητική δύναμις της γεωπολιτικής μάς βοηθά στα να κατανοήσουμε πώς λειτουργούν σήμερα οι διεθνείς σχέσεις σε πλανητικό επίπεδο. Όσοι στο παρελθόν αρνήθηκαν τα στοιχεία της γεωγραφίας και έλαβαν πολιτικές αποφάσεις ερήμην της, μόνο κόστος πλήρωσαν, το οποίο με τη σειρά του κατέστησε τους πολιτικούς και τις πολιτικές θύματα της γεωγραφίας.

«Τουρκικός Κόσμος» σε ανίσχυρο πλέον Διεθνές Δίκαιο...

“
ΛΑΖΑΡΟΣ Α. ΜΑΥΡΟΣ

ΤΑ ΓΕΓΟΝΟΤΑ είναι εντελώς ομοούσια παρ' ότι έχουν απειράριθμες διαφορές στις λεπτομέρειες υλοποίησής τους και, χρονικά, απέχουν μεταξύ τους... δύο χιλιάδες τετρακόσια σαράντα δύο (2.442) χρόνια:

- **ΑΦΕΝΟΣ**, το Σάββατο, 3 Ιανουαρίου 2026, η στρατιωτική επιδρομή των Ηνωμένων Πολιτειών στην Βενεζουέλα, η απαγωγή σιδηροδρόμου αιχμαλωτισθέντος του Προέδρου της χώρας και της συζύγου του για την επιβολή της πολύ υπέρτερης ισχύος θέλησης της αμερικανικής υπερδύναμης και,

- **ΑΦΕΤΕΡΟΥ**, το 416 προ Χριστού η εκστρατεία της τότε υπερδύναμης των αρχαίων Αθηναίων, η κατάληψη και η καταστροφή των αρνηθέντων να υποταχθούν Μηλίων της μικρής και ανίσχυρης εκείνης νήσου των Κυκλάδων, της Μήλου.

Στην ουσία τους αμφότερες οι περιπτώσεις αποδεικνύονται όμοιες και παραπλήσιες. Και το ομοούσιό τους το ανέδειξε, το κατέγραψε αναλυτικά και, προπάντων, πρόβλεψε ότι πάντοτε (διαχρονικά και «εσαιεί», ανά τους αιώνες) θα ισχύει στην ανθρωπότητα και στις διακρατικές σχέσεις, ο Θουκυδίδης. Εναργέστατα, στα κεφάλαια της Ιστορίας του και στον περίφημο έκτοτε «Μηλίων Διάλογο» (Ε 85-Ι 13).

- Το 416 π.Χ. οι Αθηναίοι πρέσβει, απαιτώντας την υποταγή των Μηλίων, τους είχαν πει ξεκάθαρα: Πάντοτε στα ανθρώπινα πράγματα το δίκαιο υπάρχει μεταξύ ίσους ισχύος σχετιζομένων. Και πάντοτε ο ισχυρότερος επιβάλλει ό,τι του επιτρέπει η δύναμή του, ο δεν αδύναμος υποχωρεί όσο του επιβάλλει η αδυναμία του (Ε-89).

- Το 2026 μ.Χ. ο Πρόεδρος των ΗΠΑ δήλωσε στις 9 Ιανουαρίου για την αμερικανική επιδρομή στη Βενεζουέλα: «Δεν χρειάζομαι το Διεθνές Δίκαιο. Η ίδια η ηθική [μου] είναι το μόνο όριο της εξουσίας [power - δύναμής] μου».

ΞΑΝΑ λοιπόν η σπουδαία συζήτηση για το εκάστοτε ισχύον και μονίμως παραβιαζόμενο Διεθνές Δίκαιο, εξαιτίας της «ανθρώπινης φύσης», όπου πάντοτε, σε περιστάσεις ανισοζυγίου δυνάμεων, οι εκάστοτε ισχυρότεροι, του «πλείονος ωρέγοντο», κατά την θουκυδίδεια γραφή, εφ' όσον και για όσο δεν αντιμετωπίζουν ίσους ισχύος αντιστάσεις, παραμερίζουν, με την δική τους αντίληψη «ηθική», το Διεθνές Δίκαιο και επιβάλλουν την δική τους υπέρτερη θέληση, υποτάσσοντας τους εκάστοτε ανίσχυρους. Χαριεντιζόμενοι κιόλας ότι... «όπου δεν πύπτει λόγος, πύπτει ράβδος»!

«Δεν χρειάζομαι το Διεθνές Δίκαιο. Η ίδια η ηθική [μου] είναι το μόνο όριο της εξουσίας [power - δύναμής] μου», δήλωσε ο Πρόεδρος των ΗΠΑ για την στρατιωτική επιδρομή στη Βενεζουέλα, την αιχμαλώτιση και απαγωγή του Προέδρου της χώρας και της συζύγου του.

ΑΝΑΓΚΑΙΑ παρένθεση: Υπενθυμίσαμε τον «Μηλίων Διάλογο» του Θουκυδίδα, όχι βέβαια για να εκληφθεί συνολικά η Συγγραφή του ως «εγχειρίδιο υποταγής στους ισχυρότερους». Αλλά για ν' αναδειχθεί και πάλι η αναγκαιότητα

είχε υποστεί την πανωλεθρία στη Σικελική Εκστρατεία, εξαιτίας της νικηφόρας αντιστασιακής στρατηγικής του Συρακούσιου Έρμωνος Ερμοκράτη, που υλοποίησαν επιτυχώς οι Σικελιώτες...

ΕΔΩ στη δική μας γειτονιά

ΑΥΤΗ ακριβώς η «σκακιέρα», που έχει διαρκώς στο μυαλό του ο επί 23 ήδη χρόνια μονοκράτωρ της Τουρκίας, καυχόμενος κιόλας ως «διεθνούς εμβέλειας σκακιστής», ορίζει ευκρινώς και τα πρώτιστα καθήκοντα των άμεσα απειλούμενων από τον τουρκικό επεκτατισμό κρατών της Ελλάδος και της Κύπρου. Όστε να ορθώσουν επιμόνως και ακατάπαυστα ικανή και προπάντων πειστική την Αποτρεπτική Ισχύ του Ελληνισμού

και το καθήκον όρθωσης τόσης και τέτοιας ΙΣΧΥΟΣ που, ως αντίπαλον δέος και δύναμη αντίστασης, να ΑΠΟΤΡΕΠΕΙ εκείνους που αισθάνονται ισχυρότεροι ότι θα επιτύχουν να επιβάλουν την θέλησή τους.

- Το κατέγραψε και το ανέδειξε άλλωστε ο ίδιος ο Θουκυδίδης, στα αμέσως μετά την καταστροφή της Μήλου κεφάλαια της Ιστορίας του. Όπου η υπερδύναμη των αρχαίων Αθηναίων το 413 π.Χ.

«πλειόνων ορεγόμενος» σε βάρος Ελλάδος και Κύπρου (και όχι μόνο), διακηρύσσει, μεθοδεύει, προπαρασκευάζεται και απειλεί ο τουρκικός επεκτατισμός. Οραματιζόμενος φωναχτά, διαρκώς και ακαταπαύστως την επί του εδάφους, επί των θαλασσών και στους αιθέρους, επανεπιβολή της νεο-οθωμανικής δεσποτείας του. Όστε να καταστεί μία από τις υπερδυνάμεις στον κόσμο. Μετρώοντας

πρωτίστως ένα μέγεθος: Την Ισχύ. Την Δύναμη.

- Σε διεθνείς περιστάσεις που μοιάζουν έντονα, από Ουκρανία έως Μέση Ανατολή, Περσικό Κόλπο, Αφρική και Λατινική Αμερική κ.ά., με προεόρτια παγκόσμια σύρραξης. Και ήδη το «όσο και όπου ισχύουν» Διεθνές Δίκαιο αποδεικνύεται καθημερινά αλαζονικώς περιφρονούμενο. Ο δε ΟΗΕ καταντάει όλο και πιο πολύ όσο και η κακοτύχως θανούσα κατά τον Β' Παγκ. Πόλεμο ΚιΕ («Κοινωνία των Εθνών»).

Μόλις προ ημερών ο Πρόεδρος της Τουρκίας εξήγγειλε την νέα μεθόδευση της Νεο-Οθωμανικής του στρατηγικής, υπό τον τίτλο «Εγγραφο Οράματος για τον Τουρκικό Κόσμο». Για τον Οργανισμό Τουρκογενών Κρατών, με συντελεστές και παραμέτρους ενός οιονεί νέου «Σουλτανάτου» ως παγκόσμια πλέον εμβέλειας υπερδύναμης. Προβλέπει σαφώς ότι στις απρόβλεπτες και διακυβευόμενες εξελίξεις στην περιοχή και παγκοσμίως, πράγματι εκείνο που εν τέλει θα μετρήσει είναι η ΙΣΧΥΣ. Τα εκατέρωθεν ισοζύγια ή ανισοζύγια δυνάμεων. Και φιλοδοξεί φωναχτά ότι θα πρέπει να βρεθεί συμμετέχων στο επόμενο «τραπέζι» των νικητών. Το είπε ήδη ο ίδιος με τα δικά του λόγια: «Οποιοι δεν είναι στο τραπέζι, θα

είναι στο... μενού». Η κίνηση αυτή της Τουρκίας, προφανώς αποτελεί μεθόδευση για να αντιμετωπίσει ό,τι η ίδια αισθάνεται ως αυξανόμενης ισχύος αντίπαλον δέος στην περιοχή, με προεξάρχουσες τις αναβαθμίσεις που διαπιστώνει ότι εμπεριέχει ο συνασπισμός Ισραήλ - Ελλάδος - Κύπρου, το σχήμα «Τρεις συν Μία» με τις ΗΠΑ και οι προοπτικές των συνεργασιών που τα δύο κράτη του Ελληνισμού επιτυγχάνουν με τις άλλες γειτονικές χώρες της Μέσης Ανατολής, των αραβικών κρατών, της Γαλλίας, του ρόλου τους στην Ευρωπαϊκή Ένωση, στις εμπορικές οδούς και στις διαδρομές ενεργειακού πλούτου.

ΑΥΤΗ ακριβώς η «σκακιέρα», που έχει διαρκώς στο μυαλό του ο επί 23 ήδη χρόνια μονοκράτωρ της Τουρκίας, καυχόμενος κιόλας ως «διεθνούς εμβέλειας σκακιστής», ορίζει ευκρινώς και τα πρώτιστα καθήκοντα των άμεσα απειλούμενων από τον τουρκικό επεκτατισμό κρατών της Ελλάδος και της Κύπρου. Όστε να ορθώσουν επιμόνως και ακατάπαυστα ικανή και προπάντων πειστική την Αποτρεπτική Ισχύ του Ελληνισμού. Τόση και τέτοια ελληνική ΙΣΧΥ που να επιτρέπει, εδώ, σ' εμάς, την διάσωση των έως σήμερα ισχυόντων (και πανταχόθεν περιφρονούμενων) κανόνων του Διεθνούς Δικαίου.

Από το «Δόγμα Μονρόε» στο «δόγμα Ντονρόε» και στον αδίστακτο, ανελέντο Τραμπ-ικό κόσμο

“

ΣΑΒΒΑΣ ΙΑΚΩΒΙΔΗΣ

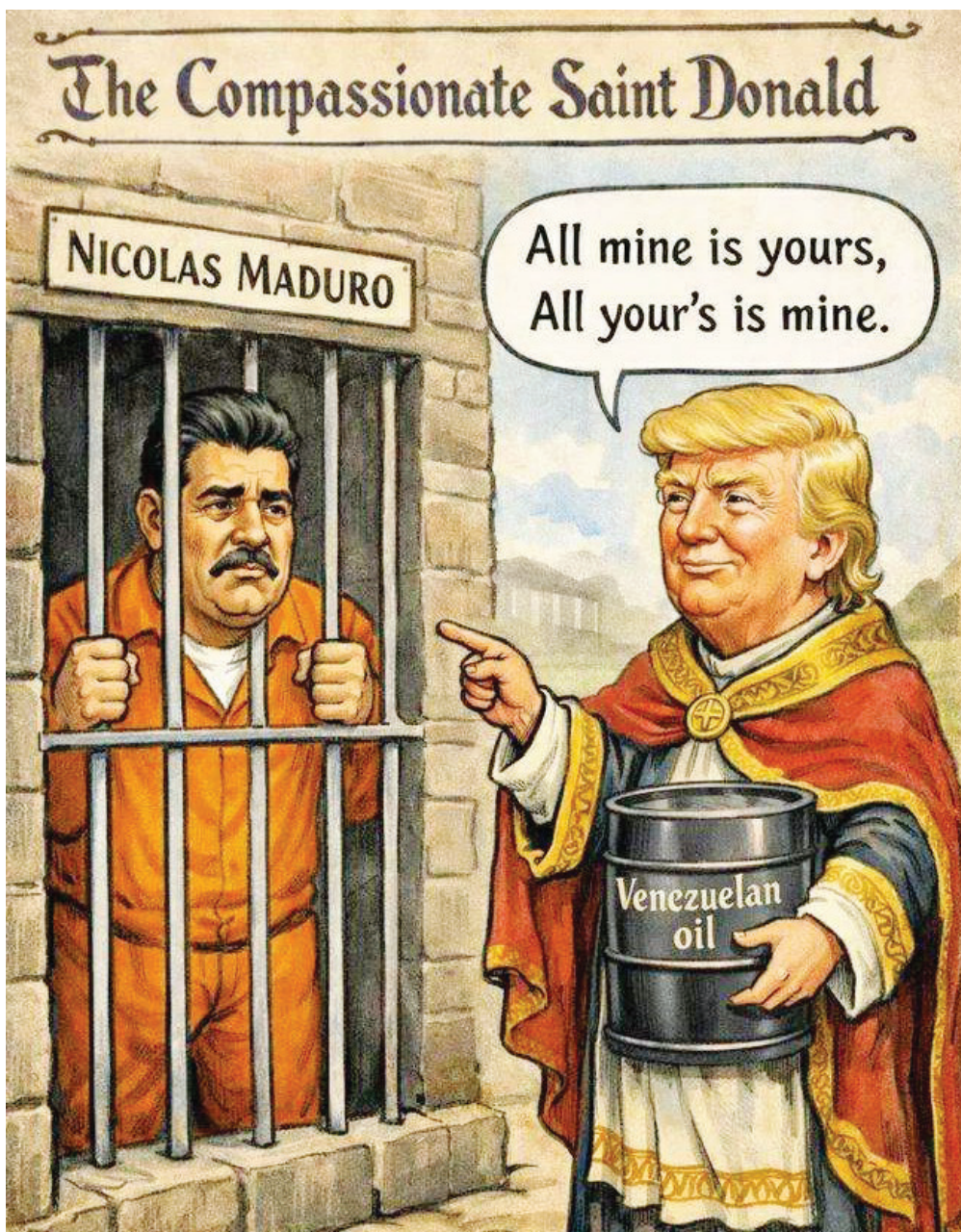
Από τον Θουκυδίδη στο... Χόλιγουντ! Από το Δόγμα Μονρόε στο «δόγμα Ντονρόε». Η απαγωγή του δικτάτορα της Βενεζουέλας, Νικολάς Μαδούρο, από Ειδικές Αμερικανικές Δυνάμεις, επανέφερε στο διεθνές προσκήνιο το Δόγμα Μονρόε, το οποίο ενισχύεται από το «δόγμα Ντονρόε», τον σημερινό ένοικο του Λευκού Οίκου, Ντόναλντ Τραμπ. Η απαγωγή του Βενεζουελανού ηγέτη επιβεβαίωσε τον Θουκυδίδη: Τα συμφέροντα είναι ο ισχυρότερος δεσμός μεταξύ πόλεων (σήμερα κρατών).

Προπάντων επιβεβαιώνεται οδυνηρά ο πασίγνωστος διάλογος Μηλίων και Αθηναίων. Οι Αθηναίοι, η ισχυρότερη δύναμη της εποχής, απαιτούν από τους Μηλίους να υποταχθούν για να μη δουλωθούν και να μη σφαγούν. Οι Αθηναίοι, κομπασικά, τους υποβάλλουν: «... Κατά την συζήτησιν των ανθρωπίνων πραγμάτων το επιχείρημα του δικαίου αξίαν έχει, όπου ίση υπάρχει δύναμις προς επιβολήν αυτού, ότι όμως ο ισχυρός επιβάλλει ό,τι του επιτρέπει η δύναμις του και ο ασθενής παραχωρεί ό,τι του επιβάλλει η αδυναμία του» (μετάφραση Ελ. Βενιζέλου).

Τι έκανε ο Αμερικανός Πρόεδρος στην περίπτωση της Βενεζουέλας (όπως και στην Ουκρανία, στη Γάζα, προσεχώς ίσως και στη Γροιλανδία); Απαίτησε υποταγή της χώρας και έλεγχο των φυσικών πόρων, ειδικά του πετρελαίου της. Ο Μαδούρο μάλλον δεν είχε ιδέα περί του ισχύοντος Δόγματος Μονρόε ή υποτίμησε ολέθρια τον απρόβλεπτο Αμερικανό ομόλογό του. Ο Τραμπ εδώ και μήνες προειδοποιούσε τον Μαδούρο να συνεργαστεί, διαφορετικά θα υφίστατο την οργή των ΗΠΑ.

Ο Μαδούρο, ένα διεφθαρμένος δικτάτορας, επιδόθηκε σε φανφαρόντους θεατρινισμούς για ικανοποίηση της εσωτερικής πλέμπας. Η δύναμη ΔΕΛΤΑ των ΗΠΑ, με επικεφαλής Ελληνοαμερικανό συνταγματάρχη, με μια θεαματική και αριστοτεχνικά οργανωμένη επιχείρηση, απήγαγε τον Μαδούρο. Χωρίς καμία αμερικανική απώλεια αλλά κατά κραυγαλέα παραβίαση του Διεθνούς Δικαίου. Μήπως ο Τραμπ άνοιξε το κουτί της Πανδώρας; Μήπως βάζει ιδέες στην Κίνα για την Ταϊβάν;

Ο Τραμπ παρακολουθούσε την παράνομη επιχείρηση ως εάν να έβλεπε... χολιγουντιανή ταινία. Το Στέιτ Ντιπάρτμεντ δημοσίευσε μια ασπρόμαυρη φωτογραφία, στην οποία φαίνεται με τον Υπουργό Εξωτερικών, Ρούμπιο, να βλέπει την απαγωγή του Μαδούρο και της συζύγου του, με το αλαζονικό μήνυμα: «Μην παίζετε παιχνίδια με τον Πρόεδρο Τραμπ. Ο Πρόεδρος

Τραμπ είναι άνθρωπος της δράσης. Αν δεν ξέρεις, τώρα ξέρεις».

Τώρα όλοι ξέρουν με τον πιο σκληρό τρόπο πώς δρα ο Αμερικανός Πρόεδρος. Κυνική προειδοποίηση: Να μη διανοηθεί κανείς στο εξής να παίζει παιχνίδια με τον πλανητάρχη. Το μήνυμα ελήφθη

Μπήκαν στην αυλή (la chasse gardie) των ΗΠΑ και προκάλεσαν βάνουσα τον αμερικανικό αετό. Μήπως αυτό σας θυμίζει τον Σάνταμ Χουσέιν του Ιράκ και τον Καντάφι της Λιβύης; Το Δόγμα Μονρόε (2/12/1823) συντάχθηκε από τον τότε Υπουργό Εξωτερικών, Τζον

ημοσφαίριου.

Σε ομιλία του στο Κογκρέσο, ο Πρόεδρος Μονρόε υπογράμμισε: «Οφείλουμε, στο όνομα της ειλικρίνειας και των φιλικών μας σχέσεων με τις (ευρωπαϊκές) δυνάμεις, να δηλώσουμε ότι θα θεωρήσουμε κάθε απόπειρά τους για επέκταση του συστήματός τους σε οποιοδήποτε μέρος αυτού του ημισφαίριου ως επικίνδυνη για την ειρήνη και την ασφάλειά μας». Η πολυδιάστατη εμπλοκή της Ρωσίας, της Κίνας, του Ιράν και της Κούβας θεωρείται από τις ΗΠΑ ως αμφισβήτηση της επικυριαρχίας τους στο αμερικανικό ημισφαίριο.

Στην Εθνική Στρατηγική Ασφάλειας, που αποκαλύφθηκε τον περ. Νοέμβριο, η εξωτερική πολιτική του Αμερικανού Προέδρου είναι ξεκάθαρη (παραθέτω το αγγλικό κείμενο για να γίνει καλύτερα κατανοητό το λογοπαίγνιο):

«President Trump's foreign policy is pragmatic without being "pragmatist," realistic without being "realist," principled without being "idealistic", muscular without being "hawkish", and restrained without being "dovish". It is not grounded in traditional, political ideology. It is motivated above all by what

works for America - or, in two words, "America First"».

Γιατί ο Τραμπ απήγαγε τον Μαδούρο; Όχι δήθεν για τα ναρκωτικά, αλλά για το πετρέλαιο. Η χώρα διαθέτει τα μεγαλύτερα, υψηλής ποιότητας αποδεδειγμένα αποθέματα πετρελαίου στον κόσμο, αλλά... Η Βενεζουέλα δεν είναι «Λιβύη», «Ιράκ» ή «Αφγανιστάν», είπε ο ΥπΕξ των ΗΠΑ, Ρούμπιο. «Αντιμετωπίζουμε αυτό που αποτελεί απειλή για τα αμερικανικά συμφέροντα». Η απειλή, φυσικά, δεν ήταν μόνο ο Μαδούρο αλλά και όσες χώρες τον υποστήριζαν, επένδυσαν στη Βενεζουέλα, παραβίασαν τα Δόγμα Μονρόε και υπονόμισαν ή έπληξαν τα αμερικανικά συμφέροντα.

Ο Τραμπ επιβεβαιώνει ότι η ισχύς είναι το δίκαιο. Όπως υπογραμμίζεται στην Εθνική Στρατηγική Ασφάλειας, «ο Πρόεδρος Τραμπ χρησιμοποιεί ανορθόδοξη διπλωματία, τη στρατιωτική ισχύ της Αμερικής και την οικονομική επιρροή της» για να υπερασπίζεται τα αμερικανικά συμφέροντα. Και να κρατήσει το Δυτικό ημισφαίριο «ελεύθερο από εχθρικές ξένες παρεμβάσεις ή απόκτηση βασικών περιουσιακών στοιχείων από ξένες δυνάμεις». Γι' αυτό προειδοποιεί τώρα και την Κολομβία ότι μπορεί να έρθει η σειρά της, ενώ επιμένει αδίστακτα ότι η Γροιλανδία είναι δική του!

Είναι εμφανές ότι η απαγωγή Μαδούρο έχει εξευτελίσει τον ΟΗΕ και τη Χάρτα του. Ισοπεδώνει το ανήμπορο Διεθνές Δίκαιο. Παραβιάζει κάθε έννοια νομιμότητας και υπονομεύει τον σεβασμό στην ελευθερία, κυριαρχία, ανεξαρτησία και το απαραβίαστο των συνόρων των κρατών. Επιβάλλεται ξανά ο νόμος του ισχυρού ως πολιτική πρακτική στις διακρατικές και διεθνείς σχέσεις. Ταυτόχρονα, οι αδύνατοι καλούνται, προειδοποιούνται ή και απειλούνται να υποταχθούν. Διαφορετικά, «ξέρουν τι θα πάθουν».

Η απαγωγή Μαδούρο έστειλε ηχηρά αμερικανικά μηνύματα στη Μόσχα, στο Πεκίνο, στην Τεχεράνη, στην Αβάνα, στην Άγκυρα. Ειδικά σε μια κατάπληκτη, πάλι, Ευρώπη που πελαγοδρομεί ως ανίκανος παρατηρητής και απλώς ζητεί σεβασμό στο Διεθνές Δίκαιο και στον ΟΗΕ. Η ίδια, όμως, υιοθετεί μια υποκριτική πολιτική δύο μέτρων και δύο σταθμών έναντι εισβολών, κατακτιπών και αυταρχικών ηγετών.

Οι ΗΠΑ είναι η μεγαλύτερη ηγεμονική δύναμη. Στηρίζεται στην ισχύ της και, ως νέα... Αθήνα, επιδιώκει αδίστακτα και ανελέντα να υπερασπίζεται τα εθνικά της συμφέροντα ως συντελεστές εθνικής επιβίωσης και ασφάλειας. Χωρίς να λαμβάνει υπόψη Διεθνές Δίκαιο, ΟΗΕ, κρατική κυριαρχία, αρχές, ψηφίσματα. Καλωσορίσατε στον καινούργιο, άναρχο, απρόβλεπτο, αδίστακτο, ανελέντο Τραμπ-ικό κόσμο!

Οι ΗΠΑ είναι η μεγαλύτερη ηγεμονική δύναμη. Στηρίζεται στην ισχύ της και, ως νέα... Αθήνα, επιδιώκει αδίστακτα και ανελέντα να υπερασπίζεται τα εθνικά της συμφέροντα ως συντελεστές εθνικής επιβίωσης και ασφάλειας. Χωρίς να λαμβάνει υπόψη Διεθνές Δίκαιο, ΟΗΕ, κρατική κυριαρχία, αρχές, ψηφίσματα. Καλωσορίσατε στον καινούργιο, άναρχο, απρόβλεπτο, αδίστακτο, ανελέντο Τραμπ-ικό κόσμο!

ειδικά από τη Ρωσία, την Κίνα, το Ιράν και την Κούβα (και την Τουρκία). Οι χώρες αυτές υποστήριζαν το καθεστώς Μαδούρο και επένδυσαν δισεκατομμύρια σε υποδομές, διοίκηση, άμυνα και πετρέλαιο. Μόνο που διέπραξαν βαρύτατο... αμάρτημα:

Κούνισι Άνταμς, αλλά φέρει το όνομα του τότε Προέδρου των ΗΠΑ, Τζέιμς Μονρόε. Στόχος του ήταν οι αποικιακές ευρωπαϊκές δυνάμεις. Οι ΗΠΑ θεωρούν ως εχθρική κάθε ενέργεια ευρωπαϊκού ή και άλλου κράτους να αναμειχθεί σε υποθέσεις του αμερικανικού

ΠΟΤΕ ΚΑΙ ΓΙΑΤΙ ΤΟ ΙΣΡΑΗΛ ΔΕΝ ΕΜΠΛΕΚΕΤΑΙ ΣΕ ΚΡΙΣΗ ΕΛΛΑΔΑΣ - ΤΟΥΡΚΙΑΣ

Το λάθος του Μητσοτάκη στην ΕΕ για το καλώδιο και τουρκικό βέτο διά της ισχύος

Πώς μετατράπηκε η ασφάλεια υλοποίησης του έργου σε διμερές θέμα Ελλάδας - Τουρκίας και ο κίνδυνος εξάρτησης από το... Άκκιουγιου

ΓΙΑΝΝΟΣ ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ,
Δρ των Διεθνών
Σχέσεων

Η γεωπολιτική σημασία του καλωδίου είναι ενταγμένη στη λογική των παιγνίων της ισχύος στην Ανατολική Μεσόγειο. Για την Κύπρο είναι σημαντικό το καλώδιο, διότι την βγάδι από τη νησιώτικη απομόνωση και την εντάσσει στο ενιαίο ευρωπαϊκό δίκτυο. Γι' αυτό, άλλωστε, η ΕΕ έρχεται να συνδράμει με 675 εκ. ευρώ στην κατασκευή του έργου. Και, όμως, παρότι το έργο είναι ευρωπαϊκό, λόγω λανθασμένων διπλωματικών χειρισμών της Αθήνας και δη του Έλληνα Πρωθυπουργού, Κυριάκου Μητσοιάκη, εξελίχθηκε, κυρίως, σε διμερές, δηλαδή μεταξύ Ελλάδας και Τουρκίας. Ως εκ τούτου, η ΕΕ κρατεί την ουρά της με διπλωματικό τρόπο εκτός των γεωπολιτικών.

Ο εγκλωβισμός

Η Κύπρος, από την πλευρά της, ακολουθεί την Ελλάδα, χωρίς αυτό να της προσφέρει επαρκές άλλοθι, διότι μαζί λαμβάνονται οι αποφάσεις. Αφού, λοιπόν, η Άγκυρα δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία και εφόσον αυτή εμπίπτει στη ζώνη της Γαλάζιας Πατρίδας, και η ΕΕ δεν θεωρεί το καλώδιο ως κατ' εξοχήν ευρωπαϊκό ζήτημα επί του οποίου να είναι έτοιμη να δώσει μάχη σε όλα τα επίπεδα, η Λευκωσία παραμένει εγκλωβισμένη στη στρατιωτική υπεροχή της Τουρκίας, η οποία θέτει βέτο διά των όπλων της. Όπως βέτο θέτει και το Ισραήλ για το καλώδιο, που μελετά να περάσει η Τουρκία από τη Σ. Αραβία στο έδαφός της και από εκεί προς την Ευρώπη. Γιατί; Διότι το Ισραήλ δεν επιθυμεί την αναβάθμιση της Τουρκίας και τη μετατροπή της σε ενεργειακό κόμβο. Τον ρόλο αυτό θέλει να τον διατηρήσει για τον εαυτό του. Εξ ου και το γεγονός ότι: 1. Επιδιώκει να υλοποιήσει το τελευταίο σκέλος του ηλεκτρικού καλωδίου Ελλάδας, Κύπρου, Ισραήλ, δηλαδή

μεταξύ του ιδίου και της Κύπρου. 2. Να φέρει -σε κάποιο στάδιο- καλώδιο από τη Σ. Αραβία στο έδαφός του και από εκεί, εάν υλοποιηθεί το καλώδιο μέσω Κύπρου και Ελλάδας, να προκύψει σύνδεση με την υπόλοιπη Ευρώπη.

Η επιμονή του Ισραήλ και η κρίση

Το σκηνικό διαμορφώνεται με τον εξής τρόπο: Πρώτο, το Ισραήλ επιδιώκει να ολοκληρώσει το «πόδι» του καλωδίου με την Κύπρο, για τους λόγους που έχουν ήδη αναφερθεί, αλλά και για έναν ακόμη: Θέλει να διατηρήσει ζωντανή την επιλογή μέσω Ελλάδας. Συναφείς διπλωματικές πληροφορίες αναφέρουν και τα ακόλουθα: Υπάρχει μεν η συνεργασία με την Κύπρο και την Ελλάδα, αλλά το Ισραήλ δεν θα εμπλακεί σε οποιαδήποτε κρίση με την Τουρκία, που θα αφορά το καλώδιο από την Ελλά-

δα στην Κύπρο. Κάι τέτοιο δεν το επιθυμεί ούτε το ίδιο, αλλά ούτε και οι ΗΠΑ, που κρατούν ισορροπίες μεταξύ δυο συμμάχων τους (Ισραήλ-Τουρκίας). Ακόμη και στην περίπτωση του «ποδιού», το Ισραήλ επιδιώκει τη στήριξη των ΗΠΑ για ν' αποφευχθούν παρατράγουδα. Δεύτερο, εφόσον το Ισραήλ δεν επιθυμεί εμπλοκή με την Τουρκία -παρά μόνο εάν η Άγκυρα προχωρήσει και περάσει τις κόκκινες γραμμές των δικών του συμφερόντων- η παγίδευση του καλωδίου ως διμερούς διαφοράς αντί ως ευρωπαϊκής αφαιρεί από την Ελλάδα την πλήρη εμπλοκή της ΕΕ και την πρόσθετη άσκηση πιέσεων επί της Τουρκίας.

Η απουσία της ΕΕ

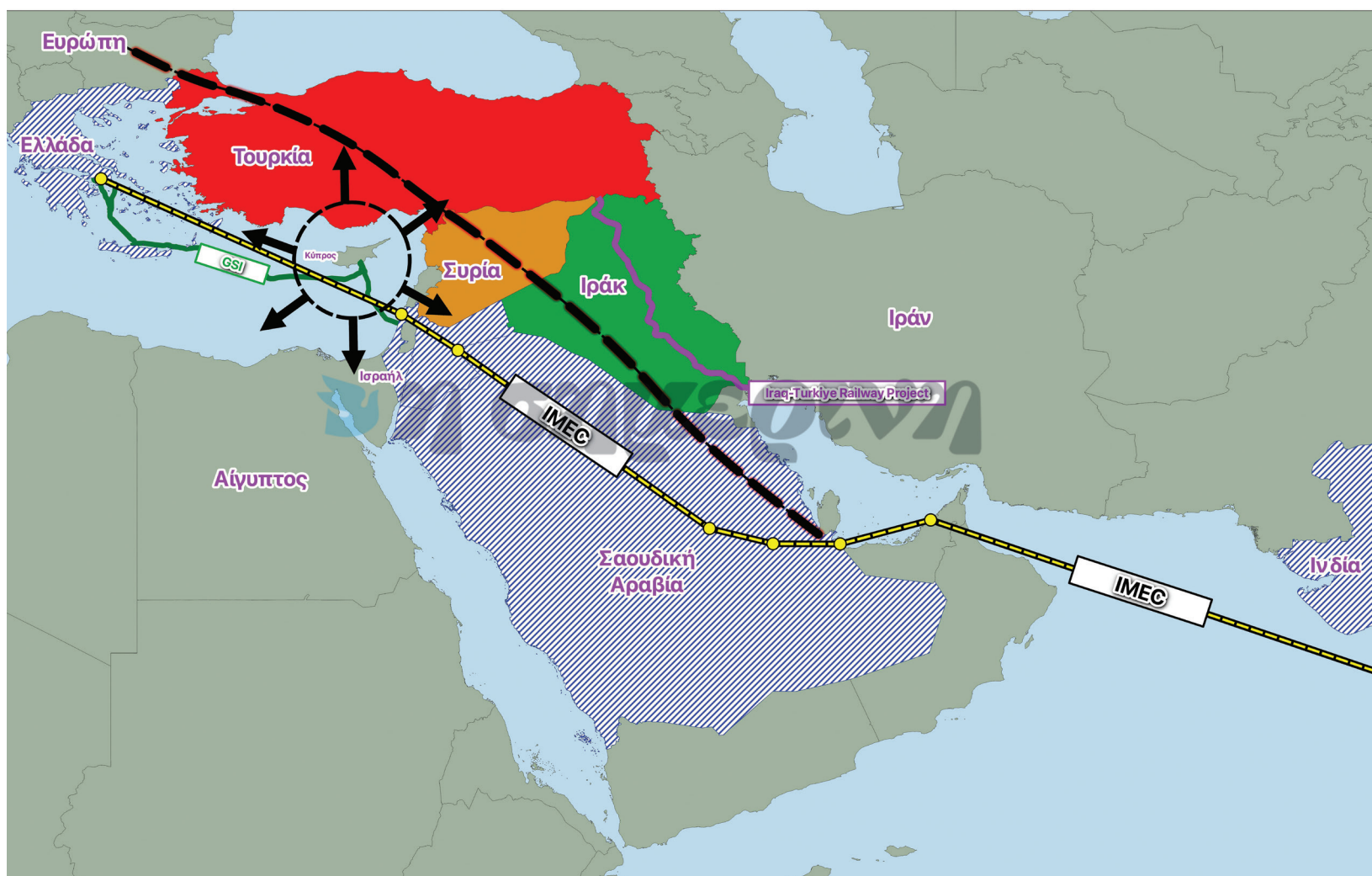
Τι σημαίνει ο μειωμένος ρόλος της ΕΕ στην υπόθεση του καλωδίου και η εξέλιξή του σε διμερή διαφορά, την οποία θα πρέπει να

επιλύσουν Ελλάδα - Τουρκία; Πριν από και μετά την κρίση στην Κάσο, η Αθήνα συνεννοείτο με την Άγκυρα για το εάν θα περάσει και πώς το καλώδιο προς την Κύπρο. Η ΕΕ ήταν απύσχα ή θεατής της εξέλιξης -τόσο το 2024 όσο και το 2025 στα επεισόδια κοντά στην Κάσο- παρότι το έργο είναι ευρωπαϊκό. Ποιες είναι οι λανθασμένες διπλωματικές κινήσεις των Αθηνών, που σιωπηρώς υιοθετεί και η Λευκωσία; Εφόσον το έργο είναι ευρωπαϊκό και χρηματοδοτούμενο, θα έπρεπε στο πλαίσιο των επαφών της ΕΕ με την Τουρκία να είχε καταστεί σαφές ότι δεν μπορεί να εμποδιστεί. Άρα:

1) Η Άγκυρα δεν θα έπρεπε να μιλά μόνο με την Αθήνα αλλά και με τις Βρυξέλλες, οπότε αναγκαστικά θα ήταν στο παιχνίδι και η Κυπριακή Δημοκρατία, την οποία δεν αναγνωρίζει η Τουρκία. Ως εκ τούτου, τα διλήμματα θα τα είχε ως επί το πλείστον η Άγκυρα. 2) Η ΕΕ

θα έπρεπε να προχωρήσει -εφόσον θα είχε τεθεί από τη Λευκωσία και την Αθήνα- σε αποφάσεις στήριξης της ασφαλούς υλοποίησης του έργου, που θα μπορούσαν να περιληφθούν σε συμπεράσματα του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου: Α) Το έργο είναι ευρωπαϊκό και, ως εκ τούτου, η προσπάθεια παρεμπόδισης για την υλοποίησή του από τρίτη χώρα αφορά όλα τα κράτη μέλη και την ίδια την ΕΕ. Β) Εάν εμποδιστεί το έργο, τότε η ΕΕ θα λάβει όλα τα μέτρα, που το κεκτημένο προβλέπει, μεταξύ των οποίων και κυρώσεις. Στη περίπτωση κρίσης και επίθεσης από την Τουρκία θα έπρεπε να διατυπωθεί από τώρα η θέση για την εφαρμογή της Αρχής της Αλληλεγγύης, άρθρο 220 της Συνθήκης για τη Λειτουργία της ΕΕ και του 47 παρ. 2 (εάν κράτος μέλος δεχθεί επίθεση από τρίτο κράτος και η ΕΕ ως τέτοια και τα κράτη μέλη της

Ο χάρτης αποτυπώνει έναν από τους σχεδιασμούς της χερσαίας διαδρομής ηλεκτρικού καλωδίου από τη Σαουδική Αραβία στην Τουρκία, με προοπτική να καταλήγει στην Ευρώπη. Το Ισραήλ, ουδόλως θα ήθελε να του κλέψει η Τουρκία τον κομβικό ενεργειακό και γεωπολιτικό ρόλο που θέλει ν' αποκτήσει μέσω του IMEC και του καλωδίου από την Ελλάδα στο έδαφός του μέσω Κύπρου.

σπεύδουν να συνδράμουν ακόμη και στρατιωτικά). Εφόσον γίνεται λόγος για αυτόνομη άμυνα στην ΕΕ, που είναι και θέση της Κυπριακής Προεδρίας, η οποία κρίση σε βάρος της Κύπρου και της Ελλάδας θα νοείται ως επίθεση, που στρέφεται εναντίον της ΕΕ, των κρατών μελών της και των συμφερόντων τους. Αλλιώς διερωτάται ο πολίτης: Για ποια ευρωπαϊκή άμυνα και ασφάλεια μπορεί να γίνεται λόγος, όταν δεν μπορεί να υπερασπιστεί ένα απλό δικό της έργο;

Οι δυνατότητες της Άγκυρας

Το σκηνικό αυτό εκλαμβάνεται ως αδυναμία των Αθηνών, της Λευκωσίας, καθώς και της ΕΕ και ως μειωμένη αποτρεπτική ικανότητα που δίνει στην Τουρκία τη δυνατότητα να απειλεί με μικρές ή μεγάλες κρίσεις, τις οποίες κερδίζει (βλέπε υπόθεση 2024, όταν διατάχθηκε μη εμπλοκή ελληνικών πολεμικών πλοίων στις τουρκικές προκλήσεις, με αποτέλεσμα να μη διεξαχθούν οι έρευνες από ιταλικό ερευνητικό σκάφος που ενεργούσε εκ μέρους της Ελλάδας). Γιατί; Διότι για την αποκλιμάκωση της οποιας κρίσης υποχωρεί κυρίως η Ελλάδα, στην οποία ανήκουν τα δικαιώματα και παραμένουν επί της ουσίας παγωμένα. Στην παρούσα φάση, η Τουρκία είναι ενεργειακά συνδεδεμένη με τον ENTSO-E, χωρίς όμως να διατηρεί κομβικό ρόλο, δηλαδή διάδρομο μαζικής μεταφοράς ηλεκτρικού ρεύματος. Ο ENTSO-E είναι ο Ευρωπαϊκός Οργανισμός των Διαχειριστών Συστημάτων Μεταφοράς Ηλεκτρικής Ενέργειας και έχει ως αρμοδιότητά του να συντονίζει τη λειτουργία, τους κανόνες, την ασφάλεια και τις αγορές του ευρωπαϊκού δικτύου. Στην πράξη, Άγκυρα έχει τη δυνα-

τότητα να προχωρεί σε ανταλλαγές ρεύματος (εισαγωγές/εξαγωγές) μέσω Ελλάδας και Βουλγαρίας, να συμμετέχει σε εξισορρόπηση συχνότητας και να στηρίζει την περιφερειακή σταθερότητα. Επειδή δεν είναι κράτος μέλος της ΕΕ, δεν συμμετέχει πλήρως στους μηχανισμούς λήψης αποφάσεων, στη χρηματοδότηση και επέκταση υποδομών ENTSO-E - όπως είναι η περίπτωση του καλωδίου Κύπρου, Ελλάδας, Ισραήλ. Ταυτοχρόνως, η Τουρκία δεν εφαρμόζει τους κανόνες της ΕΕ για την αγορά ηλεκτρικής ενέργειας. Για να είναι, λοιπόν, δυνατό να καταστεί η Τουρκία διάδρομος της ΕΕ θα πρέπει να προχωρήσει σε αλλαγές, που αφορούν, εκτός των άλλων, νέες γραμμές HVDC, αυξημένη και ελεγχόμενη ικανότητα μεταφοράς ρεύματος και στενή ρυθμιστική εποπτεία από την ΕΕ. Ούτως όμως ή άλλως, σε αλλαγές θα πρέπει να προχωρήσει και η Κύπρος, λόγω καλωδίου. Αυτές οι αλλαγές δεν αφορούν μόνο τον

τομέα των υποδομών, αλλά και την αποθήκευση, για παράδειγμα (Η αύξηση παραγωγής ενέργειας από Εναλλακτικές Πηγές Ενέργειας και η εναρμόνιση του νομοθετικού πλαισίου με εκείνο της υπόλοιπης ΕΕ είναι αναγκαίες προϋποθέσεις υλοποίησης του έργου. Νομοθετικά, το Κεκτημένο δεν εφαρμόζεται πλήρως στην Κύπρο λόγω του ότι δεν είμαστε συνδεδεμένοι με το υπόλοιπο δίκτυο της ΕΕ. Με το καλώδιο θα πρέπει να επέλθουν και οι απαιτούμενες νομοθετικές αλλαγές).

East-Med και καλώδιο

Το καλώδιο επηρεάζει και επηρεάζεται από την τουρκική επιλογή. Η Άγκυρα επιδιώκει: 1. Την εμπέδωση της αναθεωρητικής της πολιτικής, που σημαίνει την αλλαγή των νομικών σχέσεων Τουρκίας - Ελλάδας και Κύπρου. Και αυτό περνά μέσω της Γαλάζιας Πατρίδας. 2. Τη γεωπολιτική της αναβάθμιση μέσω της ενέργειας και άλλως πως. Η ματαίωση του

καλωδίου σύνδεσης Κύπρου - Ελλάδας, που δίνει προοπτική από 35 έως και 50 ετών, αυξάνει τις όποιες εναλλακτικές επιλογές υπάρχουν σε βάθος χρόνου μέσω του εδάφους της Τουρκίας, η οποία έχει το εξής αξίωμα: Εάν η όποια γεωπολιτική επιλογή - που με βάση το Διεθνές Δίκαιο ανήκει στην Ελλάδα και στην Κύπρο - δεν γίνει όπως η ίδια θέλει, τότε ματαιώνεται. Με άλλα λόγια, εφόσον δεν κλέβει τα κυριαρχικά μας δικαιώματα ή δεν τα συνασκει, τα παγώνει. Την ίδια πρακτική εφάρμοσε με τον αγωγό East-Med και τις γκρίζες ζώνες του Αιγαίου.

Αποφάσεις και επιλογές

Επί του παρόντος τι συμβαίνει: Πρώτο, υπάρχει καθυστέρηση στο έργο, αφού με τις τελευταίες αποφάσεις Χριστοδουλίδη - Μητσοτάκη γίνεται εκ νέου μελέτη του θέματος. Δεύτερο, τα διαπλεκόμενα συμφέροντα από την Αθήνα ως τη Λευκωσία συνεχίζουν να ασκούν πιέσεις επί των δύο κυβερνήσεων.

Γι' αυτό, από την πρώτη στιγμή έχουμε υποστηρίξει διαφάνεια καθώς και καθαρό έργο, καθαρή ενέργεια. Τρίτο, η τουρκική απειλή εξακολουθεί να υφίσταται και να κρατά το καλώδιο παγωμένο. Και η απειλή αυτή δεν είναι μόνο στην περιοχή της Κάσου, αλλά και της Κύπρου. Δεν υπάρχει, μάλιστα, αξιόπιστη αποτροπή από την Ελλάδα και την Κύπρο, αλλά ούτε η αποτροπή αυτή ενισχύεται επί του παρόντος από την ΕΕ, η οποία θεωρεί το έργο ευρωπαϊκό στην εξής λογική: Θέλει να ενισχύσει την αυτονομία του ηλεκτρικού της δικτύου, άρα δεν επιθυμεί μεγάλες εξαρτήσεις από τρίτους. Από την άλλη, όμως, τι θα πράξει; Θα πάει σε κρίση με την Τουρκία; Εφόσον δεν μπορεί να υπερασπιστεί τα συμφέροντά της, ποια είναι η διπλωματική και γεωπολιτική της αξιοπιστία;

Ηλεκτρική εξάρτηση από την Τουρκία

Εάν πάντως βγει από το σκηνικό το καλώδιο, όπως συνέβη με τον East-Med, και αν δεν καρποφορήσουν άλλες επιλογές, όπως της Β. Αφρικής, για παράδειγμα, η Τουρκία θα συνιστά σοβαρή χερσαία οδό. Και τότε θ' ανοίξει ακόμη μια οδός: Της εξάρτησής μας από την Άγκυρα σε ηλεκτρικό ρεύμα και δη σε περίπτωση της οποιας λύσης. Είναι, άλλωστε, κοντά ο πυρηνικός αντιδραστήρας του Ακίουγιου, που θα καλύπτει το 10% των τουρκικών αναγκών. Δεν είναι ανόητοι οι Ισραηλινοί, που δεν πέρασαν ούτε αγωγούς ούτε καλώδια στην Τουρκία... Επί του παρόντος. Διότι, εάν αλλάξει το σκηνικό και αν ο Πρόεδρος Τραμπ σπεύσει προς τη γειτονιά μας, πολλά μπορούν ν' αλλάξουν και να συμβούν...

Η απόηχος της επίσκεψης Ζελένσκι στην Κύπρο

Η συμβολική σύνδεση του Κυπριακού με άλλες ανοικτές συγκρούσεις και οι προτεραιότητες της Προεδρίας

ΜΑΡΙΟΣ ΠΟΥΛΛΑΔΟΣ

Η Κυπριακή Δημοκρατία ανέλαβε αυτήν την εβδομάδα, ως το μόνο δι-αιρεμένο κράτος-μέλος της ΕΕ, την εκ περιτροπής Προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, μέσα σε ένα διεθνές σκηνικό αυξημένων εντάσεων γύρω από την εδαφική ακεραιότητα και την κυριαρχία. Με σύνθημα «Μια Αυτόνομη Ένωση. Ανοικτή στον Κόσμο» και μότο «An Autonomous Union. Open to the World», η Κυπριακή Προεδρία προβάλλει την ευρωπαϊκή αυτονομία ως αναγκαίο στάδιο εμβάθυνσης της ενοποίησης, ώστε η ΕΕ να μπορεί να δρα ανεξάρτητα όταν απαιτείται, χωρίς να αποκόπεται από διεθνείς συνεργασίες. Η Κύπρος κινείται ουσιαστικά στο πλαίσιο του προεδρικού «τρίο» μαζί με Πολωνία και Δανία, το οποίο υλοποιεί κοινό 18μηνο πρόγραμμα (1/1/2025 – 30/6/2026) με κεντρικές προτεραιότητες: μια ισχυρή και ασφαλή Ευρώπη, μίαν ανταγωνιστική και ευημερούσα Ευρώπη, και μια ελεύθερη και δημοκρατική Ευρώπη.

Κατά την τελετή έναρξης στη Λευκωσία, Ευρωπαίοι και περιφερειακοί ηγέτες συνδέσαν συμβολικά το Κυπριακό με άλλες σύγχρονες κρίσεις, από τον πόλεμο στην Ουκρανία μέχρι την πολιτική αναταραχή στη Λατινική Αμερική και τη συζήτηση για την κυριαρχία της Γροιλανδίας. Η Ούρσουλα φον ντερ Λάιεν τόνισε ότι η Ένωση «δεν είναι τέλεια, αλλά αποτελεί υπόσχεση πως η συνεργασία είναι ισχυρότερη από την αντιπαράθεση και ο νόμος υπερισχύει της βίας», υπογραμμίζοντας την αξία του διεθνούς δικαίου και της σταθερότητας στην ευρωπαϊκή γειτονιά.

Σημειώνεται πως η Λευκωσία, σε ευθυγράμμιση με την ΕΕ, στηρίζει τη συνέχιση των κυρώσεων κατά της Ρωσίας και την ενίσχυση των μηχανισμών αποτροπής παράκαμψης των μέτρων, συνδέοντας το ουκρανικό μέτωπο με τον ευρύτερο διάλογο για την ευρωπαϊκή ενεργειακή και αμυντική ασφάλεια.

Η δήλωση Ζελένσκι που ενόχλησε

Στην τελετή παρευρέθησαν ο

Βολοντίμιρ Ζελένσκι, καθώς και ηγέτες της Μέσης Ανατολής, γεγονός που ανέδειξε τη φιλοδοξία της Λευκωσίας να ενισχύσει τον ρόλο της στη Μεσόγειο. Ο Ουκρανός Πρόεδρος ζήτησε από την Κύπρο να προωθήσει την ενταξιακή πορεία της Ουκρανίας στην ΕΕ κατά τη διάρκεια της Προεδρίας, τονίζοντας: «Σεβόμαστε την εδαφική ακεραιότητα και κυριαρχία σας. Είμαστε η Ουκρανία. Παρακαλώ σεβαστείτε και τη δική μας εδαφική ακεραιότητα και κυριαρχία». Η συγκεκριμένη δήλωση δεν πέρασε εντελώς απαρατήρητη από τους Τούρκους, με ορισμένους να ζητούν μάλιστα «να κοπεί η τουρκική στήριξη προς την Ουκρανία».

Ο Αντόνιο Κόστα, Πρόεδρος του Συμβουλίου της ΕΕ, υπερασπίστηκε ρητά την κυριαρχία της Γροιλανδίας, δηλώνοντας ότι «τίποτα δεν μπορεί ν' αποφασιστεί για τη Δανία και τη Γροιλανδία χωρίς τους λαούς τους». Ο ίδιος σημείωσε πως η ΕΕ «δεν μπορεί ν' αποδεχθεί παραβιάσεις του Διεθνούς Δικαίου - είτε στην Κύπρο, στη Λατινική Αμερική, στη Γροιλανδία, στην Ουκρανία, στη Γάζα ή αλλού».

Νωρίτερα, κατά τη σύνοδο κορυφής στο Παρίσι, η Ουκρανία

έλαβε υποσχέσεις για εγγυήσεις ασφαλείας σε περίπτωση κατά-παυσης του πυρός. Η Γαλλία, η Βρετανία και άλλες χώρες εξέφρασαν ετοιμότητα να εξετάσουν την αποστολή δυνάμεων στην Ουκρανία, ενώ κράτη όπως η Γερμανία έχουν δηλώσει ότι θα στηρίξουν

τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο. Τα τουρκικά ΜΜΕ ανέδειξαν την έντονη ενόχληση για τη χρήση όρων όπως «κατοχή» σε ομιλίες στη Λευκωσία, συνδέοντάς την με αυτό που η Άγκυρα θεωρεί άρνηση της τουρκικής παρουσίας στο νησί και επιλεκτική ευαισθησία από πλευράς ΕΕ

τον Οικουμενικό Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίο.

Τουρκική οργή για ρητορική «κατοχής» και αμφισβήτηση ουδετερότητας ΕΕ

Γενικά στην Τουρκία, η συζήτηση πήρε πολύ πιο συγκρουσιακό χαρακτήρα. Τα τουρκικά ΜΜΕ ανέδειξαν την έντονη ενόχληση για τη χρήση όρων όπως «κατοχή» σε ομιλίες στη Λευκωσία, συνδέοντάς την με αυτό που η Άγκυρα θεωρεί άρνηση της τουρκικής παρουσίας στο νησί και επιλεκτική ευαισθησία από πλευράς ΕΕ. Η κριτική επεκτάθηκε και στον ρόλο της Ένωσης, με τη θέση ότι η ΕΕ δεν μπορεί να λειτουργήσει ως αμερόληπτος και εποικοδομητικός παράγοντας στο Κυπριακό, ειδικά όταν η Λευκωσία αξιοποιεί θεσμικά βήματα για να παγιώσει, κατά την τουρκική οπτική, ένα μονομερές αφήγημα.

Η επιφυλακτικότητα των Ρώσων

Τα ρωσικά ΜΜΕ μετέφεραν τις δηλώσεις Ζελένσκι δίνοντας έμφαση στην προοπτική «νέου ορόσημου» στις διαπραγματεύσεις, χωρίς όμως να λείπει ο σκεπτικισμός. Η αναφορά του Ουκρανού Προέδρου σε

Τα τουρκικά ΜΜΕ ανέδειξαν την έντονη ενόχληση για τη χρήση όρων όπως «κατοχή» σε ομιλίες στη Λευκωσία, συνδέοντάς την με αυτό που η Άγκυρα θεωρεί άρνηση της τουρκικής παρουσίας στο νησί και επιλεκτική ευαισθησία από πλευράς ΕΕ

την ουκρανική άμυνα με μέσα που δεν απαιτούν την ανάπτυξη δικού τους στρατιωτικού σώματος επί του εδάφους.

Η συμβολική συνάντηση με Αρχιεπίσκοπο

Ο Ζελένσκι συναντήθηκε στην Κύπρο και με τον Αρχιεπίσκοπο Γεώργιο, ευχαριστώντας την Εκκλησία της Κύπρου για την αναγνώριση της αυτοκεφαλίας της Ορθόδοξης Εκκλησίας της Ουκρανίας. Ο Ζελέν-

αναγνωρίζουν την Αυτοκέφαλη Ορθόδοξη Εκκλησία της Ουκρανίας υπό τον Μακαριότατο Μητροπολίτη Κιέβου και πάσης Ουκρανίας κ.κ. Επιφάνιο (οι άλλες είναι το Οικουμενικό Πατριαρχείο, το Πατριαρχείο Αλεξανδρείας και η Εκκλησία της Ελλάδος). Επίσης, ο Αρχιεπίσκοπος Κύπρου κ.κ. Γεώργιος είναι δεύτερος, εκτός Ουκρανίας, Προκαθήμενος Ορθόδοξου Εκκλησίας, ο οποίος συναντάται με τον κ. Ζελένσκι μετά

πιθανή λήξη του πολέμου εντός εξαμήνου αντιμετωπίστηκε συχνά με ειρωνεία ή επιφυλακτικότητα, σε ένα πλαίσιο όπου οι προβλέψεις για το τέλος της σύγκρουσης παρουσιάζονται ως υπερβολικά αισιόδοξες σε σχέση με τις στρατιωτικές και διπλωματικές ισορροπίες αυτήν τη χρονική συγκυρία.

Ουκρανική κάλυψη: διπλωματική επιτυχία και ευρωπαϊκή ασπίδα

Στην Ουκρανία, η επίσκεψη Ζελένσκι στην Κύπρο προβλήθηκε ως σημαντική διπλωματική κίνηση. Η κάλυψη εστίασε στις επαφές με Ευρωπαίους ηγέτες, στη συζήτηση για ενίσχυση της αεράμυνας και στη συνέχιση της πίεσης μέσω κυρώσεων κατά της Ρωσίας. Ο πόλεμος συνδέθηκε άμεσα με το αφήγημα της ευρωπαϊκής στήριξης, με την Κυπριακή Προεδρία 2026 να παρουσιάζεται ως θεομικό παράθυρο ευκαιρίας για ενίσχυση της ουκρανικής θέσης και πιθανή επιτάχυνση των διαπραγματεύσεων.

Το μεταναστευτικό από τις προτεραιότητες

Σε γενικό πλαίσιο αξίζει να σημειωθεί πως η μεταναστευτική πολιτική βρίσκεται στο επίκεντρο της ατζέντας της Κυπριακής Προεδρίας. Σύμφωνα με το πρόγραμμα που παρουσίασε η Λευκωσία, η έμφαση θα δοθεί στην εφαρμογή υφιστάμενων ευρωπαϊκών απο-

φάσεων, κυρίως του Συμφώνου Μετανάστευσης και Ασύλου.

Βασική προτεραιότητα της Κυπριακής Προεδρίας είναι η ενίσχυση της προστασίας των εξωτερικών συνόρων της ΕΕ, καθώς και η πλήρης ενεργοποίηση

ευρωπαϊκών ψηφιακών συστημάτων ταυτοποίησης, όπως το Eurodac και το Entry/Exit System, για πιο αποτελεσματικό έλεγχο των αφίξεων και περιορισμό της παράτυπης μετανάστευσης.

Παράλληλα, η Κύπρος επιδι-

ώκει τη στενότερη συνεργασία με τρίτες χώρες, ειδικά στη Βόρεια Αφρική και τη Μέση Ανατολή, με στόχο την οργάνωση επιστροφών και επανεισδοχών μεταναστών, αλλά και την αντιμετώπιση των γενεσιουργών αιτίων της μετα-

νάστευσης. Η κυπριακή Κυβέρνηση στηρίζει και τη διατήρηση του υποχρεωτικού μηχανισμού ενδοευρωπαϊκής αλληλεγγύης, που προβλέπει οικονομική στήριξη ή/και υποχρεωτική μετεγκατάσταση μεταναστών μεταξύ κρατών-μελών.

www.sigmatv.com
f x y i

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ
ΣΤΙΣ 11:45

ΜΕΣΗΜΕΡΙ
ΚΑΙ ΚΑΤΙ
ΜΕ ΤΟΝ ΧΡΗΣΤΟ ΜΙΧΑΛΑΡΟ

www.sigmatv.com
f x y i

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΑ
ΣΤΙΣ 11:00

ΧΡΥΣΩΜΑΓΕΙΡΕΜΑΤΑ
ΜΕ ΤΗ ΧΡΥΣΩ ΛΕΦΟΥ

Το Ενωτικό Δημοψήφισμα 15 Ιανουαρίου 1950

Γρ. Αποικιών: Το Δημοψήφισμα του 1950 αποτελεί αντιπροσωπευτική έκφραση του κυπριακού λαού

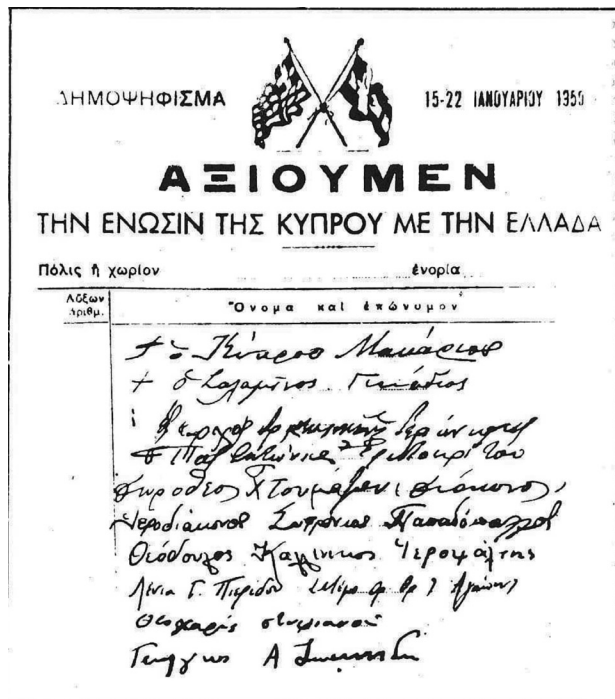
Μετά το Δημοψήφισμα της 15ης Ιανουαρίου 1950 για Ένωση της Κύ-
πρου με την Ελλάδα, αξιωματούχος του Σιέιτ Νιπαρτμεντ εξέφρασε την άποψη προς τη βρετανική πρεσβεία στην Ουάσινγκτον, πως αν πιεζόταν το τμήμα του για το Δημοψήφισμα, θα επικαλούνταν π.χ. πως «το Δημοψήφισμα δεν αντιπροσώπευε μια έγκυρη έκφραση των επιθυμιών του κυπριακού λαού».

Η βρετανική προεβεία στην Ουάσιγκτον ενημέρωσε αμέσως το Γραφείο Αποικιών, το οποίο απάντησε διά της αξιωματούχου του. Μαίρην Φίσερ, τονίζοντας: «Είμαι εναντίον οποιουδήποτε - είτε αυτό είναι το Στέιτ Ντιπάρτμεντ ή οποιοσδήποτε άλλος - που ισχυρίζεται πως το Δημοψήφισμα δεν μπορεί να παρουσιαστεί ως αντιπροσωπευτική έκφραση των επιθυμιών του κυπριακού λαού, αλλά εισηγούμαι να μη ληφθεί κάτι τέτοιο προς το παρόν, μέχρι να μάθουμε ποια τακτική θ' ακολουθήσουμε αναφορικά με το Δημοψήφισμα». Και δεύτερος ανώτερος αξιωματούχος του Γρ. Αποικιών, ο Φλέτσερ Κουκ, δήλωνε: «Είναι στρατηγικοί οι λόγοι που η Βρετανία δεν δέχεται την Ένωση της Κύπρου με την Ελλάδα».

Η απόφαση της Βουλής των Ελλήνων

Στις 26 Ιουλίου 1950, ο Πρόεδρος της Βουλής των Ελλήνων έστειλε στον αρχηγό του βρετανικού Κοινοβουλίου την ομόφωνη απόφαση της Βουλής των Ελλήνων: «Τα μέλη της Ελληνικής Βουλής, τα οποία αντιπροσωπεύουν όλο το φάσμα της κοινής γνώμης, ομόφωνα απευθύνονται στα μέλη του βρετανικού Κοινοβουλίου και ζητούν όπως η Κύπρος μη στερηθεί εκείνο που παραχωρείται σε άλλους λαούς κάτω από βρετανική κατοχή. Εκφράζουν την πεποίθησή τους ότι η πατροπαράδοτη βρετανική έννοια της δικαιοσύνης θα επιβληθεί και στην περίπτωση της Κύπρου.

»Πιστεύουν πως τα μέλη της βρετανικής Βουλής θα εξυπηρετήσουν τη Δικαιοσύνη, αν υψώσουν τις φωνές τους και υποστηρίξουν την Ένωση της Κύπρου με την

Ελλάδα. Με μια τέτοια πράξη θα εξασφαλίσουν και τα κοινά συμφέροντα των χωρών μας και θα ενδυναμώσουν τις πολύχρονες φιλίες μεταξύ των δύο χωρών μας».

Στις 2 Μαΐου 1951, ο Έλληνας πρέσβης στο Λονδίνο μετέφερε προφορικό διάβημα της ελληνικής Κυβέρνησης προς τον Βρετανό Υπ. Εξωτερικών για σεβασμό του αποτελέσματος του Δημοψηφίσματος και Ένωση της νήσου με την Ελλάδα, δηλώνοντας ότι «η Ελλάδα θα έθετε στη διάθεση της Κυβέρνησης της Α. Μεγαλειότητας της Βρετανίας όποιες στρατηγικές Βάσεις ήθελε στην Κύπρο και σε άλλα μέρη της ελληνικής επικρατείας. Ο Βρετανός Υπ. Εξωτερικών απέρριψε, όμως, κάθε συζήτηση των ελληνικών προτάσεων...».

Στις 11 Μαΐου 1951 ακολου-
θησε απάντηση του Έλληνα τότε
Πρωθυπουργού, Σοφοκλή Βενι-
ζέλου, ο οποίος σημείωνε μεταξύ
άλλων ότι «αν η βρετανική απάντη-
ση δημοσιοποιηθεί, θα έχει δυσά-
ρεστες επιπτώσεις... Η Βρετανία θα
μπορούσε να προβεί σε μια τέτοια
χειρονομία με μεγάλη ευκολία...
Για την ελληνική Κυβέρνηση το

θέμα παρέμενε ανοικτό».

Η βρετανική Κυβέρνηση αποφάσισε να ΜΗΝ απαντήσει στο εμπιστευτικό διάβημα του Βενιζέλου... Η ελληνική πρόταση προς τους Βρετανούς επαναλήφθηκε το 1953, ενώ το Λονδίνο απάντησε με την ίδια αδιάλλακτη γραμμή. Τον δε Ιανουάριο του 1954, όταν

Ποιος, άραγε, μπορεί ν' αμφισβητήσει τα όσα προνοητικά έγραψε ο κ. Addis το 1958 και ότι οι δυσκολίες, που τόσο σοφά προέβλεψε, ακόμα βασανίζουν αυτό το νησί με τη μισητή δικαιονοτική αυτοδιάθεση, που δεν είναι άλλη από τη ρατσιστική δικαιονοτική διζωνική ομοσπονδία;

ο Στρατάρχης Αλ. Παπάγος ήθελε να επισκεφθεί το Λονδίνο, η βρετανική Κυβέρνηση του διεμήνυσε ότι, αν είχε σκοπό να εγείρει το θέμα της Ενώσεως της Κύπρου με την Ελλάδα, να το ξεχνούσε...

πάτησε την αντιπροσωπευτική εκείνη έκφραση των επιθυμιών του κυπριακού λαού καυτηρίασε ο αξιωματούχος του Φόρβιν Όφισ, J.M. Addis, στις 30 Απριλίου 1958, καθώς ετοιμαζόταν το σχέδιο Μακμίλαν (και δεύτερο σχέδιο με βάση στην Τουρκία) σε συνεργασία με τον Δρα Νικήτ Ερίμ, που μασκαρεύτηκε αργότερα σε συμφωνίες Ζυρίχης. Έγραψε μεταξύ άλλων:

Μισητή πολιτική - «odious policy»

«Η γενική πολιτική μας για τις μη αυτο-κυβερνούμενες περιοχές είναι να τις οδηγήσουμε προς τον δρόμο της αυτοκυβέρνησης και στα επίπεδα εκείνα που θα μπορούν ν' αποφασίσουν μόνες τους για το μέλλον τους. Είναι σφοδρά ενάντια στις παραδόσεις μας να περιορίζουμε την ελευθερία επιλογής, όταν έρχεται η ώρα της ανεξαρτησίας. Στρατηγικές ανάγκες και άλλες καταστάσεις μπορούν να καθυστερήσουν αυτήν τη διαδικασία, όπως π.χ. το Χονγκ -Κονγκ, αλλά δεν μπορούν να την σταματήσουν για πάντα.

»Η αρχή της «ΔΙΚΟΙΝΟΤΙΚΗΣ ΑΥΤΟΔΙΑΘΕΣΗΣ», την οποία περιγράφει η δήλωση της 19ης Δεκεμβρίου 1956, είναι ΜΙΣΗΤΗ

(odious), γιατί αρνείται την ενότητα σε μια μεικτή κοινότητα...Ο διαχωρισμός είναι ιδιαίτερα αρνητικός σε μια περιοχή τόσο μικρή όσο η Κύπρος και μάλιστα σε μεσογειακό περιβάλλον.

»Γι' αυτούς τους λόγους η δική μου άποψη είναι πως η μόνη σωστή λύση για την Κύπρο είναι η αυτοδιάθεση που οδηγεί στην ένωση. Ανυπαλβάνομαι, βεβαία, ότι είναι εντελώς αδύνατο για τη σημερινή Κυβέρνηση (Μακμίλαν) να διακηρύξει αυτήν τη λύση ως τον σωστό στόχο, αν όχι για τίποτε άλλο για τη δήλωσή μας της 19ης Δεκεμβρίου 1956...

»Δεν πιστεύω ότι οι δυσκολίες αυτές θα είναι μεγαλύτερες από εκείνες που θα δημιουργηθούν, αν εγκριθούν τα σχέδια που έχουμε ετοιμάσει. Αν δεν τα εφαρμόσουμε,

τουλάχιστον θα βρισκόμαστε στον δρόμο για μια μόνιμη και σταθερή λύση, η οποία θα βασίζεται στις βασικές αρχές της γενικής μας πολιτικής».

Ποιος, άραγε, μπορεί ν' αμφοιβητήσει τα όσα προνοητικά έγγραψε ο κ. Addis το 1958 και ότι οι δυσκολίες, που τόσο σοφά προέβλεψε, ακόμα βασανίζουν αυτό το νησί με τη μισητή δικαιοδική αυτοδιάθεση (σχεδιασμός Δρος Νιχάτ Ερίμ/Βρετανών), που δεν είναι άλλη από τη ρατσιστική δι-κοινοπική διζωνική ομοσπονδία;

Δυστυχώς, τα “ΜΙΣΗΤΑ ΣΧΕ-ΔΙΑ” εγκρίθηκαν. Εκμειαλλευόμε-νοι οι Βρετανοί την ενυπόγραφη και μονομερή μεταστροφή του Αρχιεπισκόπου Μακαρίου από την Ένωση στην Ανεξαρτησία...

(Από το βιβλίο της γράφουσας
«Από την Ένωση στην Κατοχή»,
Λευκωσία 1995, με χρηματοδότηση
της Ιεράς Αρχιεπισκοπής Κύπρου).
Σχετικά άρθρα

«Μισοτική η πολιτική της δι-
κοινοπικής αυτοδιάθεσης», «Σ»,
16.2.2017.

<http://www.sigmalive.com/simerini/politics/406925/imisiti-politiki-tis-dikoinotikis-aftodiathe-sis>

16.1.1955, Εκκλησία Φανερω-
μένης, ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος
προειδοποιούσε «θα απορρίψουμε
το σύνταγμα και κάθε συνεργασία
με την κυβέρνηση και θα θεωρούμε
ως εχθρούς του εθνικού μας στόχου
εκείνους που θα ενδώσουν στις
συνταγματικές πιέσεις της κυβέρ-
νησης. Θα αποκαλέσουμε τέτοια
πρόσωπα ως προδότες...».

Ο ίδιος πρώτος, μονομερώς και ενυπογράφως εγκατέλειψε την Ένωση, τον Σεπτέμβριο του 1958, για Ανεξαρτησία.

Ο Αρχιεπίσκοπος Μακάριος στην «Chicago Tribune», 29.10.1974, «Εν ονόματι της Ενώσεως ήλθε η καταστροφή», «Σ», 15.1.2021.

<https://simerini.sigmalive.com/article/2021/1/15/makarios-en-onomati-tes-enoseos-elthe-e-katastrophe/>

Κλείνω, υπενθυμίζοντας: Πρόεδρος Νίκος Χριστοδουλίδης στα 75χρονα από το Ενωτικό Δημοψήφισμα, 15.1.2025:

«Να μιλάμε στα παιδιά μας και στη γέα γενιά για την ΕΟΚΑ».

Ναι, και να λέμε όμως και πώς
χαράμίστηκε εκείνος ο Αγώνας και
πώς καταδιώχθηκαν οι ενωτικοί
αγωνιστές...

<https://www.alphanews.live/politics/christodoulidis-namilame-sta-paidia-mas-kai-stinea-genia-gia-tin-eoka/>

Ναυμαχία της Λήμνου

Η πιο πειστική νίκη του Ελληνικού Στόλου

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΧΑΡΑΛΑΜΠΙΔΗΣ

Μέρος Β'

Η ναυμαχία άρχισε πάλι με τους Τούρκους να βάλουν πρώτοι και τους Έλληνες, που τους περίμεναν, ν' απαντούν αμέσως. Ήταν 11.30 π ώρα πριν από το μεσημέρι και η απόσταση μεταξύ των δύο στόλων 12.000 μέτρα. Μειώθηκε λίγο αργότερα στα 8.500 μέτρα. Και τελικά στα 6.300 μέτρα έπεσε η πρώτη ομοβροντία του Τουρκικού Στόλου εναντίον του Ελληνικού, που απάντησε αμέσως και η ναυμαχία γενικεύτηκε. Η κυρίως μονομαχία του πυροβολικού των θωρηκτών κράτησε από τις 11.30 μέχρι τις 11.55. Η ναυμαχία με τη συμμετοχή και των δύο στόλων τερματίστηκε στις 2.00 μ.μ., όταν ο Ελληνικός Στόλος σταμάτησε να καταδιώκει τον κατατσακισμένο τουρκικό, που τράπηκε σε φυγή με όση δύναμη είχε και κλείστηκε στα Στενά. Από το σημείο της ναυμαχίας ο Ελληνικός Στόλος πήρε πορεία πλεύσης προς τον Μούδρο της Λήμνου, όπου έφθασε νικητής και τροπαιοφόρος στις 5 μ.μ. Από εκεί ο Ναύαρχος Κουντουριώτης έστειλε στο Υπουργείο Ναυτικών το ακόλουθο ιστορικό χαρμόσυνο ραδιοηλεκτρικό μήνυμα:

«Υπουργείον Ναυτικών Αθηνών

»Εχθρικών Στόλον διευθυνθέντα εις Λήμνον κατεναυμαχήσαμεν και κατεδιώξαμεν μέχρι των Στενών, εν οίς και κατέφυγεν εν αταξία. Διάρκεια ναυμαχίας ιρτίωρος. Έσχομεν μόνον τραυματίαν ελαφρώς διόπον Φιλιγκάτην Αγγελήν. Ζημίες «Αβέρωφ» επουσιωδέστατοι. Μαχητική δύναμις πλοίου ανέπαφος. Π. Κουντουριώτης».

Το Γενικό Επιτελείο, για ειδικούς λόγους εθνικού συμφέροντος, έκρινε ότι παρίστατο ανάγκη να έχει περισσότερες λεπτομέρειες για τη ναυμαχία και γι' αυτό έστειλε στον Κουντουριώτη το ακόλουθο τηλεγράφημα:

«Ανακοινώσατε παρακαλώ ευρυτέρας πληροφορίας επί της κατεναυμαχίσεως εχθρικού Στόλου. Ονόματα μετασχόντων πλοίων εκατέρωθεν, γενομένας τούτων ζημίας και τα παραμένοντα τειταγμένα υφ' υμής ανιχνευτικά και αντιτορπιτικά. Αρχηγός Ναυτικού Επιτελείου, Ματθαίοπουλος».

Οι αρμόδιοι όμως του «Αβέρωφ» εκείνη τη στιγμή δεν γνώριζαν τους λόγους που υπαγόρευσαν στο Επιτελείο να στείλει το τηλεγράφημα και κατάκοποι και εν πολλοίς εκνευρισμένοι, από τη μέθη και τις συγκινήσεις της νίκης, έσπευσαν ν' απαντήσουν με το πιο κάτω τηλεγράφημα:

«Υπουργείον Ναυτικών Αθηνών,
»Αργότερα θα δώση ο Ναύαρχος λεπτομερείας, διότι αναπαύεται την σιγήν αυτήν, επειδή από χτες δεν κοιμήθη καθ' όλην την νύκτα. Ουδεμία απολύτως ζημία εγένετο. Αφού είναι πλήρης η νίκη, τι άλλο θέλετε;».

Ο Υπουργός των Ναυτικών, που μόλις είχε επιστρέψει από το τηλεγραφείο, διάβασε το τηλεγράφημα και έμπλεος χαράς και περηφάνιας απάντησε αμέσως στις 7.20 μ.μ. στον Κουντουριώτη:

«Αρχηγόν Στόλου Αιγαίου

»Δεν ευρίσκω λέξιν κατάλληλον προς έκφρασιν θαυμασμού μου, διά την γενναιότητα των νικητών και του ενθουσιασμού του Έθνους διά την επικαιρότητα της νίκης. Υπουργός Ν. ΣΤΡΑΤΟΣ».

Ιστορική αναφορά του Ναυάρχου

Λίγο αργότερα, ο Ναύαρχος Κουντουριώτης έστειλε την ακό-

λουθη αναφορά στο Υπουργείο Ναυτικών:

«Εν Μούδρω, τη 6η Ιανουαρίου 1913, Αριθμός 65.

»Ειδοποιηθέντες υπό περιπολούντων αντιτορπιλικών ότι ο εχθρικός στόλος εξήλθε Στενών σήμερα την 8.20 πρωινήν και διευθύνεται προς Λήμνον, απήραμεν. Την 10.20 είδομεν καταδρομικόν «Μειζητιέ» δώκον τον «Λέοντα»,

Βραδύτερον ανεγνωρίσαμεν ότι ήσαν τα «Τουργούτ», «Βαρβαρόσσα» και «Μεσοσουλιά». Αμα τη εμφανίσει ημών Τουρκικός Στόλος έστρεψεν αριστερά, λαβών πλεύσιν σχεδόν την ημετέρα. Την 11.32 π.μ. εχθρός ήρχισε πυρ εξ αποστάσεως εννέα χιλιάδων μέτρων. Απηντήσαμεν μετά δύο λεπτά. Είχομεν διατάξει προηγουμένως τα τρία θωρηκτά να βάλωσιν μόνον οπόταν η από

εκείνην εξαφάνισις του εξαιρετικώς επιδεικτικού μεγέθους τουρκικού ναυαρχικού σήματος. Η καταδίωξις και το πυρ εξηκολούθησε μέχρι τας 2ώρας και 42 λ., οπότε εχθρικός στόλος εισήρχετο στα Στενά. Το «Αβέρωφ» έφθασεν ύψος Μαυριών, όπου και παρέμεινεν μέχρις εξαφανίσεως εχθρού εις Δαραδανέλλια. Εχθρός, ευθύς ως ετέθη υπό προστασίαν φρουριών, πλάττωσε ταχύτητα βάλλων αραιότατα, ελπίζων προσελκύση ημάς υπό τα φρούρια. Είμεθα βέβαιοι ότι ο εχθρός υπέστη σοβαράς ζημίας τόσο εκ του ελέγχου του πυρός, όσον και εκ της αιτάκου υποχωρήσεώς του. Μετά τριαύτην αποφασιστικήν έξοδον η σημανινή παρουσία του «Μειζητιέ» μόνου δεικνύει ότι το εκτελέσαν την καταδρομήν εις Σύρον είναι το «Χαμηδιά». Βλάβαι «Αβέρωφ» μηδαμναιί. Εις τρία δωμάτια πρώρας και μόνον δίοςος σαλπικτής Αγγελής τραυματίσθη ελαφρώς και ακινδύνως. Εις τα λοιπά πλοία ουδεμία απολύτως βλάβη. Αδυνατώ να εκφράσω διά λέξεων απερίγραπτον θαυμασμόν και γενναιότητα απάντων».

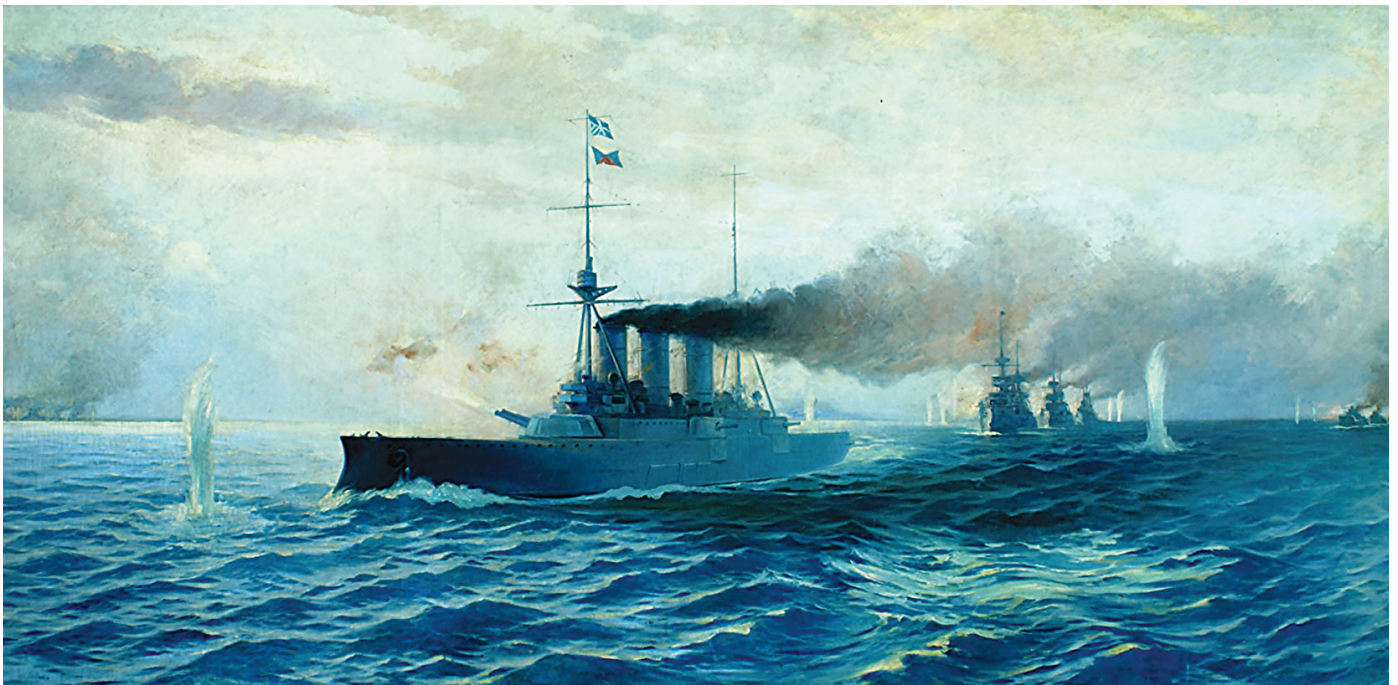
Κατά τη ναυμαχία ο τουρκικός στόλος είχε 41 νεκρούς και 104 τραυματίες. Οι πέντε νεκροί ήταν αξιωματικοί της ναυαρχίδας «Βαραβαρόσσα» και οι δύο του «Τουργούτ». Οι υπόλοιποι νεκροί ήταν υπαξιωματικοί και ναύτες του «Βαρβαρόσσα» και του «Τουργούτ».

Σήμερα αντιστράφηκαν, δυστυχώς, οι όροι. Ο τουρκικός στόλος οργώνει αγέρωχος το γαλανό Αιγαίο, διεξάγει μεγάλης κλίμακας πολεμικές ασκήσεις, ακόμη και αποβατικές, ενώ η Αθήνα κάνει γαργάρα τις τουρκικές προκλήσεις και ο Μητσοτάκης ερωτοτροπεί με τον νεοσουλτάνο Ερντογάν. Ω ήθη, ω καιροί...

Σήμερα αντιστράφηκαν, δυστυχώς, οι όροι. Ο τουρκικός στόλος οργώνει αγέρωχος το γαλανό Αιγαίο, ενώ η Αθήνα κάνει γαργάρα τις τουρκικές προκλήσεις και ο Μητσοτάκης ερωτοτροπεί με τον νεοσουλτάνο Ερντογάν

την «Ασπίδα» (τα τηρούντα την επαφήν από της 8ης εσπερινής ώρας της προτεράϊας και παραμένοντα διαρκώς εις απόστασιν βολής επ' αυτού), όπερ άμα τη εμφανίσει ημών υπεχώρησε. Την 10.35, ενώ επείχομεν επί το Ακρωτήριο Μπαμπά (Αδραμυτίου Κόλπου), εφάνησαν εις τον ορίζοντα τρία τουρκικά θωρηκτά ακολουθούμενα υπό επτά αντιτορπιλικών.

του εχθρού απόστασις των καθίστα την βολήν τελέσφορον. Την 12.30 μ.μ. ο εχθρός έστρεψε αθρόως αριστερά και μετ' ολίγον η τάξις του ήρξατο καθισταμένη ακατανόητος λόγω βλαβών. Το «Αβέρωφ» τότε ήρξατο διά μεγάλης ταχύτητος καταδιώκον τον εχθρικών στόλον, σπεύδοντα προς Ελλήσποντον εν πλήρει αταξία. Ιδιαίτερον εντύπωσι επροξένησεν ημίν η την στιγμήν

**ΤΟ ΚΡΑΝ ΜΟΝΤΑΝΑ
«ΞΥΠΝΑ» ΤΗΝ ΚΥΠΡΟ**

Υποστατικά λειτουργούν χωρίς πιστοποιητικά πυρασφάλειας

Έλεγχοι, αδειοδοτήσεις και έξοδοι διαφυγής
στο επίκεντρο μετά τα γεγονότα στην Ελβετία

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Η φονική πυρκαγιά που ξέσπασε ανήμερα της Πρωτοχρονιάς σε κλαμπ στο Κραν Μοντανά της Ελβετίας δεν άφησε πίσω της μόνο πολλά θύματα και μια ολόκληρη χώρα σε σοκ. Έφερε ξανά στο διεθνές προσκήνιο τα αδράτα κενά ασφαλείας που μπορεί να υποβόσκουν σε χώρους διασκέδασης, εκεί όπου ο συγχρωτισμός, ο περιορισμένος φωτισμός, η μουσική και η χρήση εύφλεκτων υλικών μετατρέπουν ακόμη και μια μικρή εστία φωτιάς σε παγίδα θανάτου μέσα σε λίγα δευτερόλεπτα. Το περιστατικό προκάλεσε έντονη συζήτηση για το πώς ορίζονται σήμερα οι προδιαγραφές ασφαλείας σε τέτοιου είδους υποστατικά, πόσο επαρκείς είναι οι έξοδοι διαφυγής και ποιος ελέγχει στην πράξη ότι οι χώροι που φιλοξενούν εκατοντάδες ανθρώπους τηρούν τα στοιχειώδη μέτρα προστασίας.

Ευρωπαϊκή συζήτηση για τα πρότυπα πυρασφάλειας

Το ελβετικό κλαμπ έγινε δυσάρεστο παράδειγμα των συνεπειών που μπορεί να επιφέρει ο εφησυχασμός. Οι μαρτυρίες που είδαν το φως της δημοσιότητας περιέγραψαν χάος και πανικό, με τους θαμώνες να επιχειρούν να διαφύγουν ταυτόχρονα από μία και μοναδική έξοδο, γεγονός που φέρεται να συντέινε στον εγκλωβισμό τους και στην ταχύτατη εξάπλωση της τραγωδίας. Πέρα από την οδύνη, το συμβάν δρομολόγησε σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες νέα συζήτηση για τον επανέλεγχο των

προτύπων πυρασφάλειας και της καταλληλότητας των νυχτερινών κέντρων.

Κυπριακή ανησυχία και δημόσια παρέμβαση

Στην Κύπρο, το περιστατικό στην Ελβετία αναζωπύρωσε παλαιότερες ανησυχίες για τα επίπεδα ασφαλείας σε κέντρα διασκέδασης, ειδικά κατά την περίοδο των εορτών, όταν η κίνηση κορυφώνεται. Η Πυροσβεστική Υπηρεσία, βλέποντας ξανά πόσο γρήγορα μπορεί να εξελιχθεί μια εστία φωτιάς σε μαζικό περιστατικό, επιλέγει να θέσει το ζήτημα δημόσια, κρούοντας τον κώδωνα του κινδύνου προς επιχειρηματίες, αρμόδιες Αρχές και κοινό.

«**Το περιστατικό δρομολόγησε σε αρκετές ευρωπαϊκές χώρες νέα συζήτηση**»

Αρμοδιότητες και καθεστώδες αδειοδότησης

Η αδειοδότηση κατασκευής και λειτουργίας των συγκεκριμένων επιχειρήσεων αποτελεί αρμοδιότητα των Επαρχιακών Οργανισμών Αυτοδιοίκησης και των τοπικών Αρχών, ενώ η Πυροσβεστική Υπηρεσία περιορίζεται στον έλεγχο των συνθηκών πυρασφάλειας και στην κατάθεση εισηγήσεων. Την ίδια ώρα σημειώνει πως ο ρόλος της Πυροσβεστικής στον έλεγχο υποστατικών όπου γίνεται χρήση πυροτεχνημάτων ή ειδικών εφέ παραμένει συμβουλευτικός, καθώς η αδειοδότηση εμπίπτει σε

άλλες κρατικές Αρχές, μεταξύ των οποίων και η Υπηρεσία Μεταλλείων. Η Πυροσβεστική διενεργεί ελέγχους σε χώρους διασκέδασης και εκδηλώσεων, ωστόσο επισημαίνει ότι υπάρχουν περιπτώσεις υποστατικών τα οποία λειτουργούν χωρίς τις απαιτούμενες άδειες. Για τα εν λόγω υποστατικά, η Υπηρεσία παρέχει συστάσεις και υπενθυμίζει ότι η κατοχή πιστοποιητικού πυρασφάλειας αποτελεί βασική προϋπόθεση λειτουργίας.

Έλεγχοι, καταγγελίες και επικίνδυνες πρακτικές

Όταν περιέλθουν σε γνώση της καταγγελίες για ζητήματα πυρασφάλειας ή παράνομη χρήση πυροτεχνημάτων, η Πυροσβεστική προχωρεί σε διερεύνηση και ενημερώνει τις καθ' ύλην αρμόδιες Αρχές. Η διαδικασία αυτή εφαρμόζεται τόσο σε περιπτώσεις που αφορούν επικίνδυνα εφέ όσο και σε περιπτώσεις ελλείψεων στα συστήματα ασφαλείας των υποστατικών. Σύμφωνα με τον εκπρόσωπο Τύπου της Πυροσβεστικής Υπηρεσίας, Ανδρέα

«**Απαιτείται θεσμική ενίσχυση του πλαισίου ελέγχου και εισαγωγή μηχανισμού επαναξιολόγησης των αδειών λειτουργίας**»

Κεττή, ορισμένα υποστατικά στην Κύπρο δεν πληρούν στοιχειώδεις κανόνες ασφαλείας. Σύμφωνα με τις πληροφορίες που έχουν δει το φως της δημοσιότητας, η τραγωδία στην Ελβετία ανέδειξε ελλείψεις σε κρίσιμα θέματα, όπως η χρήση μη εύφλεκτων υλικών και η ύπαρξη επαρκών εξόδων διαφυγής.

Εμπόδια στις εξόδους κινδύνου και πραγματικός κίνδυνος

Επισημάνθηκε ακόμη ότι οι επιχειρηματίες οφείλουν να μην υπονομεύουν τα μέτρα πυρασφάλειας μετά την ολοκλήρωση των ελέγχων. Ενδεικτικά αναφέρθηκε

ότι έχουν εντοπιστεί περιπτώσεις όπου έξοδοι κινδύνου μπλοκάρονται από έπιπλα ή ακόμη και κλειδώνονται, πρακτικές που αυξάνουν δραματικά τον κίνδυνο σε περίπτωση συμβάντος. Η Υπηρεσία καλεί τόσο τους θαμώνες όσο και τους ιδιοκτήτες ν' αντιληφθούν το πραγματικό μέγεθος του κινδύνου.

Σύγχρονες προδιαγραφές εκκένωσης

Σε σχέση με τους χώρους υψηλής προσέλευσης, δεν επαρκεί η ύπαρξη μίας και μόνο εξόδου διαφυγής. Απαιτούνται εναλλακτικές οδεύσεις, επαρκείς διάδρομοι και ευδιάκριτη σήμανση, ώστε σε περίπτωση ανάγκης να διασφαλίζεται ασφαλής εκκένωση. Εκτιμάται ότι στο Κραν Μοντανά η τραγωδία κορυφώθηκε όταν οι θαμώνες επιχείρησαν να απομακρυνθούν όλοι από την ίδια έξοδο, με αποτέλεσμα να παγιδευτούν.

Πρόταση για νέο θεσμικό πλαίσιο και ανανέωση αδειών

Παράλληλα, ο κ. Κεττής τόνισε την ανάγκη θέσπισης νομοθεσίας που να υποχρεώνει τους διαχειριστές και τους υπευθύνους των χώρων διασκέδασης να προσκομίζουν πιστοποιητικά από εξειδικευμένους λειτουργούς για την ορθή λειτουργία των σχετικών μηχανισμών. Μετά το περιστατικό στο Κραν Μοντανά, η Υπηρεσία εκφράζει την άποψη ότι απαιτείται θεσμική ενίσχυση του πλαισίου ελέγχου και εισαγωγή μηχανισμού επαναξιολόγησης των αδειών λειτουργίας. Κεντρική ιδέα αποτελεί η καθιέρωση διαδικασίας ανανέωσης, μέσω της οποίας θα διασφαλίζεται ότι οι χώροι εξακολουθούν να πληρούν τις προδιαγραφές πυρασφάλειας και καταλληλότητας σε βάθος χρόνου.

ΧΑΡΑΛΑΜΠΟΣ
ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ
panagiotou@sig-
malive.com

Τρέχουν για να μη χάσουν το τρένο

Οι ευρωπαϊκές πιέσεις και το ενδεχόμενο επαναφοράς σιδηροδρόμου στην Κύπρο

Για περισσότερες από επτά δεκαετίες, ο σιδηρόδρομος στην Κύπρο αποτελεί ένα κομμάτι της συλλογικής μνήμης που έχει μείνει παγωμένο στον χρόνο, καθώς από το 1951, όταν ο Κυπριακός Κυβερνητικός Σιδηρόδρομος πραγματοποίησε το τελευταίο του δρομολόγιο, το νησί έμεινε χωρίς σιδηροδρομική υποδομή, ακολουθώντας μια πορεία πλήρους εξάρτησης από το οδικό δίκτυο.

Σήμερα, ωστόσο, το ενδεχόμενο επιστροφής του τρένου επανέρχεται για άλλη μια φορά στη δημόσια συζήτηση, με αφορμή το κάλεσμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης για την ανάπτυξη βιώσιμων μεταφορών και σιδηροδρομικών δικτύων ακόμη και σε χώρες όπου αυτά απουσιάζουν πλήρως.

Η Κύπρος βρίσκεται μπροστά σε ένα κρίσιμο σταυροδρόμι. Από τη μια η αυξημένη χρήση ιδιωτικών οχημάτων και σοβαρά προβλήματα κυκλοφοριακής συμφόρησης, και από την άλλη η ευρωπαϊκή στρατηγική για την πράσινη συμφωνία, τη μείωση των εκπομπών διοξειδίου του άνθρακα και τη μετατόπιση των μεταφορών προς πιο φιλικά προς το περιβάλλον μέσα.

Από την ανάπτυξη στην εγκατάλειψη

Ο Κυπριακός Κυβερνητικός Σιδηρόδρομος λειτούργησε από το 1905 έως το 1951 και συνέδεε βασικά αστικά και αγροτικά κέντρα του νησιού, όπως τη Λευκωσία, τη Λεμεσό μέσω ενδιάμεσων σταθμών, τη Μόρφου και την Αμμόχωστο. Για δεκαετίες αποτέλεσε βασικό μοχλό οικονομικής ανάπτυξης, διευκολύνοντας τη μεταφορά γεωργικών προϊόντων, μεταλλευμάτων και επιβατών.

Η κατάργησή του το 1951 δεν οφειλόταν αποκλειστικά στο ότι ήταν οικονομικά ασύμφορος, όπως συχνά αναφέρεται, αλλά και στη γενικότερη μετατόπιση της αποικιακής πολιτικής υπέρ των οδικών μεταφορών, καθώς και στην αύξηση της χρήσης αυτοκινήτων και λεωφορείων. Οι ράγες ξηλώθηκαν, οι σταθμοί εγκαταλείφθηκαν ή κατεδαφίστηκαν και η Κύπρος μπήκε οριστικά στην εποχή των οχημάτων.

Αυτή η επιλογή, αν και φαινόταν λογική για την εποχή της, δημιούργησε μακροπρόθεσμα προβλήματα, όπως κυκλοφοριακή συμφόρηση στα αστικά κέντρα, αυξημένη εξάρτηση από εισαγόμενα καύσιμα, υψηλές εκπομπές ρύπων και περιορισμένες εναλλακτικές βιώσιμης μετακίνησης.

Σιδηρόδρομος ως πυλώνας πράσινης μετάβασης

Η Ευρωπαϊκή Ένωση τα τε-

λευταία χρόνια έχει θέσει τον σιδηρόδρομο στο επίκεντρο της στρατηγικής της για βιώσιμες μεταφορές. Με πολιτικές όπως το «Ετος Σιδηροδρόμων», τη χρηματοδότηση μέσω του Ταμείου Ανάκαμψης και Ανθεκτικότητας και τη στρατηγική για έξυπνη και βιώσιμη κινητικότητα, η ΕΕ καλεί

με στόχους μείωσης εκπομπών, με χρηματοδοτικά εργαλεία αλλά και με πολιτική πίεση, καθώς η συμμόρφωση με τις ευρωπαϊκές πολιτικές μεταφορών επηρεάζει συνολικά τη θέση κάθε κράτους-μέλους στους ευρωπαϊκούς σχεδιασμούς.

Είναι εφικτός ένας σύγχρονος σιδηρόδρομος;

Υποστηρικτές του εγχειρήματος επισημαίνουν ότι ένα σύγχρονο σιδηροδρομικό σύστημα δεν χρειάζεται να μιμείται τα βαριά δίκτυα μεγάλων χωρών. Αντίθετα, μπορεί να προσαρμοστεί στα δεδομένα της Κύπρου, εξυπηρετώντας συγκεκριμένους άξονες με υψηλή ζήτηση, όπως Λευκωσία-Λεμεσός ή Λάρνακα-Λευκωσία και συνδέοντας αεροδρόμια, λιμάνια και αστικά κέντρα.

Κύπρος και Μάλτα, τα μόνα κράτη της ΕΕ χωρίς σιδηρόδρομο

τα κράτη-μέλη να επενδύσουν σε σιδηροδρομικές υποδομές.

Για την Κύπρο, η οποία μαζί με τη Μάλτα είναι κράτη-μέλη χωρίς κανένα ενεργό σιδηροδρομικό δίκτυο, το μήνυμα είναι πως η πλήρης απουσία τρένου αποτελεί πλέον εξαίρεση και όχι κανόνα. Παρότι η ΕΕ αναγνωρίζει τις ιδιαιτερότητες των νησιωτικών κρατών, ενθαρρύνει την εξέταση εναλλακτικών μορφών σιδηροδρομικής μεταφοράς, όπως ελαφρύς σιδηρόδρομος, τραμ ή προασιακά δίκτυα μικρής κλίμακας.

Το κάλεσμα αυτό δεν είναι απλώς συμβουλευτικό. Συνδέεται

ως μοχλός ανάπτυξης, δημιουργώντας θέσεις εργασίας τόσο στην κατασκευή όσο και στη λειτουργία. Παράλληλα, θα μπορούσε να ενισχύσει τον τουρισμό, προσφέροντας εναλλακτικούς τρόπους μετακίνησης και αναδεικνύοντας λιγότερο γνωστές περιοχές.

Σε κοινωνικό επίπεδο, ο σιδηρό-

Το μεγαλύτερο εμπόδιο θεωρείται η έλλειψη πολιτικής βούλησης

δρομος θα μπορούσε να βελτιώσει την ποιότητα ζωής, μειώνοντας τον χρόνο μετακίνησης και προσφέροντας αξιόπιστες, προσιτές επιλογές μεταφοράς σε ομάδες που σήμερα εξαρτώνται αποκλειστικά από το αυτοκίνητο.

Από την άλλη πλευρά, οι επικριτές επισημαίνουν το υψηλό κόστος κατασκευής, τις απαλλοτριώσεις, τις γεωγραφικές ιδιαιτερότητες και τον σχετικά μικρό πληθυσμό του νησιού. Υποστηρίζουν ότι η Κύπρος θα έπρεπε να επενδύσει περισσότερο σε ηλεκτροκίνηση λεωφορείων και σε έξυπνα συστήματα διαχείρισης κυκλοφορίας, αντί να

επιδιώξει μια «βαριά» υποδομή.

Ωστόσο, ειδικοί στις μεταφορές τονίζουν ότι το κόστος πρέπει να αξιολογείται μακροπρόθεσμα. Ένας σιδηρόδρομος μπορεί να μειώσει δραστικά την εξάρτηση από το αυτοκίνητο, να περιορίσει τα τροχαία ατυχήματα, να μειώσει τη ρύπανση και να αλλάξει συνολικά την κουλτούρα μετακίνησης.

Το μεγαλύτερο εμπόδιο, σύμφωνα με πολλούς αναλυτές, δεν είναι τεχνικό, αλλά πολιτικό. Η απουσία ξεκάθαρης πολιτικής βούλησης, σε συνδυασμό με τον φόβο του πολιτικού κόστους, έχει κρατήσει το θέμα στο περιθώριο για δεκαετίες. Το κάλεσμα της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ωστόσο, επαναφέρει το ζήτημα στο τραπέζι με μεγαλύτερη ένταση από ποτέ.

Η ανάγκη για έναν σοβαρό, τεκμηριωμένο δημόσιο διάλογο είναι πλέον επιτακτική. Όχι με όρους συνθημάτων ή απόλυτων αρνήσεων, αλλά με βάση μελέτες σκοπιμότητας, πιλοτικά σενάρια και ρεαλιστικούς στόχους.

Τραμ στη Λευκωσία

Σημειώνεται πως η Κυβέρνηση επεξεργάζεται σχέδιο υλοποίησης του τραμ στην πρωτεύουσα, με στόχο να απαντήσει στην καθημερινή κυκλοφοριακή συμφόρηση και να αναβαθμίσει τις δημόσιες μετακινήσεις. Το έργο, το οποίο έχει ήδη προβλεφθεί με κονδύλι πέντε εκατομμυρίων ευρώ στον προϋπολογισμό του 2025 για τον καθορισμό της διαδρομής, αποτελεί μέρος ενός μακροπρόθεσμου στρατηγικού σχεδιασμού, που βασίζεται στην επικαιροποίηση παλαιότερων μελετών και στη βιωσιμότητα της λύσης για τις μετακινήσεις στη Λευκωσία.

Η πρόταση προβλέπει τη δημιουργία ενός δικτύου διαδρόμων προτεραιότητας για δημόσιες μεταφορές, που θα λειτουργούν ως πρόδρομοι για το τραμ ή ένα σύστημα Bus Rapid Transit. Σε πρώτη φάση, υφίστανται ήδη λωρίδες υψηλής πληρότητας στη Λεωφόρο Μακαρίου - καλύπτοντας τμήματα τόσο νότια όσο και βόρεια της πόλης - ενώ προστίθενται διάδρομοι στις λεωφόρους Σιτροβόλου, Δημοσθένη Σεβέρη και στις οδούς Γρηγόρη Αυξεντίου, Παλαμιά και Ομήρου.

Σύμφωνα με τα στοιχεία της τεχνοοικονομικής μελέτης που έχουν παρουσιαστεί, η ανάπτυξη ενός τέτοιου δικτύου λεωφορειολωρίδων υψηλής ποιότητας αναμένεται να αυξήσει σημαντικά τη ζήτηση για δημόσιες συγκοινωνίες, θέτοντας τις βάσεις για μελλοντική αναβάθμιση σε σύστημα τραμ. Η ολοκλήρωση των κύριων οδικών αξόνων και η ενσωμάτωση των διαδρόμων προτεραιότητας στο ευρύτερο οδικό δίκτυο θεωρούνται κρίσιμες για την επιτυχία του έργου, το οποίο παραμένει σε προκαταρκτικό στάδιο, αλλά με ξεκάθαρο προσανατολισμό προς τη λύση που θα προσφέρει πιο αξιόπιστες και γρήγορες μετακινήσεις για τους κατοίκους και επισκέπτες της Λευκωσίας.

Πληρώνουμε ακριβά τη «δωρεάν» Παιδεία

Η πρόσβαση στην επιτυχία απαιτεί ιδιωτική δαπάνη

ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΝΕΟΦΥΤΟΥ

Στην Κύπρο, το κράτος εξακολουθεί να διακηρύσσει ότι η Παιδεία είναι δωρεάν και προσβάσιμη σε όλους, ωστόσο, η πραγματικότητα που βιώνουν οι μαθητές και οι οικογένειές τους αποκαλύπτει μια διαφορετική εικόνα. Για να θεωρηθεί ότι ένας μαθητής είναι επαρκώς προετοιμασμένος για εξετάσεις και για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, σχεδόν πάντα απαιτούνται ιδιαίτερα μαθήματα και πρόσθετη ιδιωτική δαπάνη. Το δημόσιο σχολείο παρέχει τη φοίτηση, όχι όμως και το επίπεδο προετοιμασίας που θεωρείται αναγκαίο για την επιτυχία. Έτσι, η «δωρεάν Παιδεία» παραμένει περισσότερο θεσμική υπόσχεση παρά κοινωνική πραγματικότητα.

Αυτό το χάσμα δημιουργεί και αναπαράγει ανισότητες, οι μαθητές των εύπορων οικογενειών μπορούν ν' αγοράσουν παραπαιδεία, διευρύνοντας τις πιθανότητες επιτυχίας τους, ενώ οι μαθητές με περιορισμένους οικονομικούς πόρους ανταγωνίζονται χωρίς τα ίδια εργαλεία. Η επιτυχία παύει ν' αντικατοπτρίζει αποκλειστικά ικανότητα και προσπάθεια, και αρχίζει να συνδέεται με την οικονομική δυνατότητα. Το αποτέλεσμα είναι ένα εκπαιδευτικό σύστημα που, αντί να εξισορροπεί κοινωνικές διαφορές, τις ενισχύει, μετατρέποντας το δημόσιο αγαθό της Παιδείας σε ένα ιδιωτικοποιημένο δικαίωμα πρόσβασης στην επιτυχία.

Οικονομική επιβάρυνση για τα νοικοκυριά

Επιπλέον, η παραπαιδεία κοστίζει ακριβά. Για πολλές οικογένειες, η πρόσθετη εκπαιδευτική δαπάνη λειτουργεί σαν δεύτερο «ενοίκιο» στον μηνιαίο προϋπολογισμό, περιορίζοντας την κατανάλωση, την αποταμίευση και την οικονομική ασφάλεια. Σε μια περίοδο αυξημένου κόστους ζωής, η ανάγκη ιδιωτικής προετοιμασίας δεν αποτελεί απλώς εκπαιδευτική επιλογή, αλλά οικονομική επιβάρυνση με σαφείς κοινωνικές συνέπειες.

Σε αυτό το πλαίσιο, ο Δρ Στέλιος Πλατής, Διδάκτωρ Χρηματοοικονομικών και Μακροοικονομίας του Πανεπιστημίου του Cambridge και Πρόεδρος του Διοικητικού Συμβουλίου του Ακαδημαϊκού Ιδρύματος European Institute of

Management and Finance (EIMF), μίλησε στη «Σημερινή» για το κατά πόσον η κυπριακή Παιδεία μπορεί πράγματι να θεωρείται δωρεάν, για το πραγματικό οικονομικό βάρος που μεταφέρεται στα νοικοκυριά και για τη βαθύτερη κοινωνική και πολιτική διάσταση της παραπαιδείας στη χώρα.

Δωρεάν φοίτηση – Ιδιωτική προετοιμασία

Η «δωρεάν Παιδεία» αποτελεί σταθερό πυλώνα του πολιτικού λόγου στην Κύπρο και διαχρονική δέσμευση του κράτους. Ωστόσο, στην πράξη, η πρόσβαση στην επιτυχία και στις εξετάσεις τριτοβάθμιας εκπαίδευσης εξαρτάται σε μεγάλο βαθμό από την ιδιωτική παραπαιδεία, η οποία λειτουργεί

υπογραμμίζει ότι «θεωρητικά, η δημόσια εκπαίδευση στην Κύπρο είναι δωρεάν. Ουσιαστικά, όμως, όταν η πρόσβαση στην επιτυχία –ιδίως στην εισαγωγή στο πανεπιστήμιο– προϋποθέτει συστηματική ιδιωτική δαπάνη για ιδιαίτερα μαθήματα, τότε η Παιδεία παύει να είναι δωρεάν. Μετατρέπεται σε ένα (τουλάχιστον) μεικτό σύστημα, όπου το κράτος χρηματοδοτεί τη φοίτηση, αλλά οι οικογένειες χρηματοδοτούν την πιθανότητα επιτυχίας. Πρόκειται για έναν σιωπηλό μηχανισμό ιδιωτικοποίησης του αποτελέσματος της εκπαίδευσης».

Η οικονομική δυνατότητα ως προϋπόθεση επιτυχίας

Σε άλλο σημείο, ο ίδιος αναφέρεται στο άμεσο οικονομικό βάρος

“

«Η παραπαιδεία λειτουργεί σαν δεύτερο ενοίκιο για πολλές οικογένειες»

ως ανεπίσημη αλλά αναπόφευκτη προέκταση του δημόσιου σχολείου. Το αποτέλεσμα είναι ένα υβριδικό σύστημα, όπου η φοίτηση επιδοτείται από το κράτος, αλλά η προετοιμασία χρηματοδοτείται από τα νοικοκυριά. Η διαφορά ανάμεσα στη θεσμική υπόσχεση και στην κοινωνική πραγματικότητα εγείρει σαφή πολιτικά ερωτήματα για το ποιος πληρώνει, ποιος ωφελείται και ποιος τελικά αποκλείεται.

Η Παιδεία παύει να είναι δωρεάν

Στο ερώτημα κατά πόσον η κυπριακή Παιδεία μπορεί πράγματι να θεωρείται δωρεάν, ο Δρ Πλατής

που επωμίζονται οι οικογένειες: «Στην πράξη, για τις τελευταίες τρεις τάξεις πριν από την εισαγωγή στο πανεπιστήμιο, πολλές οικογένειες δαπανούν €600–€800 (ή και περισσότερα) τον μήνα ανά μαθητή, δηλαδή περίπου €7.200 – €9.600 ετησίως και συνολικά €21.600–€28.800 σε βάθος τριετίας. Το ποσό αυτό αντιστοιχεί στο 20%–25% του μέσου ετήσιου διαθέσιμου εισοδήματος ενός κυπριακού νοικοκυριού. Δεν πρόκειται για συμπληρωματική δαπάνη, αλλά για έναν ιδιωτικό φόρο στις οικογένειες, που επιβάλλεται εκτός θεσμικού πλαισίου».

Η παραπαιδεία ως επιβαρυντική δαπάνη για τα νοικοκυριά

Παράλληλα, ο Δρ Πλατής εξηγεί τον λόγο για τον οποίο οι οικογένειες καταφεύγουν σε τόσο εντατική παραπαιδεία: «Διότι το εκπαιδευτικό μας σύστημα, δυστυχώς, λειτουργεί ως αγώνας κατάταξης. Οι οικογένειες δεν επενδύουν στα ιδιαίτερα μόνο για να “μάθει” το παιδί, αλλά περισσότερο για να μην υστερήσει σε σχέση με τους άλλους. Ακόμα και οι άριστοι μαθητές καταφεύγουν σε εντατική παραπαιδεία, όχι επειδή δεν μπορούν, αλλά επειδή φοβούνται ότι χωρίς αυτήν θα χάσουν τη σχετική τους θέση. Πρόκειται για μια κλασική “κούρσα διατήρησης πλεονεκτήματος”, όπου όλοι πληρώνουν περισσότερο για να μείνουν στο ίδιο σχετικό σημείο».

Ερωτηθείς αν η εκτεταμένη παραπαιδεία αποτελεί τελικά ένδειξη αδυναμίας του δημόσιου εκπαιδευτικού συστήματος, ο ίδιος απαντά: «Ναι, σε συστημικό επίπεδο. Όταν η παραπαιδεία δεν είναι εξαίρεση αλλά ο κανόνας, αυτό σημαίνει ότι το δημόσιο σχολείο δεν καταφέρνει να προσφέρει ούτε επαρκή κάλυψη της ύλης, ούτε την απαραίτητη εξατομικευμένη στήριξη, ιδιαίτερα στις κρίσιμες τάξεις. Η ύπαρξη ενός παράλληλου, ιδιωτικού συστήματος προετοιμασίας συνιστά έμμεση παραδοχή θεσμικής ανεπάρκειας».

Ακριβό μοντέλο, χαμηλές επιδόσεις

Επιπλέον, ο Δρ Πλατής εστιάζει σε ένα ζήτημα που θεωρεί εξαιρετικά ανησυχητικό: «Το πιο ανησυχητικό στοιχείο στη δημόσια συζήτηση για την παραπαιδεία είναι ότι, παρά την τεράστια ιδιωτική επένδυση των κυπριακών οικογενειών, τα μαθησιακά αποτελέσματα

παραμένουν συγκριτικά χαμηλά. Σύμφωνα με το PISA 2022 του ΟΟΣΑ, οι Κύπριοι μαθητές καττάσσονται κάτω από τον ευρωπαϊκό μέσο όρο στα βασικά πεδία των μαθηματικών, των φυσικών επιστημών και, ιδίως, της κατανόησης κειμένου. Η εικόνα αυτή είναι ακόμη πιο προβληματική αν ληφθεί υπόψη ότι η Κύπρος δεν είναι χώρα χαμηλών δαπανών: το κράτος επενδύει σημαντικούς πόρους στην εκπαίδευση, ενώ ταυτόχρονα τα νοικοκυριά καλούνται να πληρώνουν έναν βαρύ “ιδιωτικό φόρο στις οικογένειες” για να καλύψουν κενά του συστήματος. Το αποτέλεσμα είναι ένα εκπαιδευτικό μοντέλο που κοστίζει ακριβά, αλλά δεν αποδίδει αντίστοιχα σε επίπεδο βασικών δεξιοτήτων».

»Η σύγκριση με χώρες όπως η Εσθονία ή η Φινλανδία είναι αποκαλυπτική. Εκεί, οι μαθητές επιτυγχάνουν κορυφαίες επιδόσεις στο PISA με ελάχιστη εξάρτηση από παραπαιδεία, επειδή το δημόσιο σχολείο παρέχει έγκαιρη στήριξη, υψηλής ποιότητας διδασκαλία και θεσμική εμπιστοσύνη ότι “το σχολείο αρκεί”. Στην Κύπρο, αντίθετα, η μαζική παραπαιδεία δεν λειτουργεί ως μηχανισμός ουσιαστικής μάθησης, αλλά κυρίως ως εργαλείο βελτίωσης κατάταξης σε εξετάσεις. Έτσι, η ιδιωτική δαπάνη δεν αυξάνει το συνολικό μορφωτικό επίπεδο της κοινωνίας, αλλά απλώς αναδιανέμει πλεονεκτήματα μεταξύ μαθητών. Το PISA αποκαλύπτει αυτό το δομικό αδιέξοδο: μια κοινωνία που πληρώνει όλο και περισσότερα για εκπαίδευση, χωρίς να βελτιώνει τις θεμελιώδεις δεξιότητες των

νέων της. Αυτό ακριβώς είναι το σημείο όπου η παραπαιδεία παύει να είναι “λύση” και γίνεται ένδειξη συστημικής αποτυχίας».

Σε σχέση με το ζήτημα της ισότητας ευκαιριών, ο Δρ Πλατής επισημαίνει: «Το κόστος λειτουργεί ουσιαστικά ως φραγμός εισόδου. Οι οικογένειες χαμηλού εισοδήματος αποκλείονται, ενώ η συνεχώς συρρικνούμενη μεσαία τάξη συχνά υπερχρεώνεται ή στερείται βασικές ανάγκες για ν’ ανταποκριθεί. Έτσι, η εκπαιδευτική επιτυχία παύει ν’ αντανακλά κυρίως την προσπάθεια και τις ικανότητες και αρχίζει ν’ αντανακλά την οικονομική δυνατότητα. Αυτό οδηγεί σε αναπαραγωγή κοινωνικών ανισοτήτων και σε θεομοθετημένο κοινωνικό αποκλεισμό».

Μεγάλος οικονομικός κλάδος, μικρό κοινωνικό όφελος

Σε ό,τι αφορά τα οικονομικά μεγέθη της παραπαιδείας, ο Δρ Πλατής σημειώνει: «Αν και δεν υπάρχουν πλήρη επίσημα στοιχεία αποκλειστικά για την παραπαιδεία, τα δεδομένα δείχνουν ότι τα κυπριακά νοικοκυριά δαπανούν εκατοντάδες εκατομμύρια ευρώ ετησίως για εκπαιδευτικές υπηρεσίες. Πρόκειται για έναν οικονομικά σημαντικό κλάδο, αλλά αυτό δεν σημαίνει ότι είναι κοινωνικά αποδοτικός. Η παραπαιδεία μπορεί να αυξάνει το ΑΕΠ, αλλά ταυτόχρονα αποτελεί σπατάλη πόρων από την οπτική της κοινωνικής ευημερίας, καθώς τροφοδοτεί έναν ανταγωνισμό χωρίς καθαρό συλλογικό όφελος».

Αναφορικά με τον αντίκτυπο στον οικογενειακό προϋπολογισμό,

ομό, ο ίδιος τονίζει: «Σε συνθήκες αυξημένου κόστους ζωής, ακόμη και τα €600–€800 τον μήνα για ιδιαίτερα λειτουργούν σαν δεύτερο ενοίκιο. Οι οικογένειες περιορίζουν

“

«Το αποτέλεσμα είναι ένα εκπαιδευτικό μοντέλο που κοστίζει ακριβά, αλλά δεν αποδίδει αντίστοιχα σε βασικές δεξιότητες»

κατανάλωση, αναβάλλουν αποταμίευση, επηρεάζουν αποφάσεις τεκνοποίησης και αυξάνουν το οικονομικό τους άγχος. Ο “ιδιωτικός φόρος στις οικογένειες” γίνεται κοινωνικά και πολιτικά εκρηκτικός».

Τίθεται επίσης το ζήτημα κατά πόσον η Παιδεία μπορεί να θεωρηθεί δημόσιο αγαθό, όταν η πρόσβαση στην επιτυχία εξαρτάται από την οικονομική δυνατότητα των οικογενειών. Σε αυτό το ερώτημα, ο Δρ Πλατής απαντά: «Μόνο μερικώς. Η εκπαίδευση ως υπηρεσία παραμένει δημόσια, αλλά η πρόσβαση σε ανταγωνιστικά εκπαιδευτικά αποτελέσματα ιδιωτικοποιείται. Αυτό υπονομεύει τη βασική αρχή της ισότητας ευκαιριών και διαβρώνει την κοινωνική εμπιστοσύνη στο εκπαιδευτικό σύστημα και στους θεσμούς συνολικά».

Πώς μειώνεται η ανάγκη για ιδιαίτερα

Σε επίπεδο πολιτικής αντιμετώπισης, ο Δρ Πλατής προτείνει παρεμβάσεις που στοχεύουν όχι απλώς στη μείωση του κόστους για τις οικογένειες, αλλά στην εξάλειψη του ίδιου του μηχανισμού

που παράγει την ανάγκη για παραπαιδεία: «Απαιτούνται ριζικές αλλά εφαρμόσιμες παρεμβάσεις, που θα στοχεύουν όχι απλώς στη μείωση του κόστους για τις οικογένειες, αλλά στη διάρρηξη του μηχανισμού που παράγει την ανάγκη για παραπαιδεία. Το ζητούμενο δεν είναι να “ρυθμιστεί” η παραπαιδεία, αλλά να πάψει να είναι αναγκαία για την επιτυχία».

»(α) Καθολική, δωρεάν ενισχυτική διδασκαλία εντός του δημόσιου σχολείου: Η εμπειρία χωρών υψηλών επιδόσεων δείχνει ότι η ενισχυτική διδασκαλία πρέπει ν’ αποτελεί δομικό μέρος του σχολικού ωραρίου και όχι προαιρετική παροχή. Στην Κύπρο, ειδικά στις εξεταστικές τάξεις, το κράτος οφείλει να προσφέρει δωρεάν, συστηματική και ποιοτικά ελεγχόμενη υποστήριξη, σε μικρές ομάδες, με σαφείς μαθησιακούς στόχους. Κάθε ώρα ενισχυτικής εντός σχολείου

είναι μια ώρα λιγότερη ιδιωτικής δαπάνης εκτός σχολείου.

»(β) Θεομοθέτηση “δικαιώματος προετοιμασίας”: Εφόσον το κράτος επιλέγει ένα σύστημα υψηλού ρίσκου εξετάσεων για την πρόσβαση στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, έχει και θεσμική υποχρέωση να παρέχει την αναγκαία προετοιμασία. Διαφορετικά, οι εξετάσεις λειτουργούν ως μηχανισμός έμμεσης ταξικής επιλογής. Το δικαίωμα προετοιμασίας μετατρέπει την επιτυχία από ιδιωτικό προνόμιο σε δημόσια εγγύηση.

»(γ) Αποσυμπίεση του εξεταστικού ανταγωνισμού: Η μονοδιάστατη εξάρτηση από λίγες εξετάσεις υψηλού διακυβεύματος ενισχύει την “κούρσα διατήρησης πλεονεκτήματος”. Απαιτείται διαφοροποίηση διαδρομών: περισσότερες επιλογές πρόσβασης, μεγαλύτερο βάρος στη συνεχή αξιολόγηση, και σαφείς, αξιόπιστες εναλλακτικές ακαδημαϊκές και επαγγελματικές πορείες. Όσο μειώνεται η τεχνητή σπανιότητα, μειώνεται και η ανάγκη για ιδιωτική “ασφάλιση επιτυχίας”.

»(δ) Πρώιμη και στοχευμένη παρέμβαση: Η παραπαιδεία ανθεί επειδή τα μαθησιακά κενά συσσωρεύονται και “εκρήγνυνται” στο Λύκειο. Συστήματα όπως της Φινλανδίας και της Εσθονίας επενδύουν στην έγκαιρη διάγνωση και στήριξη, πολύ πριν οι μαθητές φτάσουν σε εξεταστικό αδιέξοδο. Αυτή η προσέγγιση είναι όχι μόνο πιο δίκαιη, αλλά και δημοσιονομικά αποδοτικότερη από το να μετακυλιέται το κόστος στις οικογένειες.

»(ε) Αυστηρή ρύθμιση της αγοράς παραπαιδείας: Όσο η παραπαιδεία λειτουργεί ανεξέλεγκτα, ενισχύει τις ανισότητες. Χρειάζονται κανόνες διαφάνειας, σαφή όρια σύγκρουσης συμφερόντων και πλήρης φορολογική συμμόρφωση. Όχι για να “τιμωρηθούν” όσοι προσφέρουν ιδιαίτερα, αλλά για να πάψει η παραπαιδεία να λειτουργεί ως άτυπος μηχανισμός κοινωνικής επιλογής.

»Χωρίς τέτοιες παρεμβάσεις, ο “ιδιωτικός φόρος στις οικογένειες” θα συνεχίσει να βαθαίνει τις ανισότητες, να εξαντλεί τη μεσαία τάξη και να ακυρώνει τον δημόσιο χαρακτήρα της Παιδείας. Η επιλογή είναι καθαρά πολιτική: είτε αποδεχόμαστε ένα σύστημα όπου η επιτυχία αγοράζεται είτε επανασχεδιάζουμε την εκπαίδευση ως πραγματικό δημόσιο αγαθό και μοχλό κοινωνικής κινητικότητας».

Μεγάλη επένδυση, μικρό αντίκρισμα

Τέλος, σε σχέση με το κατά πόσον η ιδιωτική εκπαιδευτική επένδυση αποδίδει μακροπρόθεσμα, ο Δρ Πλατής διευκρινίζει: «Σε ατομικό επίπεδο, μπορεί ν’ αποδώσει εάν εξασφαλίσει πρόσβαση σε σπάνιες και υψηλής απόδοσης εκπαιδευτικές διαδρομές. Σε κοινωνικό επίπεδο, όμως, η απόδοση είναι περιορισμένη. Όταν η ιδιωτική δαπάνη στοχεύει κυρίως στη βελτίωση της κατάταξης και όχι στην ουσιαστική μάθηση, τότε το συνολικό όφελος είναι χαμηλό και το κόστος υψηλό».

“ Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Ένα απίστευτο περιστατικό σημειώθηκε την Τρίτη, 6 Ιανουαρίου, στον καθαγιασμό των υδάτων στη Λεμεσό, όταν 45χρονος πήρε τον σταυρό και εξαφανίστηκε. Ο άντρας εντοπίστηκε αργότερα από την Αστυνομία, ομολόγησε την πράξη του και υπέδειξε το σημείο όπου είχε κρύψει τον σταυρό. Ο 45χρονος κατηγορήθηκε γραπτώς και αργότερα αφέθηκε ελεύθερος.

Νέα βιντεοθύελλα σαρώνει τον τόπο

Αμάν! Πέσαμε πάλι σε... βιντεοθύελλα, που προκαλεί τεράστιες αναταράξεις τα τελευταία εικοσιτετράωρα και θυμίζει έντονα τη βιντεοθύελλα του Αλ Τζαζίρα, με τα «χρυσά» διαβατήρια, που οι συνέπειές της είναι αισθητές ακόμα και σήμερα.

Το νέο βίντεο που κυκλοφόρησε στο διαδίκτυο υπαινίσσεται ότι, κατά την προεκλογική εκστρατεία του Προέδρου Χριστοδουλίδη, πέραν του προκαθορισμένου από τη νομοθεσία ποσού του ενός εκατομμυρίου ευρώ που edικαιούτο να χρησιμοποιήσει, επιστρατεύθηκαν και μετρητά (Μειρητά... αμέρητα, αφού κανένας δεν ξέρει αν όντως υπήρξαν αυτά τα μετρητά και πόσα ακριβώς ήταν). Το βίντεο παρουσιάζει επίσης την εικόνα ενός μηχανισμού ώστε εταιρείες να εισφέρουν χρηματικά ποσά στο Προεδρικό υπό διάφορες μορφές, προκειμένου να τυχάνουν ειδικών εξυπηρετήσεων και να προωθούνται αιτήματά τους.

Στο βίντεο περιλαμβάνονται αποσπάσματα συζητήσεων (που φαίνεται να καταγράφηκαν με κρυφή κάμερα) με υποτιθέμενους ξένους επενδυτές, στις οποίες έπαιρναν μέρος ο πρώην Υπουργός Ενέργειας, Γιώργος Λακκοτύρης, ο διευθυντής του Γραφείου του Προέδρου της Δημοκρατίας, Χαράλαμπος Χαράλαμπος, και ο CEO της εταιρείας Cyfield, Γιώργος Χρυσόχοδς.

Η Κυβέρνηση χαρακτήρισε το βίντεο ως κακόβουλο, που

αποτελεί προϊόν μοντάζ και τόνισε ότι αυτό επιχειρεί να πλήξει μέσω ψευδών, παραπλανητικών ισχυρισμών και αυθαίρετων συμπερασμάτων, την εικόνα της Κυβέρνησης και της χώρας.

Ο Κυβερνητικός Εκπρόσωπος μίλησε για υβριδική δραστηριότητα εναντίον της Κυπριακής Δημοκρατίας, ενώ ο κ. Λακκοτύρης προέβη σε καταγγελία στην Αστυνομία, λέγοντας ότι έγινε συρραφή των τοποθετήσεων του με τρόπο ώστε να εξυπηρετηθεί ένα συγκεκριμένο αφήγημα και να παρουσιαστεί να δηλώνει πως διακινούνταν παράνομα μετρητά.

Επίσης δεν περνά απαρατήρητο το γεγονός ότι το βίντεο κυκλοφόρησε αμέσως μετά την ανάληψη της Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης από την Κυπριακή Δημοκρατία και είναι φανερό ότι αυτοί που το κυκλοφόρησαν επιδιώκουν να πλήξουν την εικόνα της Κύπρου σε ευρωπαϊκό επίπεδο.

Άσχετα, όμως, με τους σκοπούς αυτών που δημιούργησαν το βίντεο, υπάρχουν πολλά ερωτήματα που πρέπει ν' απαντηθούν από την Κυβέρνηση και προσωπικά από τον Πρόεδρο, διότι είναι η δική του εικόνα που αμαυρώνεται πρωτίτως με όσα παρουσιάζονται στο βίντεο.

Συνεπώς, θα πρέπει και η Κυβέρνηση ν' αποδείξει τεκμηριωμένα και με ατράνταχτα πειστικά στοιχεία ότι το βίντεο αποτελεί προϊόν υβριδικής δραστηριότητας.

ΚΥΠΡΟΦΡΕΝΗΣ

Γάμοι και έρωτες στο κομματικό σκηνικό

«Δεν μπορεί το ΔΗΚΟ, ενώ είναι παντρεμένο με την Κυβέρνηση, να είναι ταυτόχρονα ερωτευμένο με την αντιπολίτευση», ήταν η ατάκα του Αντιπροέδρου της Δημοκρατικής Παράταξης, Μαρίνου Κλεάνθους, ο οποίος σχολίαζε το διαφαινόμενο φλερτ του Δημοκρατικού Κόμματος με τον Δημοκρατικό Συναγερμό.

Ε, μα κύριε Μαρίνε μου, γιατί εκπλήτσε; Μήπως είναι η πρώτη φορά που ένα κόμμα στη μικρομεσαλνοησίδα μας είναι παντρεμένο με μια Κυβέρνηση και κάνει τα γλυκά μάπα εκτός γάμου; Όλα τα κόμματα κατά καιρούς έχουν ερωτευθεί μεταξύ τους, έχουν χωρίσει, έχουν ερωτευθεί και παντρευτεί κάποιο άλλο κόμμα της αντίθετης παράταξης με το προηγούμενο με το οποίο ήταν παντρεμένα, έχουν συνάψει γάμους... από συμφέρον και λόγω «προίκας», έχουν ερωτευθεί κάποιον αλλά στην πορεία επέλεξαν κάποιον άλλον και πολλά τέτοια που εμπίπτουν στη δικαιοδοσία... του Αγίου Βαλεντίνου.

Θα πρέπει, ωστόσο, να παραδεχτούμε ότι τα σκήπτρα σε έρωτες και γάμους κατέχει το ΔΗΚΟ. Έχει παντρευτεί και με τη Δεξιά και με την Αριστερά, χωρίς αναστολές. Το 1983 το ΔΗΚΟ παντρεύτηκε το ΑΚΕΛ με βάση το περιβόητο «μίνιμουμ πρόγραμμα», με το

οποίο εξελέγη Πρόεδρος ο Σπύρος Κυπριανού. Χώρισαν δύο χρόνια αργότερα. Το 1993 το ΔΗΚΟ παντρεύτηκε τον ΔΗΣΥ και εξέλεξαν Πρόεδρο τον Γλαύκο Κληρίδη. Το 1998 το ΔΗΚΟ παντρεύτηκε πάλι το ΑΚΕΛ, για να εκλέξουν Πρόεδρο τον Γιώργο Ιακώβου, αλλά επανεξελέγη ο Κληρίδης. Σημειώνεται ότι και η ΕΔΕΚ παντρεύτηκε τον ΔΗΣΥ το 1998 στην Κυβέρνηση Κληρίδη, με Υπουργό Άμυνας τον Ομήρου. Χώρισαν το 1999 επειδή δεν ήρθαν οι S-300. Το 2003 το ΔΗΚΟ ξαναπαντρεύτηκε το ΑΚΕΛ και εξέλεξαν Πρόεδρο τον Τάσσο. Το 2008 νέος γάμος του ΔΗΚΟ με το ΑΚΕΛ και Πρόεδρος ο Δημήτρης Χριστόφιας. Χώρισαν το 2011 λόγω της έκρηξης στο Μαρί.

Πρόεδρος του ΔΗΚΟ ήταν, τότε, κύριε Μαρίνε μου, ο Μάριος Καρογιάν. Ο οποίος το 2013 οδήγησε το ΔΗΚΟ στα... σκαλιά της εκκλησίας για νέο γάμο με τον ΔΗΣΥ και Πρόεδρο τον Αναστασιάδη. Ένα χρόνο αργότερα, με πρόεδρο τώρα τον Νικόλα Παπαδόπουλο, το ΔΗΚΟ πήρε διαζύγιο από τον ΔΗΣΥ. Το 2023 το ΔΗΚΟ «εφεύρε» και υποστήριξε τον Νίκο Χριστοδουλίδη. Σήμερα φαίνεται να φλερτάρει πάλι τον ΔΗΣΥ.

Αυτά για να μην ξεχνιόμαστε. Όσο για τα μελλοντικά ειδήλλια και γάμους θα πρέπει να περιμένουμε την περίοδο μεταξύ των βουλευτικών εκλογών του Μαΐου και των προεδρικών του 2028...

ΜΠΟΞΕΡ

Ο σερίφης βγήκε στο σεργιάνι

Σκηνές από την ταινία γουέστερν «Ο καλός, ο κακός και ο άσχημος», που αναβιώνει ιστορίες της Άγριας Δύσης (ή Φαρ Ουέστ αν προτιμάτε), θυμίζει η καταδρομική επιχείρηση των Αμερικανών στη Βενεζουέλα και η απαγωγή του Προέδρου της χώρας, Νικολάς Μαδούρο. «Ο καλός (Τραμπ), ο κακός (Μαδούρο) και ο άσχημος (επόμενος υποψήφιος να πάθει τα ίδια)».

Τώρα εξηγείται ευκρινέστερα και η δήλωση την οποία είχε κάνει ο Αμερικανός Αντιπρόεδρος, Τζέι Ντ Βανς, όταν επανεξελέγη ο Τραμπ στην προεδρία των ΗΠΑ: «Υπάρχει νέος σερίφης στην πόλη»!

Αυτός, λοιπόν, ο νέος (και αδιστακτος) σερίφης, που έχει ως βασική φιλοσοφία του αυτό που ίσχυε για τους καουμπόηδες της Άγριας Δύσης, «πρώτα πυροβολείς και μετά εξηγείς», εισέβαλε στον γειτονικό καταυλισμό ερυθροδέρμων Βενεζουέλα και άρπαξε μέσα στη νύχτα τον αρχηγό του καταυλισμού, τον «Αριστεροπόδη Ταύρο», τον οποίο μετέφερε στις φυλακές της Τραμπ Σίτι.

Ο σερίφης κατηγορήσε τον «Αριστεροπόδη Ταύρο» ότι κατέκλυσε την Τραμπ Σίτι με ναρκωτικά και ότι οδήγησε τους ινδιάνους του δικού του καταυλισμού στη φτώχεια και τη δυστυχία. Αυτό, βέβαια, ήταν το πρόσχημα για να βάλει ο σερίφης χέρι στον φυσικό πλούτο των ερυθροδέρμων και

ειδικότερα στο πετρέλαιο, αφού ο συγκεκριμένος καταυλισμός έχει τα μεγαλύτερα αποθέματα στον κόσμο.

Το είπε ωμά, ξεκάθαρα και χωρίς αναστολές ο σερίφης: «Οι πετρελαϊκές μας εταιρείες θα μπουν, θα ξεοδέψουν χρήματα εκεί. Τότε θα πάρουμε πίσω το πετρέλαιο που, ειλικρινά, θα έπρεπε να είχαμε πάρει πίσω εδώ και πολύ καιρό. Πολλά χρήματα βγαίνουν από το έδαφος. Θα αποζημιωθούμε για όλα αυτά».

Ανακοίνωσε επίσης ότι οι καουμπόηδες θ' αναλάβουν τη διακυβέρνηση του καταυλισμού των ερυθροδέρμων για κάποιο διάστημα «μέχρι να μπορέσουμε να κάνουμε μια ασφαλή, σωστή και συνετή μετάβαση», χωρίς τον

«Αριστεροπόδη Ταύρο».

Και ο κόσμος παρακολουθεί εμβρόντιος τα διαδραματιζόμενα και δεν μπορεί ακόμα να συνειδητοποιήσει αν αυτά που βλέπει είναι όντως πραγματικά γεγονότα ή αν βρίσκεται σε κινηματογραφική αίθουσα όπου προβάλλεται κάποιο γουέστερν.

Και όπως φαίνεται θα υπάρξουν και άλλα σίκουελ στο έργο, καθώς ο σερίφης προειδοποίησε με επίθεση άλλους δύο γειτονικούς καταυλισμούς ερυθροδέρμων, την Κολομβία και την Κούβα. Τώρα που πήρε φόρα, κανένας δεν μπορεί να σταματήσει τον αγριεμένο σερίφη, ο οποίος πιστεύει ακράδαντα ότι «καλός ινδιάνος είναι ο νεκρός ινδιάνος»...

ΚΥΠΡΟΦΡΕΝΗΣ

Μετά τον Μαδούρο ποιος;

Ο Ντόναλντ Τραμπ όχι μόνον εφαρμόζει πιστά το σύνθημά του «Make America Great Again», αλλά το έχει πάρει και ένα βήμα παρακάτω. «Make America... Greater Again». Γι' αυτό άρχισε να την επεκτείνει προς διάφορες κατευθύνσεις, ξεκινώντας από τη Βενεζουέλα, την οποία θέλει να μετατρέψει, ουσιαστικά, στην πεντηκοστή πρώτη Πολιτεία των ΗΠΑ (και έπονται η Κολομβία ως πεντηκοστή δεύτερη, η Κούβα ως πεντηκοστή τρίτη, η Γροιλανδία ως πεντηκοστή τέταρτη, ίσως ξανά ο Καναδάς ως πεντηκοστή πέμπτη Πολιτεία και ό,τι άλλο σκεφτεί ο MAGAs πλανητάρχης).

Και μην ψάχνετε για το Διεθνές Δίκαιο, που πρέπει να είναι το Άλφα και το Ωμέγα των διεθνών σχέσεων. Τώρα, το Άλφα και το Ωμέγα παραμερίζονται από το... Δέλτα. Και πιο συγκεκριμένα από την... Delta Force, την ειδική μονάδα επιχειρήσεων των αμερικανικών ενόπλων δυνάμεων, που απήγαγε τον Μαδούρο ενώ κοιμόταν στο σπίτι του.

Για κοίτα, ρε παιδί μου. Κάποτε οι Αμερικανοί εγκαθιστούσαν δικτάτορες στις χώρες της Λατινικής Αμερικής, για να τις ελέγχουν οι ίδιοι. Σήμερα, απομακρύνουν τους δικτάτορες της Λατινικής Αμερικής, αλλά και πάλι με στόχο να τις

ελέγχουν οι ίδιοι.

Πάει η Λατινική Αμερική που ξέραμε. Θα μετατραπεί σιγά-σιγά σε... Αμερικανική Αμερική.

Σε λίγο θα το παίζουν και ως... στοίχημα στα μπουκικά: «Μετά τον Μαδούρο ποιος;». Μια πιθανή απάντηση στο ερώτημα αυτό είναι «ο Πρόεδρος της Κολομβίας». Τον έχει ήδη στοχοποιήσει ο πλανητάρχης δηλώνοντας: «Η Κολομβία είναι πολύ άρρωστη. Την κυβερνά ένας άρρωστος τύπος, που του αρέσει να φιάχνει κοκαΐνη και να την πουλάει στις ΗΠΑ, και δεν θα το κάνει για πολύ ακόμη!».

Και η Κούβα παίζεται πολύ στα μπουκικά, αφού ο Τραμπ έχει προ-

βλέψει την τύχη της: «Η Κούβα είναι έτοιμη να πέσει. Τώρα δεν έχει κανένα εισόδημα. Έπαιρναν όλο το εισόδημά τους από τη Βενεζουέλα, από το πετρέλαιο της Βενεζουέλας. Δεν παίρνουν τίποτα από αυτό τώρα!».

Αλλά δεν περιορίζεται μόνο στη Λατινική Αμερική ο MAGAs. Θέλει και τη Γροιλανδία, που ανήκει στο Βασίλειο της Δανίας, χώρας της Ευρωπαϊκής Ένωσης, επειδή, λέει, είναι απαραίτητη για την ασφάλεια των Ηνωμένων Πολιτειών.

Έτσι και τα καταφέρει, θα πάμε πλέον και για... Αμερικανική Ευρώπη (ή Ευρωπαϊκή Αμερική)!

ΜΠΟΞΕΡ

Μαδούρο, ο «αδελφός» του Ερντογάν

Άντε να διεκδικεί ρόλο στην Ουκρανία, λόγω των φιλικών του σχέσεων με τον Πούτιν ο Ερντογάν. Άντε να διεκδικεί ρόλο στη Συρία, λόγω του ότι θεωρεί πως πρέπει να του πιστωθεί η πτώση του Άσαντ. Άντε να διεκδικεί ρόλο στη Γάζα, λόγω των σχέσεων του με τη Χαμάς. Ε, όχι να διεκδικεί και ρόλο στην... Βενεζουέλα!

Και όμως. Το φιλαράκι του ο Τραμπ ήθελε να χρησιμοποιήσει την Τουρκία ως χώρα φιλοξενίας του Μαδούρο, αν αυτός δεχόταν πρόταση που του είχε υποβάλει ο πλανητάρχης να παραιτηθεί στα τέλη Δεκεμβρίου και να σταλεί σε «πολυτελή εξορία στην Τουρκία». Ο Μαδούρο απέρριψε την προσφορά και είδαμε τι έπαθε.

Σημειώνεται ότι ο Ερντογάν διατηρεί πολύ στενές σχέσεις με τον Μαδούρο, ο οποίος, μάλιστα, είχε παρευρεθεί στην ορκωμοσία του σουλτάνου το 2023, περιγράφοντας τον ως «αδελφό» του. Σύμφωνα με πληροφορίες, ο Μαδούρο έστελνε χρυσό στην Τουρκία εδώ και πολύ καιρό, η δε οικογένειά του και ο στενός του κύκλος είχαν αρκετό πλούτο εκεί. Επίσης η Τουρκία έχει άδειες εξόρυξης για σημαντικό μέρος των μεγάλων αποθεμάτων χρυσού της Βενεζουέλας. Σύμφωνα με παλαιότερες δηλώσεις Αμερικανών αξιωματούχων, ο χρυσός που στέλνεται από τη Βενεζουέλα στην Τουρκία, μεταφερόταν στο Ιράν και σε προσωπικούς λογαριασμούς

του Μαδούρο και αξιωματούχων του καθεστώτος.

Όπως ήταν αναμενόμενο, ο Ταγίπ δεν «πούλησε» τον Βενεζουελάνο φίλο του, για χάρη του άλλου φίλου του στην Ουάσιγκτον. «Ο κ. Μαδούρο και ο λαός της Βενεζουέλας έχουν δείξει πολλές φορές ότι είναι φίλοι του έθνους μας», δήλωσε. Ο Ερντογάν αντιτάχθηκε στην απαγωγή του Προέδρου της Βενεζουέλας από τους Αμερικανούς, τονίζοντας ότι δεν εγκρίνει καμία ενέργεια που παραβιάζει το Διεθνές Δίκαιο και τα κυριαρχικά δικαιώματα. Προειδοποίησε, μάλιστα, «για τις παγκόσμιες συνέπειες μιας τέτοιας πράξης που υπε-

ρισχύει η ισχύς αντί του νόμου». Ναι, αυτό είπε ο ποθκιάντραπος.

Φυσικά μην περιμένετε να θυμώσει ο Τραμπ με τη στάση του ισλαμοφασίστα στο θέμα της Βενεζουέλας. Θα θυμάται μόνον ότι ο φίλος του ο Ερντογάν προθυμοποιήθηκε να τον βοηθήσει, προσφέροντας καταφύγιο στον Μαδούρο, έστω και αν αυτός δεν το δέχτηκε. Με ύποπτο δεν «ρίχνει» τον Τούρκο δικτάτορα ο Τραμπ. Τον κάνει καβάτζιν ακόμη και ενώπιον του Νετανιάχου. Ούτε ο Ρωμραίος με την Ιουλιέτα τέτοιον έρωτα. Ο Φρόνιτ, πάντως, θα ψήλωνε τα χέρια.

ΚΥΠΡΟΦΡΕΝΗΣ

ART AERI “ Περικλής Πανταζής

Ο Περικλής Πανταζής, γνωστός και ως Periklis Pantazis, γεννήθηκε στην Αθήνα στις 13 Μαρτίου 1849 και πέθανε στις Βρυξέλλες στις 25 Ιανουαρίου 1884. Ήταν ένας από τους πρώτους Έλληνες ιμπρεσιονιστές ζωγράφους και ένας από τους πρωτοπόρους του είδους στο Βέλγιο, όπου πέρασε το μεγαλύτερο διάστημα της καλλιτεχνικής του δημιουργίας.

Καταγόταν από την Ήπειρο. Από το 1864 έως το 1871 σπούδασε ζωγραφική στο Σχολείο των Τεχνών, μετέπειτα Ανωτάτη Σχολή Καλών Τεχνών, με δάσκαλο τον Νικηφόρο Λύτρα. Για έναν χρόνο συνέχισε τις σπουδές του στην Ακαδημία Καλών Τεχνών του Μονάχου, αλλά κατόπιν έφυγε για το Παρίσι καθώς το συντηρητικό κλίμα που επικρατούσε στην ακαδημία δεν συμβάδιζε με τις προσωπικές του καλλιτεχνικές αναζητήσεις. Στη γαλλική πρωτεύουσα μαθήτευσε κοντά στον Γκουστάβ Κουρμπέ και τον Αντουάν Σιντρέϊ, ενώ γνώρισε τις σύγχρονες δημιουργίες του Ευγένιου Μπουνιέν, του Ολλανδού Γιόχαν Μπάρτχολντ Ζόνκιντ και των ιμπρεσιονιστών Μανέ, Νιεγκά και Πισαρό. Τελικά μετά από σύντομο χρονικό διάστημα εγκαταστάθηκε οριστικά στις Βρυξέλλες. Αποτέλεσμα της διαμονής του στο Παρίσι ήταν η υιοθέτηση της θεματογραφίας του Κουρμπέ, αλλά και της αλλαγής στον τρόπο χρήσης του χρώματος.

Στο Βέλγιο, ο Πανταζής έγινε μέλος του αντακαδημαϊκού καλλιτεχνικού ομίλου «Circle de la pβte» (σε ελεύθερη μετάφραση «Κύκλος του χρώματος») και συνδέθηκε με τον ζωγράφο Γκιγιόμ Βόγκελς, τον γλύπτη Ωγκύστι Φιλιπέτ αλλά και τα πρωτοποριακά κινήματα εκείνης της εποχής. Συμμετείχε σε πολλές εκθέσεις σε διάφορες πόλεις του Βελγίου, ενώ το 1878 πραγματοποίησε στις Βρυξέλλες την παρθενική του ατομική έκθεση. Το ίδιο έτος έλαβε μέρος

στην Διεθνή Έκθεση του Παρισιού ως μέλος της ελληνικής αντιπροσωπίας. Το 1880/81 ταξίδεψε στη Μασσαλία, όπου ήταν εγκατεστημένος ο αδελφός του και στην Ελλάδα, όπου έλαβε μέρος σε έκθεση που πραγματοποιήθηκε στην οικία Μελά στην Αθήνα για την ενίσχυση του Ερυθρού Σταυρού.

Απεβίωσε στις 25 Ιανουαρίου του 1884 στις Βρυξέλλες, συνέπεια της χρόνιας φυματίωσης που τον ταλαιπωρούσε. Ήταν παντρεμένος με την αδερφή του γλύπτη Ωγκύστι Φιλιπέτ, με την οποία είχε αποκτήσει έναν γιο.

Ο Πανταζής ξεχωρίζει από τους υπόλοιπους Έλληνες ζωγράφους της εποχής του, μιας και είναι ο πρώτος που ξέφυγε από τον ακαδημαϊσμό της Σχολής του Μονάχου και που εντάχθηκε στο ανατρεπτικό για την εποχή του κίνημα του ιμπρεσιονισμού. Μαζί με τον Γκιγιόμ Βόγκελς θεωρούνται οι θεμελιωτές του βελγικού ιμπρεσιονισμού. Το έργο του χαρακτηρίζεται ως πολύμορφο. Ασχολήθηκε κυρίως με την τοπιογραφία, με τα βελγικά τοπία ν' αποτελούν σημαντική πηγή έμπνευσης, τις προσωπογραφίες και σε μικρότερο βαθμό με τη νεκρή φύση και την ηθογραφία. Έχει γραφτεί το 1972 πως «αν δεν πέθαινε νέος και σε ξένη γη, η πρωτοποριακή του επίδραση στη νεοελληνική ζωγραφική θα μπορούσε να ήταν αποφασιστική». Στο βιβλίο «Περικλής Πανταζής 1849 - 1884», που εκδόθηκε το 1994, καταλήγει ο συγγραφέας: «Ανάγνιτη η μοίρα αυτή του Πανταζή, του οποίου η ζωή ξεριζώνεται πάνω στο άνθος της. Και ξεχωριστή μοίρα, εάν σκεφτούμε την ποιότητα και τη μοναδικότητα ενός έργου που πραγματοποιήθηκε και άνθισε μόλις μέσα σε 12 δημιουργικά χρόνια, ένα έργο που αποτελεί μια από τις πιο ποιητικές και συναρπαστικές ξένες προσφορές στη βελγική τέχνη του δεύτερου μισού του 19ου αιώνα».

Για περισσότερες πληροφορίες απολαθείτε στο www.artaeri.com.

Μακαρίου 71, Α/σία.

Το παράδοξο της εργασιακής αποκατάστασης των νέων

Η δυσκολία των νέων να εξασφαλίσουν την εργασιακή τους απασχόληση χωρίς προηγούμενη εμπειρία

ΣΤΕΦΑΝΗ
ΑΝΔΡΕΟΥ*

Στο σημερινό εργασιακό περιβάλλον εμπιρεύονται γοργά εναλλασσόμενες αλλαγές καθώς και πολλαπλές προκλήσεις τόσο για τους εργαζόμενους όσο και για τους προϊσταμένους τους, ενώ οι Οργανισμοί προσπαθούν να διαμορφώσουν τη βασική δομή ανθρώπινου δυναμικού, η οποία να μπορεί να μετατρέψει τις σύγχρονες προκλήσεις σε ικανότητες που καθοδηγούν την επιτυχία (Mugayar-Baldocchi, Schaninger and Sharma, 2021). Εντός του απαιτητικού περιβάλλοντος εργασίας και λαμβάνοντας υπ' όψιν την οικονομική ύφεση που ακολούθησε της πρόσφατης πανδημίας, η αγορά εργασίας φαίνεται να γίνεται λιγότερο φιλική προς τους νέους (CIPD, 2012), καθώς οι νέοι και οι πρόσφατοι απόφοιτοι αντιμετωπίζουν σημαντικά εμπόδια στην εξασφάλιση της πρώτης τους απασχόλησης (CIPD, 2020).

Παρά το ότι το Global Employment Trends for the Youth για το 2024 δείχνει μια βελτίωση τα τελευταία τέσσερα χρόνια στα ποσοστά ανεργίας (13% το 2024), μειώνοντας τα ποσοστά στα προ-πανδημίας επίπεδα (13,8% το 2019), εντούτοις, ο αριθμός των νέων που δεν βρίσκονται σε Απασχόληση, Εκπαίδευση ή Κατάρτιση (NEETs) εξακολουθεί να προκαλεί ανησυχία, ξεπερνώντας το 20%. Παράλληλα, όσοι νέοι καταφέρνουν να εξασφαλίσουν μια θέση εργασίας στερούνται αξιοπρεπούς επαγγελματικής εμπειρίας τόσο οικονομικά όσο και σε σχέση με την εκπαίδευσή τους (ILO, 2024). Ταυτόχρονα, πρόσφατη έρευνα του Resolution Foundation επισημάνει ότι οι νέοι που αποφοίτησαν πρόσφατα και αναζητούν εργασία μπορεί να αντιμετωπίζουν 37% λιγότερες ευκαιρίες απασχόλησης, ενώ οι διαθέσιμες θέσεις προσφέρουν 19% χαμηλότερους μισθούς (CIPD, 2020).

Πολλοί υψηλά καταρτισμένοι απόφοιτοι έχουν ενισχύσει την επαγγελματική τους ταυτότητα επενδύοντας σε ισχυρά πανεπιστημιακά προγράμματα, διαδικτυακά σεμινάρια και άλλες πρωτοβουλίες ανάπτυξης, αλλά δυσκολεύονται να εξασφαλίσουν μια πρόταση εργασίας για θέσεις που σχετίζονται με τις σπουδές τους. Με άλλα λόγια, οι νέοι φαίνεται ν' αντιμετωπίζουν το εξής

παράδοξο: «Χρειάζεσαι εμπειρία για να βρεις δουλειά, αλλά χρειάζεσαι δουλειά για ν' αποκτήσεις εμπειρία» (Okocha-Innocent, 2023).

Τα οφέλη της επένδυσης σε νεαρά ταλέντα

Λαμβάνοντας υπ' όψιν τις πολλαπλές προκλήσεις που αντιμετωπίζουν οι σύγχρονοι Οργανισμοί και την ανάγκη να επενδύουν σε ένα αξιόπιστο και έμπιστο ανθρώπινο δυναμικό, γίνεται κατανοητή η σημαντικότητα της προϋπάρχουσας εμπειρίας του προσωπικού καθώς αποτελεί συχνά μια πιο ασφαλή επιλογή για τους εργοδότες, σε συνδυασμό με μια αυξημένη τάση για ανάπτυξη ταλέντων εσωτερικά με βάση τις υφιστάμενες ανάγκες (CIPD, 2024). Εντούτοις, οι εργοδότες δεν πρέπει ν' αγνοούν τα οφέλη που μπορεί να έχει ο Οργανισμός τους μέσω της επένδυσης σε νεαρά ταλέντα. Αρχικά, η επένδυση σε νεαρά ταλέντα μπορεί να ενισχύσει την παραγωγικότητα και την καινοτομία εσωτερικά, καθώς οι εξαιρετικά καταρτισμένοι και παρακινημένοι εργαζόμενοι είναι συχνά πρόθυμοι να προωθήσουν την καινοτομία, διασφαλίζοντας παράλληλα ότι οι νέες ιδέες ευθυγραμμίζονται με τις αξίες και τους στόχους του Οργανισμού. Επιπλέον, μια σωστή διαχείριση ταλέντων και η επένδυση σε νέους εργαζόμενους μπορεί να μειώσει τα ποσοστά αποχώρησης των εργαζομένων, γεγονός που επηρεάζει το κόστος απόκτησης ταλέντων καθώς επίσης βελτιώνει τη λειτουργική αποτελεσματικότητα μέσω του σχηματισμού ενός δυνατού ανθρώπινου δυναμικού με επιχειρησιακή συνέχεια. Λαμβάνοντας υπ' όψιν τα παραπάνω, η επένδυση σε νε-

αρούς εργαζομένους φαίνεται να συσχετίζεται θετικά με την επίτευξη της οργανωσιακής επιτυχίας, εφόσον αποτελεί ένα βασικό πλεονέκτημα έναντι του ανταγωνισμού, εμπνέοντας και ενισχύοντας την επένδυση ταλέντου στην αγορά και βελτιώνοντας το brand name του Οργανισμού (Oxford Management Centre, 2024).

Πώς μπορούν οι Οργανισμοί να βοηθήσουν

Εφόσον η διαχείριση και η επένδυση ταλέντων αποτελούν

μείντα, οι εργοδότες θα πρέπει να υπογραμμίζουν τα συγκεκριμένα και εφαρμόσιμα βήματα που αναδεικνύουν τις προσπάθειές τους για επένδυση στους νέους, διαδίδοντας τη σημασία της απασχόλησής τους, κάτι που μπορεί να επηρεάσει σε μεγάλο βαθμό την παραδοσιακή κουλτούρα προσλήψεων ευρύτερα (CIPD, 2012).

Τα καλά νέα είναι ότι, σύμφωνα με την πρόσφατη Έκθεση για τις Προοπτικές της Αγοράς Εργασίας, υποστηρίζεται ότι τα δύο τρίτα (67%) των εργοδοτών σκοπεύουν

Δεδομένου ότι η επένδυση στα ταλέντα αποτελεί το μέλλον, ίσως τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή να επενδύσουμε στους νέους και, κατά συνέπεια, στο μέλλον των Οργανισμών μας

μια στρατηγική απόφαση για τους Οργανισμούς προκειμένου να ενισχυθεί το brand name και η ανταγωνιστικότητά τους, οι εργοδότες χρειάζεται να επενδύουν ενεργά και ανοιχτά στους νέους.

Πρόσφατη βιβλιογραφία εντόπισε ένα κενό στη σύνδεση μεταξύ των δεξιοτήτων που αποκτώνται από την ακαδημαϊκή εκπαίδευση με την είσοδο στην αγορά εργασίας (UNICEF, 2021). Συνεπώς, ενισχύοντας τους δεσμούς και τις συνεργασίες με ακαδημαϊκά ιδρύματα (π.χ. πανεπιστήμια, κολέγια, διαδικτυακές πλατφόρμες μαθημάτων) που μπορούν να εντοπίσουν και να παρέχουν ταλέντα οι Οργανισμοί μπορούν ν' αντιμετωπίσουν τις ανισότητες στην ανεργία των νέων (ILO, 2024). Πιο συγκεκρι-

να προχωρήσουν σε προσλήψεις τους πρώτους δύο/τρεις μήνες του 2025, με αυξημένη πρόθεση προσλήψεων στον δημόσιο τομέα, γεγονός που μπορεί ν' αποτελέσει μια εξαιρετική ευκαιρία για ν' αναδειχθεί η επένδυση στα νεαρά ταλέντα (CIPD, 2024).

Πώς μπορούν οι υποψήφιοι να αυξήσουν τις πιθανότητες πρόσληψής τους

Παρά την πίεση και το άγχος που επιφέρει η διαδικασία ανεύρεσης εργασίας, υπάρχουν ορισμένα βήματα που ενδέχεται να ενισχύσουν την αξιοπιστία των νέων ως υποψηφίων και να βελτιώσουν το προσωπικό τους brand name ώστε να εισέλθουν στην αγορά.

Ενημέρωση Βιογραφικού και

Υποστηρικτικών Εγγράφων: Είναι εξαιρετικά σημαντικό να διασφαλιστεί ότι το βιογραφικό και τα συνοδευτικά έγγραφα (π.χ. συνοδευτικές επιστολές) είναι επικαιροποιημένα με τις πιο πρόσφατες επιτυχίες των υποψηφίων και αντικατοπτρίζουν σε υψηλό επίπεδο τα δυνατά τους σημεία και τις ικανότητες όπως αυτές ευθυγραμμίζονται με τις απαιτήσεις της αντίστοιχης θέσης.

Πιστοποιήσεις: Μέσω της παρακολούθησης διαδικτυακών μαθημάτων για πιστοποίηση σε σχετικές θεματικές οι υποψήφιοι μπορούν να καλλιεργήσουν δεξιότητες εξειδικευμένες στον τομέα, οι οποίες θα τους διαφοροποιήσουν από άλλους.

Πρακτική Άσκηση (Internship Programs): Η συμμετοχή σε προγράμματα πρακτικής άσκησης σε Οργανισμούς του τομέα ενδιαφέροντός τους μπορεί να ενισχύσει τις γνώσεις των υποψηφίων για τον κλάδο, αλλά και να παρέχει ευκαιρίες δικτύωσης και σύνδεσης με μελλοντικούς εργοδότες (Lyons, 2023; Okocha-Innocent, 2023).

Καταληκτικά, το θέμα της εργασιακής απασχόλησης φαίνεται να είναι ένα βαθύτερο ζήτημα κουλτούρας, που απαιτεί οργανωσιακό μετασχηματισμό, ώστε να διασφαλιστεί ότι η δομή και το εσωτερικό περιβάλλον επιτρέπουν την επένδυση σε νεαρούς εργαζομένους, ανεξαρτήτως των οικονομικών συνθηκών (CIPD, 2012). Ωστόσο, δεδομένου ότι η επένδυση στα ταλέντα αποτελεί το μέλλον, ίσως τώρα είναι η κατάλληλη στιγμή να επενδύσουμε στους νέους και, κατά συνέπεια, στο μέλλον των Οργανισμών μας.

*Advisor, Management Consulting, KPMG Limited

ΤΑΣΟΣ
ΓΙΑΣΕΜΙΔΗΣ

Στο μυαλό των πολλών, η Γροιλανδία είναι ένα νησί που συνδέεται στον δημόσιο λόγο με πάγους, απομόνωση και ακραίες κλιματολογικές συνθήκες, όμως τα τελευταία χρόνια έχει εξελιχθεί σε έναν από τους πιο κρίσιμους γεωστρατηγικούς κόμβους για τις Ηνωμένες Πολιτείες.

Η σημασία της δεν είναι ούτε συγκυριακή, αντίθετα, εδράζεται σε έναν συνδυασμό γεωπολιτικών, στρατιωτικών, οικονομικών και περιβαλλοντικών παραγόντων, που καθιστούν τη Γροιλανδία κλειδί για την παγκόσμια ισορροπία.

Η Γροιλανδία κατέχει μια μοναδική γεωγραφική θέση. Βρίσκεται ανάμεσα στη Βόρεια Αμερική και την Ευρώπη, στον άξονα που συνδέει τον Αρκτικό Ωκεανό με τον Βόρειο Ατλαντικό. Από την εποχή του Ψυχρού Πολέμου, οι ΗΠΑ αντιλαμβάνονταν ότι ο συντομότερος δρόμος για μια πιθανή πυραυλική ή αεροπορική επίθεση από τη Σοβιετική Ένωση περνούσε πάνω από την Αρκτική.

Η Γροιλανδία, συνεπώς, αποτελούσε κρίσιμο σημείο έγκαιρης προειδοποίησης. Αυτή η γεωστρατηγική σημασία όχι μόνο δεν μειώθηκε, αλλά επανέρχεται δυναμικά στο προσκήνιο, καθώς η Αρκτική μετατρέπεται ξανά σε πεδίο ανταγωνισμού μεταξύ μεγάλων δυνάμεων.

Αμερικανική Βάση

Στην καρδιά της αμερικανικής στρατηγικής στη Γροιλανδία βρίσκεται η εκεί αεροπορική Βάση. Η Βάση αυτή αποτελεί κρίσιμο κόμβο για το σύστημα έγκαιρης προειδοποίησης βαλλιστικών πυραύλων των ΗΠΑ, φιλοξενεί ραντάρ υψηλής τεχνολογίας και διαδραματίζει σημαντικό ρόλο στη διαστημική επιτήρηση.

Σε μια εποχή κατά την οποία η πυρηνική αποτροπή παραμένει βασικός πυλώνας της παγκόσμιας ασφάλειας και νέες τεχνολογίες, όπως οι υπερηχητικοί πύραυλοι, αλλάζουν τους κανόνες του παιχνιδιού, η γεωγραφική εγγύτητα της Γροιλανδίας στη Ρωσία αποκτά καθοριστική σημασία. Οι ΗΠΑ χρειάζονται αξιόπιστα σημεία παρακολούθησης και άμυνας και η Γροιλανδία προσφέρει ακριβώς αυτό.

Μετά το τέλος του Ψυχρού Πολέμου, η Αρκτική είχε προσωρινά υποβαθμιστεί ως πεδίο στρατηγικού ανταγωνισμού. Σήμερα, όμως, η περιοχή επιστρέφει δυναμικά στο επίκεντρο. Η Ρωσία έχει επενδύσει σημαντικά στη στρατιωτική της παρουσία στον Αρκτικό Κύκλο, αναβαθμίζοντας παλιές Βάσεις, δημιουργώντας νέες υποδομές και αναπτύσσοντας τον μεγαλύτερο στόλο παγοθραυστικών στον κόσμο.

Ταυτόχρονα, η Κίνα, αν και γεωγραφικά μακριά, έχει δηλώσει ότι

θεωρεί τον εαυτό της σχεδόν αρκτική δύναμη. Μέσω επενδύσεων, ερευνητικών αποστολών και διπλωματικών πρωτοβουλιών, επιδιώκει ν' αποκτήσει λόγο στις εξελίξεις της περιοχής. Για τις Ηνωμένες Πολιτείες, η Γροιλανδία λειτουργεί ως κρίσιμο ανάχωμα απέναντι σε αυτήν τη διπλή πρόκληση.

Ένας από τους εξαιρετικά σημαντικούς λόγους για το αμερικανικό ενδιαφέρον είναι ο υπόγειος πλούτος της Γροιλανδίας. Το νησί διαθέτει σημαντικά αποθέματα σπάνιων γαιών, ουρανίου, σιδήρου, ψευδαργύρου και άλλων κρίσιμων μετάλλων. Οι σπάνιες γαίες, ειδικότερα, είναι απαραίτητες για την παραγωγή ηλεκτρικών οχημάτων, ανεμογεννητριών, κινητών τηλεφώνων, αλλά και προηγμένων οπλικών συστημάτων.

Σήμερα, η παγκόσμια αλυσίδα εφοδιασμού σπάνιων γαιών ελέγχεται σε μεγάλο βαθμό από την Κίνα. Για τις ΗΠΑ, αυτή η εξάρτηση αποτελεί στρατηγικό κίνδυνο. Η δυνατότητα πρόσβασης σε εναλλακτικές πηγές, όπως η Γροιλανδία, συνδέεται άμεσα με την εθνική ασφάλεια και την οικονομική ανεξαρτησία.

Η Γροιλανδία εκτιμάται ότι διαθέτει και σημαντικά αποθέματα πετρελαίου και φυσικού αερίου, κυρίως στις υπεράκτιες περιοχές της. Αν και οι περιβαλλοντικοί περιορισμοί και οι πολιτικές αποφάσεις έχουν μέχρι στιγμής περιορίσει την εκμετάλλευσή τους, η Γροιλανδία, προσφέροντας οικονομική βοήθεια, επενδύσεις σε

ενδιαφέροντος.

Παράλληλα, η κλιματική αλλαγή μεταμορφώνει την ίδια τη φύση της Γροιλανδίας. Η τήξη των πάγων, εκτός από περιβαλλοντικές συνέπειες, έχει και γεωπολιτικές. Ανοίγει νέες θαλάσσιες οδούς, μειώνοντας την απόσταση μεταξύ Ευρώπης και Ασίας και αυξάνοντας τη σημασία της Αρκτικής ως εμπορικού διαδρόμου. Η Γροιλανδία βρίσκεται κοντά σε αυτές τις αναδυόμενες

“

Η Γροιλανδία είναι ένας κρίσιμος γεωστρατηγικός κόμβος, ένας αποθεματικός χώρος στρατηγικών πόρων και ένα βασικό κομμάτι του παγκόσμιου παζλ ασφάλειας και ισχύος

διαδρομές, ενισχύοντας περαιτέρω τη στρατηγική της αξία.

Αυτόνομη περιοχή

Η Γροιλανδία αποτελεί αυτόνομη περιοχή εντός του Βασιλείου της Δανίας, με αυξανόμενες τάσεις πολιτικής και οικονομικής αυτονομίας. Οι Ηνωμένες Πολιτείες επιδιώκουν να ενισχύσουν τη σχέση τους τόσο με τη Δανία όσο και με την ίδια τη Γροιλανδία, προσφέροντας οικονομική βοήθεια, επενδύσεις σε

υποδομές και συνεργασία σε τομείς όπως η εκπαίδευση και η έρευνα.

Αυτή η προσέγγιση δεν είναι μόνο οικονομική, αλλά και γεωπολιτική. Μέσω της ενίσχυσης των δεσμών με τη Γροιλανδία, οι ΗΠΑ επιδιώκουν να περιορίσουν την επιρροή τρίτων δυνάμεων και να διασφαλίσουν ότι οι εξελίξεις στο νησί θα ευθυγραμμίζονται με τα συμφέροντα του Δυτικού στρατοπέδου.

Το έντονο ενδιαφέρον των ΗΠΑ για τη Γροιλανδία αντικατοπτρίζεται μια ευρύτερη αλλαγή στη διεθνή πολιτική. Ο κόσμος εισέρχεται σε μια περίοδο αυξημένου ανταγωνισμού μεταξύ μεγάλων δυνάμεων, όπου η γεωγραφία, οι πρώτες ύλες και η τεχνολογία αποκτούν ξανά πρωταγωνιστικό ρόλο. Η Γροιλανδία συγκεντρώνει όλα αυτά τα στοιχεία: στρατηγική θέση, φυσικό πλούτο, στρατιωτική σημασία και πολιτικό βάθος.

Η Γροιλανδία είναι ένας κρίσιμος γεωστρατηγικός κόμβος, ένας αποθεματικός χώρος στρατηγικών πόρων και ένα βασικό κομμάτι του παγκόσμιου παζλ ασφάλειας και ισχύος. Για τις Ηνωμένες Πολιτείες, η σημασία της Γροιλανδίας εκτείνεται πολύ πέρα από το παρόν: αφορά την προετοιμασία για έναν κόσμο όπου η Αρκτική θα διαδραματίσει κεντρικό ρόλο στις διεθνείς ισορροπίες.

Σε αυτό το πλαίσιο, το ενδιαφέρον της Ουάσινγκτον για τη Γροιλανδία δεν πρέπει να ερμηνεύεται ως μια συγκυριακή πολιτική επιλογή, αλλά ως μια μακροπρόθεσμη στρατηγική επένδυση στην ασφάλεια,

την οικονομική ανθεκτικότητα και τη γεωπολιτική επιρροή των Ηνωμένων Πολιτειών.

Επισημαίνεται ότι η σημασία του ελέγχου των αποθεμάτων πετρελαίου είναι καθοριστική τόσο για τα κράτη όσο και για τη διεθνή οικονομία, καθώς το πετρέλαιο παραμένει, παρά την ενεργειακή μετάβαση, ένας από τους πιο στρατηγικούς πόρους παγκοσμίως. Ο έλεγχος των αποθεμάτων δεν αφορά μόνο την παραγωγή ενέργειας, αλλά επεκτείνεται στην οικονομική σταθερότητα, την εθνική ασφάλεια και τη γεωπολιτική ισχύ.

Τα αποθέματα πετρελαίου εξασφαλίζουν τη δυνατότητα ενός κράτους να καλύπτει τις ενεργειακές του ανάγκες ακόμη και σε περιόδους κρίσεων, πολέμων ή διακοπών εφοδιασμού. Ο έλεγχός τους μειώνει την εξάρτηση από εξωτερικούς προμηθευτές και περιορίζει τον κίνδυνο απότομων αυξήσεων στις τιμές της ενέργειας, οι οποίες επηρεάζουν άμεσα τον πληθωρισμό, την ανταγωνιστικότητα των επιχειρήσεων και το βιοτικό επίπεδο των πολιτών.

Τα κράτη που ελέγχουν σημαντικά αποθέματα πετρελαίου ή βασικές οδούς μεταφοράς αποκτούν ισχυρό διαπραγματευτικό πλεονέκτημα στη διεθνή σκηνή. Το πετρέλαιο λειτουργεί συχνά ως εργαλείο άσκησης πολιτικής πίεσης, μέσω κυρώσεων, περιορισμών παραγωγής ή συμφωνιών προμήθειας. Η ιστορία δείχνει ότι ο έλεγχος των ενεργειακών πόρων μπορεί να επηρεάσει συμμαχίες, συγκρούσεις και την παγκόσμια ισορροπία ισχύος.

Οι γεωπολιτικές ισορροπίες στη Γροιλανδία

Έχει εξελιχθεί σε έναν από τους πιο κρίσιμους γεωστρατηγικούς κόμβους για τις Ηνωμένες Πολιτείες

ΣΥΝΤΑΞΙΟΔΟΤΙΚΗ ΜΕΤΑΡΡΥΘΜΙΣΗ:

Ο στόχος του 2026 και οι κόκκινες γραμμές

Ετοιμάζουν εισηγήσεις στη βάση μελέτης διεθνούς Οργανισμού οι εργοδότες – Τι ζητούν οι συνταξιούχοι

ΜΑΡΙΑ ΚΑΡΑΪΣΚΟΥ
karaiskoum@sigmatv.com

Μαθαίνουμε προβλέπεται ο δρόμος της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης, με την Κυβέρνηση να θέτει ως στόχο την κατάθεση των νομοσχεδίων εντός του 2026 και την υλοποίησή της το 2027. Οι εργοδοτικές οργανώσεις, ΚΕΒΕ και ΟΕΒ, αναμένεται να καταθέσουν τεκμηριωμένες θέσεις, βασισμένες

σε μελέτη που θα εκπονηθεί για λογαριασμό τους από Οργανισμό εξειδικευμένο σε συνταξιοδοτικά ζητήματα.

Την ίδια ώρα, η Ένωση Συνταξιούχων Κύπρου (ΕΚΥΣΥ) θέτει στο επίκεντρο την καθημερινή πραγματικότητα χιλιάδων συνταξιούχων, των οποίων τα εισοδήματα είναι κάτω των €1.000, με την ακρίβεια να τα «ροκανίζει», υπογραμμίζοντας ότι βασικός άξονας της μεταρρύθμισης θα πρέπει να είναι η αύξηση των συντάξεων. Επιπρόσθετα, η ΕΚΥΣΥ ζητά όπως η συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση διορθώσει την άνιση μεταχείριση των ανδρών δικαιούχων σύνταξης χρεώσεως, ωστόσο, σύμφωνα με την ενημέρωση της ίδιας της Οργάνωσης, το ζήτημα φαίνεται

ότι δεν θα συμπεριληφθεί. Για το θέμα αυτό έχει αποσταλεί επιστολή στον Υπουργό Εργασίας, Μάρινο Μουσιούττα, ενώ επιστολές στάλθηκαν και σε κόμματα. Η ΕΚΥΣΥ προειδοποιεί ότι, αν η αδικία δεν διορθωθεί μέσω της συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης, δεν αποκλείεται η λήψη μέτρων, περιλαμβανομένων διαμαρτυριών μαζί με τους επηρεαζόμενους έξω από το Υπουργείο Εργασίας.

Η συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση βρέθηκε ανάμεσα στα ζητήματα που συζητήσε ο Υπουργός Εργασίας, Μάρινος Μουσιούττας, με τους κοινωνικούς εταίρους, συνεχνίες και εργοδότες, στο πλαίσιο της συνεδρίας του Εργατικού Συμβουλευτικού Σώματος, την Παρασκευή, 9 Ιανουαρίου. Πρόκειται για την πρώτη συνεδρία του Εργατικού Συμβουλευτικού Σώματος για το 2026, καθώς και την πρώτη

υπό την προεδρία του Μάρινου Μουσιούττα, μετά την υπουργοποίησή του.

«Ο αρχικός σχεδιασμός είναι μέσα στο 2026 να ολοκληρωθεί η συζήτηση, η κατάθεση και η έγκριση από τη Βουλή των Αντιπροσώπων της νέας συνταξιοδοτικής μεταρρύθμισης, με απώτερο στόχο το 2027 να μπορεί να υλοποιηθεί προς όφελος των πολιτών», ανέφερε ο Υπουργός Εργασίας, Μάρινος Μουσιούττας, σε δηλώσεις του μετά τη συνεδρία.

Ο Μάρινος Μουσιούττας χαρακτήρισε τη μεταρρύθμιση του συνταξιοδοτικού συστήματος ως εμβληματική δράση του Υπουργείου Εργασίας και της Κυβέρνησης.

Κατά τη διάρκεια της πρώτης συνεδρίας του Εργατικού Συμ-

“

Φιλόκυπρος Ρουσούνιδης: Να μην τεθεί σε αχαρτογράφητα νερά η βιωσιμότητα του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων

pwc

We accelerate what's possible
so you can
turn vision into value

βουλευτικού Σώματος για το 2026, ο Υπουργός Εργασίας, Μ. Μουσιούπας, ανέφερε ότι υπήρξε ενημέρωση από τον αναλογιστή για την πρόοδο των διεργασιών. Αποφασίστηκε ότι η συζήτηση θα συνεχιστεί άμεσα, σε κατ' ιδίαν ή κοινές συναντήσεις με τους κοινωνικούς εταίρους.

Σημειώνεται ότι, μέχρι στιγμής, οι κοινωνικοί εταίροι ενημερώθηκαν επίσημα μόνο για τον «Πυλώνα 1» του συνταξιοδοτικού, που είναι η κρατική σύνταξη. Πάντως, οι συνεχνίες εκφράζουν ερωτηματικά για όσα παρουσιάστηκαν μέχρι στιγμής και αναμένουν από την Κυβέρνηση ξεκάθαρη ενημέρωση σχετικά με την πολιτική κατεύθυνση που προτίθεται ν' ακολουθήσει όσον αφορά τον «Πυλώνα 2», που είναι τα Ταμεία Προνοίας, καθώς και την πρόθεση για το αποθεματικό του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων και την επενδυτική του πολιτική.

ΚΕΒΕ: Θα καταθέσουμε εισηγήσεις επιστημονικά τεκμηριωμένες

Μιλώντας στην εφημερίδα «Σημερινή», ο Γενικός Γραμματέας του ΚΕΒΕ, Φιλόκυπρος Ρουσούνιδης, ανέφερε ότι οι εργοδότες θα καταθέσουν επιστημονικά εμπεριστατωμένες θέσεις και εισηγήσεις, οι οποίες θα βασιστούν σε μελέτη που θα εκπονήσει Οργανισμός διεθνούς κύρους, ο οποίος εξειδικεύεται σε συνταξιοδοτικά ζητήματα.

«Κύρια κατεύθυνση και κύριος στόχος μας για τη συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση είναι να μην τεθεί σε αχαρτογράφητα νερά η βιωσιμότητα του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων και να διασφαλίζεται η βιωσιμότητά του», υπέδειξε ο Φιλόκυπρος Ρουσούνιδης.

ΕΚΥΣΥ: Ανάγκη για αύξηση των συντάξεων και αναθεώρηση του ορίου φτώχειας

Από πλευράς του, ο Γενικός Γραμματέας της ΕΚΥΣΥ, Ευτύχιος Παπαμιχαήλ, σε δηλώσεις του στη «Σημερινή», τόνισε ότι η μεταρρύθμιση θα πρέπει να διασφαλίζει το βιοτικό επίπεδο των συνταξιούχων και να μην είναι κανείς κάτω από το όριο της φτώχειας, το οποίο, όπως είπε, υπάρχει ανάγκη ν' αναθεωρηθεί.

«Το πρώτο που πρέπει να γίνει είναι η αύξηση των συντάξεων, οι οποίες στην Κύπρο είναι πολύ χαμηλές. Η πλειοψηφία λαμβάνουν συντάξεις κάτω των €1.000. Με όλην αυτήν την ακρίβεια που διανύουμε, οι συνταξιούχοι δεν μπορούν ν' ανταποκριθούν στις βασικές τους ανάγκες. Το πρώτο που πρέπει να γίνει είναι η αύξηση των συντάξεων, καθώς και η αύξηση του ορίου φτώχειας. Σήμερα, στην Κύπρο, το όριο της φτώχειας είναι στα €794 για ένα άτομο και €1.191 για δύο άτομα, κάτι που ισχύει από το 2013. Σύμφωνα με δικά μας στοιχεία, το όριο της φτώχειας είναι πάνω από τα €1.000 για ένα άτομο και πάνω από €1.500 για δύο άτομα. Θέση της ΕΚΥΣΥ είναι να μην υπάρχουν συνταξιούχοι

κάτω από το όριο της φτώχειας», εξήγησε ο κ. Παπαμιχαήλ.

Άλλο βασικό ζήτημα που, σύμφωνα με την ΕΚΥΣΥ, χρήζει αντιμετώπισης στο πλαίσιο της μεταρρύθμισης, είναι το πέναλτι 12% για όσους συνταξιοδοτούνται στο 63ο έτος της ηλικίας τους, με τον κ. Παπαμιχαήλ να σημειώνει ότι πρόκειται για μιαν αδικία και για μνημονιακό μέτρο, που επιβλήθηκε και δεν μπορεί να δικαιωνίζεται.

Επιστολή στον Υπ. Εργασίας για τη σύνταξη χρεϊάς ανδρών

Ένα ακόμη ζήτημα που εγείρει η ΕΚΥΣΥ αφορά τη σύνταξη χρεϊάς

ΕΚΥΣΥ: Εάν δεν διορθωθεί η αδικία με τη σύνταξη χρεϊάς των ανδρών, δεν αποκλείουμε να προβούμε σε μέτρα

για άνδρες. Όσοι έχασαν τη σύζυγό τους από την 1η Ιανουαρίου 2018 και πριν, δεν δικαιούνται σύνταξη χρεϊάς, ενώ όσοι έγιναν χήροι μετά το 2018 λαμβάνουν σύνταξη.

Η ΕΚΥΣΥ καταγγέλλει ότι δημιουργήθηκαν δύο κατηγορίες συνταξιούχων ανδρών, κάτι που συνιστά ξεκάθαρη παραβίαση του

συντάγματος.

Σύμφωνα με την πληροφόρηση της ΕΚΥΣΥ, το ζήτημα με τη σύνταξη χρεϊάς των ανδρών και η διόρθωση της αδικίας δεν συμπεριλαμβάνονται στη συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση.

«Ως ΕΚΥΣΥ στείλαμε επιστολή στον Υπουργό Εργασίας, Μαρίνο

Μουσιούπα, και ζητήσαμε συνάντηση γι' αυτό το θέμα. Στείλαμε, επίσης, επιστολές και στα κόμματα. Εάν δεν διορθωθεί αυτή η αδικία, δεν αποκλείουμε να προβούμε σε μέτρα μαζί με τους επηρεαζομένους», ανέφερε ο Ευτύχιος Παπαμιχαήλ.

Το χρέος του κράτους στο Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων

Ένα ακόμη κρίσιμο ζήτημα αφορά το χρέος του κράτους προς το Ταμείο Κοινωνικών Ασφαλίσεων, το οποίο υπενθυμίζεται ότι ξεπέρασε τα €12 δισεκατομμύρια. Η ΕΚΥΣΥ τονίζει την ανάγκη να τερματιστεί ο επιπρόσθετος δανεισμός και να ξεκινήσει η σταδιακή αποπληρωμή του χρέους της Κυβέρνησης. Παράλληλα, προτείνεται η επενδυτική πολιτική του Ταμείου Κοινωνικών Ασφαλίσεων να προσανατολίζεται σε κοινωνικές επενδύσεις.

«Σε όλα αυτά τα ζητήματα θα πρέπει ν' απαντά η συνταξιοδοτική μεταρρύθμιση», κατέληξε ο Γενικός Γραμματέας της ΕΚΥΣΥ, Ευτύχιος Παπαμιχαήλ.

Άλλα ανοικτά εργασιακά θέματα

Στη συνεδρία του Εργατικού Συμβουλευτικού Σώματος, την Παρασκευή, συζητήθηκε και ο κατώτατος μισθός καθώς και το νομοσχέδιο για την επάρκεια των κατώτατων μισθών.

Υπενθυμίζεται ότι οι συνεχνίες, προ ημερών, με υπόμνημά τους προς τον Πρόεδρο της Δημοκρατίας, ζήτησαν συνάντηση για το ζήτημα του κατώτατου μισθού, καθώς εντοπίζουν προβλήματα στο διάταγμα και, μεταξύ άλλων, θεωρούν ανεπαρκές το ύψος του, που καθορίστηκε στα 1.088 ευρώ, ζητώντας αναθεώρηση.

Όπως δήλωσε ο Υπουργός Εργασίας (09/01), στη συνεδρία του Εργατικού Συμβουλευτικού Σώματος έγινε ενημέρωση από τον Πρόεδρο της Τεχνικής Επιτροπής για το θέμα του κατώτατου μισθού σε σχέση με «το πώς κατέληξε στο αποτέλεσμα που έχει καταλήξει η Επιτροπή, οι εμπειρογνώμονες και εν τέλει ο Υπουργός και το Υπουργικό Συμβούλιο στον κατώτατο μισθό που ανακοινώθηκε και εκδόθηκε το συγκεκριμένο διάταγμα, του οποίου η ισχύς ξεκίνησε την 1η Ιανουαρίου του 2026».

Ταυτόχρονα, ο κ. Μουσιούπας ανέφερε ότι οι απόψεις των εταίρων παρέμειναν αυτές που ήταν.

«Όμως οφείλαμε να ενημερώσουμε, για να μην ακούγονται διάφορα, τα οποία δεν ανταποκρίνονται κατ' εμάς στην πραγματικότητα», είπε ο Υπουργός Εργασίας. Ο κ. Μουσιούπας ανέφερε ότι η Επιτροπή αναπροσαρμογής κατώτατου μισθού θα συνεχίσει το έργο της εντός του 2026 και θα ξεκινήσει άμεσα η συζήτηση για τη διασύνδεση του κατώτατου μισθού με ωριαία απόδοση. Επίσης, για τον κατώτατο μισθό θα εκπονηθεί μελέτη αντικτύπου του κατώτατου μισθού στην ανάπτυξη της οικονομίας.

ΣΥΛΛΗΨΗ ΜΑΔΟΥΡΟ:

Νομικές ακροβασίες, παιχνίδια ισχύος και στο βάθος ο επόμενος «στόχος»

«Τι ακολουθεί; Η Γροιλανδία; Η Κολομβία, το Μεξικό ή η Κούβα;»

ΓΙΑΝΝΗΣ ΓΙΩΡΓΑΛΛΗΣ

Η σύλληψη του Νικολάσ Μαδούρο από τις ΗΠΑ δεν σηματοδοτεί μόνο μια δραματική καμπή για τη Βενεζουέλα, αλλά λειτουργεί ως καταλύτης για μια ευρύτερη αναδιάρθρωση ισχύος στη Λατινική Αμερική, με απρόβλεπτες πολιτικές, νομικές και γεωπολιτικές συνέπειες. Στο επίκεντρο βρίσκονται οι νομικές ακροβασίες της Ουάσιγκτον, οι εσωτερικές αντιδράσεις στο αμερικανικό πολιτικό σύστημα και ο αναβαθμισμένος ρόλος προσώπων-κλειδιών της κυβέρνησης Τραμπ, την ώρα που ο απόηχος της επιχείρησης απειλεί να συμπαράσχει και άλλες εύθραυστες χώρες της περιοχής, με πρώτη την ήδη γονατισμένη Κούβα.

Ποια νομιμότητα βλέπουν οι ΗΠΑ

Εν μέσω έντονων αντιδράσεων εντός και εκτός ΗΠΑ, η κυβέρνηση Τραμπ ενημέρωσε μέλη του Κογκρέσου ότι το Υπουργείο Δικαιοσύνης κατήρτισε έγγραφο με νομική γνωμοδότηση προκειμένου να δικαιολογήσει την επιχείρηση σύλληψης του Προέδρου της Βενεζουέλας, Νικολάσ Μαδούρο.

Τις ημέρες που ακολούθησαν τη στρατιωτική επέμβαση των ΗΠΑ, ανώτατοι αξιωματούχοι της κυβέρνησης Τραμπ επιχείρησαν να παρουσιάσουν την επιχείρηση ως αστυνομική δράση. Ωστόσο, οι Δημοκρατικοί αντίπαλοι τούς προειδοποιούν ότι η έφοδος κατά του Μαδούρο ενδέχεται ν' ανοίξει τον δρόμο για περαιτέρω αμερικανικές στρατιωτικές επιχειρήσεις στη Βενεζουέλα, ιδιαίτερα σε περίπτωση επιδείνωσης της κατάστασης ασφαλείας, δημιουργώντας παράλληλα επικίνδυνο προηγούμενο για τη χρήση φονικής βίας και σε άλλες περιοχές.

Σύμφωνα με τον Υπουργό Εσωτερικών της Βενεζουέλας, Νισοδάδο Καμπέγιο, περισσότεροι από 100 άνθρωποι σκοτώθηκαν κατά την αμερικανική επιδρομή.

«Τι ακολουθεί; Η Γροιλανδία; Η Κολομβία, το Μεξικό ή η Κούβα;», διερωτήθηκε δημόσια ο επικεφαλής της μειοψηφίας της Γερουσίας, Τσακ Σούμερ, μετά την ενημέρωση που έλαβαν οι γερουσιαστές από ανώτατους αξιωματούχους της κυβέρνησης για την επιχείρηση κατά του Μαδούρο.

Σύμφωνα με ειδικούς, το έγγραφο αυτό εντάσσεται στο ευρύτερο νομικό οπλοστάσιο της κυβέρνησης Τραμπ για τη δικαιολόγηση της στρατιωτικής ενίσχυσης και των πρόσφατων επιχειρήσεων εντός και πέριξ της Βενεζουέλας. Υπενθυμίζεται ότι το Γραφείο Νομικών Συμβούλων του Υπουργείου Δικαιοσύνης είχε συντάξει το καλοκαίρι ξεχωριστή νομική γνωμοδότηση για τις αμερικανικές επιθέσεις σε πλοία που φέρονται να μετέφεραν ναρκωτικά στην Καραϊβική και στον ανατολικό Ειρηνικό.

Κεντρικό επιχείρημα του υπομνήματος του Ιουλίου ήταν ότι ο χαρακτηρισμός από τον Πρόεδρο Τραμπ των εγκληματικών δικτύων διακίνησης ναρκωτικών ως «ξένων τρομοκρατικών οργανώσεων» τα καθιστά νόμιμους στρατιωτικούς στόχους. Αν και η Βενεζουέλα αποτελεί εδώ και χρόνια βασική οδό διέλευσης κοκαΐνης από την Κολομβία, ειδικοί επισημαίνουν

ότι δεν υπάρχουν αποδείξεις πως παράγει ή διακινεί φαινανύλη.

Το Γραφείο Νομικών Συμβούλων αποτελεί έναν από τους ισχυρότερους εσωτερικούς θεσμούς του Υπουργείου Δικαιοσύνης, παρέχοντας νομικές γνωμοδοτήσεις σε ολόκληρο το εκτελεστικό σκέλος της εξουσίας. Διαχρονικά, τόσο Δημο-

κρατικές όσο και Ρεπουμπλικανικές κυβερνήσεις έχουν στηριχθεί στις εισηγήσεις του για να καλύψουν νομικά εκτεταμένες ερμηνείες των προεδρικών εξουσιών, ιδίως σε ζητήματα χρήσης βίας στο όνομα της εθνικής ασφάλειας.

Ο Ρούμπιο μεταμορφώθηκε από έναν παραδοσιακό συντηρητικό του κατεστημένου σε κεντρικό εκφραστή του κινήματος MAGA

Ο ρόλος του Ρούμπιο

Λίγες ώρες μετά τη σύλληψη του ισχυρού άνδρα της Βενεζουέλας, ο Υπουργός Εξωτερικών των ΗΠΑ, Μάρκο Ρούμπιο, απεύθυνε αυστηρό μήνυμα προς τους συμμάχους της χώρας στη Νότια Αμερική: «Μην παίζετε παιχνί-

“

δια». Στεκόμενος στο πλευρό του Προέδρου Ντόναλντ Τραμπ στο Μαρ-α-Λάγκο, ο Ρούμπιο προειδοποίησε ότι η Κούβα και άλλα κράτη που θεωρούνται εχθρικά προς τα αμερικανικά συμφέροντα δεν θα πρέπει να δοκιμάσουν τα όρια του Αμερικανού Προέδρου. «Δεν θα καταλήξει καλά», είπε χα-

ρακτηριστικά. Οι δηλώσεις του, διατυπωμένες με ύφος που θυμίζει τον ίδιο τον Τραμπ, αποτύπωσαν το αποκορύφωμα μιας δεκαετούς πολιτικής μετάλλαξης. Ειδικοί σημειώνουν ότι ο Ρούμπιο μεταμορφώθηκε από έναν παραδοσιακό συντηρητικό του κατεστημένου σε κεντρικό εκφραστή του κινήματος MAGA, φτάνοντας στο επίκεντρο του πιο ριψοκίνδυνου μέχρι σήμερα στοιχήματος της εξωτερικής πολιτικής του Τραμπ. Ταυτόχρονα, η στιγμή αυτή σηματοδότησε μια προσωπική δικαίωση, αφού εδώ και χρόνια

επιδιώκει τη σύγκρουση με τους αντίπαλους γγέτες του Δυτικού ημισφαιρίου.

Ο Ρούμπιο αναλαμβάνει πλέον ίσως την πιο επικίνδυνη αποστολή της πολιτικής του διαδρομής, δηλαδή ν' αποτρέψει το να μετατραπεί η τολμηρή επιχείρηση ανατροπής του Μαδούρο σε μια καταστροφική διαδικασία οικοδόμησης κράτους, με απρόβλεπτες συνέπειες τόσο για τη Βενεζουέλα όσο και για τις προσωπικές του φιλοδοξίες.

Έχει αναδειχθεί στο δημόσιο πρόσωπο της στρατηγικής Τραμπ για τη Βενεζουέλα, υπερασπιζόμενος τον Πρόεδρο στα τηλεοπτικά δίκτυα, καθοδηγώντας εξοργισμένους νομοθέτες και μεταφέροντας τις απαιτήσεις της Ουάσιγκτον στη διάδοχο του Μαδούρο, Ντέλσι Ροντρίγκες. Στο χαοτικό τοπίο που ακολούθησε την επιδρομή, ο Ρούμπιο λειτουργήσε ως ο βασικός δίαυλος επικοινωνίας με το Καρακάς, πραγματοποιώντας τις τηλεφωνικές του συνομιλίες στα ισπανικά, προκειμένου «να περιοριστεί ο κίνδυνος παρεξηγήσεων».

Στις επαφές αυτές, σύμφωνα με πρόσωπα που γνωρίζουν το περιεχόμενό τους, ο Ρούμπιο κατέστησε σαφείς τις απαιτήσεις του Λευκού Οίκου, μεταξύ των οποίων η απομάκρυνση της Βενεζουέλας

από τη Ρωσία, το Ιράν και την Κίνα, ο τερματισμός των πωλήσεων πετρελαίου σε αντιπάλους των ΗΠΑ και η αποδοχή ευνοϊκών όρων για τις αμερικανικές πετρελαϊκές εταιρείες.

Κατά τον τελευταίο χρόνο, ο Ρούμπιο έχει εξελιχθεί σε έναν από τους πλέον έμπιστους συμβούλους του Προέδρου, κερδίζοντας συμμάχους του Τραμπ που στο παρελθόν τον θεωρούσαν νεοσυντηρητικό. Πρόκειται για εντυπωσιακή μεταστροφή για έναν πολιτικό ο οποίος κάποτε χαρακτήριζε τον Τραμπ «απατεώνα», που κατέλαβε το συντηρητικό κίνημα, δεχόμενος τότε και τα ειρωνικά χιτυπήματα του Τραμπ ως «little Marco».

Στα 54 του χρόνια, ο Ρούμπιο διατηρεί δικές του φιλοδοξίες για τον Λευκό Οίκο, ενώ ο Τραμπ έχει ενθαρρύνει έναν άτυπο ανταγωνισμό ανάμεσα σ' εκείνον και τον αντιπρόεδρο Τζέι Ντι Βανς, που θεωρείται ο πιθανός διάδοχος του MAGA κινήματος. Παρότι ο ίδιος έχει αφήσει να εννοηθεί ότι δεν θα διεκδικήσει το χρίσμα το 2028 απέναντι στον Βανς, κύκλοι του αναφέρουν πως δεν αποκλείει τη συμμετοχή του στο προεδρικό ψηφοδέλτιο.

Ο Ρούμπιο υπήρξε από τους πιο ένθερμους υποστηρικτές της απομάκρυνσης του Μαδούρο, συνεργαζόμενος στενά με τον σύμβουλο εσωτερικής ασφάλειας Στίβεν Μίλερ. Μαζί, παρουσίασαν την ανατροπή του Μαδούρο ως κεντρικό στοιχείο των προεκλογικών δεσμεύσεων του Τραμπ για περιορισμό της διακίνησης ναρκωτικών, απελάσεις μεταναστών και επαναφορά της αμερικανικής

τραγουδία Κουβανών εξορίστων, με την υπόσχεση ότι «η μέρα μας έρχεται σύντομα».

Η ανατροπή του Νικολάσ Μαδούρο προκάλεσε ισχυρούς κραδασμούς σε αυτήν τη χώρα των λιγότερων από δέκα εκατομμυρίων κατοίκων, η οποία επί χρόνια στηριζόταν στις εισαγωγές πετρελαίου από τη Βενεζουέλα για ν' αποτρέψει την πλήρη κατάρρευση της εύθραυστης οικονομίας της.

Η εξέλιξη αυτή ανοίγει ένα νέο και ιδιαίτερα επικίνδυνο κεφάλαιο για το κομμουνιστικό καθεστώς της Κούβας, τη στιγμή που η χώρα βιώνει μια οικονομική κατάρρευση συγκρίσιμη με τη βαθιά κρίση που ακολούθησε τη διάλυση της Σοβιετικής Ένωσης πριν από περισσότερες από τρεις δεκαετίες. Στις φτωχότερες πόλεις, οι συζητήσεις διεξάγονται πλέον ανοικτά για το ενδεχόμενο οι ΗΠΑ να επιχειρήσουν την ανατροπή και της κυβέρνησης του Προέδρου Μιγκέλ Ντίας-Κανέλ.

Η κρατική ασφάλεια της Κούβας διατηρεί εδώ και δεκαετίες ασφυκτικό έλεγχο σε όλα τα επίπεδα της κοινωνίας, από τους χώρους εργασίας και τα σχολεία έως τις συναυλιακές αίθουσες. Ωστόσο, σύμφωνα με αντιφρονούντες και πρώην αξιωματούχους, η σύλληψη του Μαδούρο απειλεί ν' αποσταθεροποιήσει το πλάνο ελέγχου που βασίζεται στη μαζική επιτήρηση και σε εκτεταμένα δίκτυα πληροφοριοδοτών.

Η Κούβα βρίσκεται εδώ και χρόνια σε μόνιμη οικονομική κρίση, η οποία επιδεινώθηκε δραματικά μετά την πανδημία. Από το 2020, πάνω από 2,7 εκατομμύρια άνθρω-

τρούς στο εξωτερικό και στις επιδοτούμενες εισαγωγές πετρελαίου από τη Βενεζουέλα. Όμως, η ροή αυτού του πετρελαίου απειλείται πλέον άμεσα. Η Κούβα δεν διαθέτει τα χρήματα για ν' αγοράσει πετρέλαιο στις διεθνείς αγορές και ελπίζει ότι φιλικές χώρες, όπως η Αγγκόλα, η Αλγερία, η Βραζιλία ή η Κολομβία, θα καλύψουν το κενό. Η Βενεζουέλα προμήθευε περίπου 35.000 βαρέλια την ημέρα από τα 100.000 που χρειάζεται το νησί.

Ειδικοί προειδοποιούν ότι, αν διακοπούν οι προμήθειες, η κουβανική οικονομία θα δεχθεί καταστροφικό πλήγμα. Η ενεργειακή υποδομή, σύμφωνα με εκτιμήσεις, θα μπορούσε να καταρρεύσει εντός 30 ημερών. Ήδη υπάρχει φόβος ότι οι κυλιόμενες διακοπές ρεύματος, που αφήνουν πολλές περιοχές με μόλις τέσσερις ώρες ηλεκτρικό την ημέρα, θα επιδεινωθούν.

Καθώς η χώρα παλεύει να επιβιώσει, το κρίσιμο ερώτημα αφορά τις αντιδράσεις της ηγεσίας, η οποία κυβερνά με σιδηρά πυγμή από την εποχή των Κάστρο. Η πρώτη κίνηση του καθεστώτος ήταν να καλέσει τους εργαζομένους σε συγκέντρωση καταδίκης της σύλληψης του Μαδούρο και να κηρύξει δύο ημέρες πένθους, με τις σημαίες μεσίστιες για τους Κουβανούς στρατιωτικούς και αξιωματικούς πληροφοριών που σκοτώθηκαν κατά την αμερικανική επιχείρηση.

“

Ειδικοί προειδοποιούν ότι, αν διακοπούν οι προμήθειες, η κουβανική οικονομία θα δεχθεί καταστροφικό πλήγμα

κυριαρχίας στην περιοχή. «Κύριε Πρόεδρε Ντόναλντ Τραμπ, προσέξτε, γιατί ο κύριος Ρούμπιο θέλει να βάψει τα χέρια σας με αίμα», είχε δηλώσει ο Μαδούρο τον περασμένο Σεπτέμβριο.

Όσοι ήλπιζαν ότι ο Ρούμπιο θα συγκρατούσε τα πιο παρορμητικά ένστικτα του Τραμπ στην εξωτερική πολιτική, τον είδαν τελικά να τα υιοθετεί με ζήλο. Από την υποστήριξη στη διάλυση της USAID, μέχρι τις απειλές προς συμμάχους και τις κυρώσεις σε Ευρωπαίους για θέματα ελευθερίας του λόγου, ο άλλοτε αρχιτέκτονας μεταναστευτικής μεταρρύθμισης εξελίχθηκε σε εκτελεστή της προεδρικής αιζέντας.

Σειρά της Κούβας;

Η εικόνα στην Κούβα είναι ζοφερή. Στην Αβάνα, ηλικιωμένοι σκύβουν μέσα στους κάδους απορριμμάτων αναζητώντας υπολείμματα τροφής. Στη δεύτερη μεγαλύτερη πόλη της χώρας, το Σαντιάγο, ομάδες πολιτών συγκεντρώνονται στους δρόμους βάζοντας στη διαπασών

ποι έχουν εγκαταλείψει το νησί, κυρίως προς τις ΗΠΑ. Ο Κουβανός δημογράφος Χουάν Κάρλος Αλμπου-Κάμπος μιλά για «δημογραφική αποψίλωση», εκμύλωντας ότι ο πληθυσμός έχει πλέον μειωθεί στα οκτώ εκατομμύρια.

Ο τουρισμός, άλλοτε βασικός πυλώνας της οικονομίας, έχει καταρρεύσει, με την πληρότητα των ξενοδοχείων να κινείται κάτω από το 30%. Οι περισσότεροι επισκέπτες, κυρίως από τη Ρωσία και την Κίνα, φτάνουν με πακέτα all inclusive, χωρίς ουσιαστικό οικονομικό όφελος για τους απλούς πολίτες. Ένα νέο πολυτελές ξενοδοχείο 42 ορόφων δεσπόζει στο άλλοτε κομψό Βεδάδο της Αβάνας, αλλά, όπως σημειώνει ο αναλυτής Γουίλιαμ Λίο Γκρανι, είναι σχεδόν άδειο. Τα έσοδα από τον τουρισμό σε σκληρό νόμισμα, εκτιμά, έχουν μειωθεί κατά 75%.

Πολλοί Κουβανοί επιβιώνουν χάρη στα εμβάσματα, ενώ το κράτος στηρίζεται στα δισεκατομμύρια δολάρια που εισπράττει από για-

ΠΑΡΟΧΗ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ ΣΤΟ ΤΜΗΜΑ ΕΙΔΗΣΕΩΝ ΚΑΙ ΕΠΙΚΑΙΡΩΝ ΤΟΥ ΡΑΔΙΟΦΩΝΙΚΟΥ ΙΔΡΥΜΑΤΟΣ ΚΥΠΡΟΥ

Το Τμήμα Ειδήσεων και Επικαιρών του Ραδιοφωνικού Ιδρύματος Κύπρου ανακοινώνει ότι προτίθεται να συνάψει **συμβόλαιο παροχής υπηρεσιών διάρκειας δώδεκα (12) μηνών για την παροχή υπηρεσιών σε συνεχή και καθημερινή βάση, συμπεριλαμβανομένων των Σαββατοκύριακων**, με σκοπό την κάλυψη συγκεκριμένων αναγκών ενόψει:

- της **Κυπριακής Προεδρίας της Ευρωπαϊκής Ένωσης**, και
- των **Βουλευτικών Εκλογών του 2026**.

Αντικείμενο του έργου:

Το ζητούμενο έργο περιλαμβάνει:

- 1. Παρακολούθηση, καταγραφή και διεκπεραίωση ανακοινώσεων και βίντεο** που θα αποστέλλονται από την Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης, για προβολή στα Δελτία Ειδήσεων, ώστε να διασφαλίζεται η ορθή μετάδοση.
- 2. Καθημερινή παρακολούθηση των δραστηριοτήτων των πολιτικών κομμάτων** ενόψει των Βουλευτικών Εκλογών, με καταγραφή ανακοινώσεων, δραστηριοτήτων και οπτικοακουστικού υλικού (βίντεο) που θα αποστέλλονται από όλα τα κόμματα και κομματικούς σχηματισμούς, με στόχο την πιστή εφαρμογή του **Κώδικα για τις Βουλευτικές Εκλογές**. Το έργο θα αφορά **δύο (2) παροχές υπηρεσιών** που θα παρέχουν υπηρεσίες στο Τμήμα Ειδήσεων και Επικαιρών (**οι δύο παροχές θα παρέχουν υπηρεσία και Σ/Κ αλλά όχι όλα τα Σ/Κ**).

Διάρκεια Συμβολαίου: Δώδεκα (12) μήνες.

Εκτιμώμενο κόστος ανά παροχή €25.000 (είκοσι πέντε χιλιάδες ευρώ).

Σύνολο: €50.000 (πενήντα χιλιάδες ευρώ).

Απαιτούμενες Προϋποθέσεις:

- Τουλάχιστον 5 χρόνια εμπειρία στη χρήση ηλεκτρονικών υπολογιστών.
- Εμπειρία τουλάχιστον 5 ετών σε Microsoft Word και Excel.
- Εμπειρία τουλάχιστον 5 ετών στη χρήση ηλεκτρονικού ταχυδρομείου (e-mail).
- Εμπειρία τουλάχιστον 5 ετών στην πλοήγηση στο διαδίκτυο.
- Πολύ καλή γνώση της ελληνικής γλώσσας με βάση τα κριτήρια της Δημόσιας Υπηρεσίας.
- Καλή γνώση της αγγλικής γλώσσας με βάση τα κριτήρια της Δημόσιας Υπηρεσίας.

Να τεκμηριωθούν με σχετικά πιστοποιητικά.

- Οργανωτικότητα, συνέπεια και ικανότητα διαχείρισης πληροφοριών.

Υποβολή Προσφορών:

Οι ενδιαφερόμενοι/ες καλούνται να υποβάλουν την οικονομική προσφορά τους συνοδευόμενη από σύντομο βιογραφικό σημείωμα, **μέχρι την Τρίτη, 20 Ιανουαρίου 2026 και ώρα 12 το μεσημέρι, στο κιβώτιο προσφορών του ΡΙΚ, Λεωφόρος ΡΙΚ 17, 2120 Αγλαντζιά**. Οι ενδιαφερόμενοι θα κληθούν για εξακρίβωση και επιβεβαίωση των απαιτούμενων προϋποθέσεων του ζητούμενου έργου.

Θα επιλεγούν οι δύο χαμηλότερες οικονομικές προσφορές, νοουμένου ότι πληρούν τις πιο πάνω προϋποθέσεις.

Για περισσότερες πληροφορίες, οι ενδιαφερόμενοι μπορούν να επικοινωνήσουν στο τηλέφωνο **22862196** ή μέσω email στο **infonews@cybc.com.cy**

Το απόλυτο χάος: Επιβάλλεται η κρατική τρομοκρατία και το δίκαιο του ισχυρού

ΑΠΟΨΗ “
ΑΝΔΡΟΥΛΑ
ΓΚΙΟΥΡΩΦ

Ο Αμερικανός Πρόεδρος και οι συν αυτό συνεργάτες του έριξαν τη μάσκα των ειρηνοποιών. Ο Τραμπ το είπε και το έκανε. Με μια στρατιωτική εισβολή αστραπή, που, όπως φαίνεται, είχε τη συνδρομή εκ των έσω, χτύπησε τη Βενεζουέλα και απήγαγε τον ηγέτη της χώρας Νικολάς Μαδούρο.

Τώρα κομπάζει πως οι ΗΠΑ θα κυβερνήσουν τη χώρα και θα βάλουν στο χέρι τα πλούσια αποθέματα πετρελαίου της. Αμερικανικές εταιρείες πετρελαίου βρίσκονται ήδη καθ' οδόν.

Ο πλανήτης παρακολουθεί με δέος και τρόμο την πειρατική αυτή επέμβαση εναντίον μιας χώρας που αρνιόταν να υποταχθεί και να υποκύψει στους αμερικανικούς εκβιασμούς.

Οι κανόνες της Παγκόσμιας Τάξης κατέρρευσαν... Ό,τι χτίστηκε από τον Δεύτερο Παγκόσμιο Πόλεμο ως κανόνες ισορροπίας για να επανέλθει η Παγκόσμια Τάξη κονιορτοποιήθηκε. Με πρόσχημα τη διακίνηση ναρκωτικών... οι ΗΠΑ εδώ και καιρό είχαν βάλει στο στόχαστρό τους τα πλούσια αποθέματα πετρελαίου της Βενεζουέλας, που είναι τα μεγαλύτερα στον κόσμο. Ξεπερνούν αυτά της Σαουδικής Αραβίας και της Ρωσίας... Οι ΗΠΑ, με μια επιχείρηση αστραπή της Delta Force, που περιλάμβανε κατάρρευση των συστημάτων αεράμυνας, ηλεκτρονικό πόλεμο, συνωμοσία και προδοσία... κατέφεραν να συλλάβουν τον Μαδούρο και τη σύζυγό του... Τους έσυραν έξω από τα υπονομιώματα και τους μετέφεραν με χειροπέδες στις ΗΠΑ για να δικαιοδοούν για δήθεν εγκλήματα περί ναρκωτικών και όπλων...

Πολλά τα προσχήματα και οι ανυπόστατες κατηγορίες

Οι Αμερικανοί θυμήθηκαν τη Βενεζουέλα ότι έχει δικτατορία - έγιναν εκλογές και έχασε η αντιπολίτευση - και πρόσφατα και τη Νιγηρία ότι διώκονται οι Χριστιανοί. Τα προσχήματα είναι πολλά... αλλά η ουσία παραμένει ξεκάθαρη. Οι ΗΠΑ καταστρατήγησαν το Διεθνές Δίκαιο στη Βενεζουέλα και επέφεραν αλλαγή στο καθεστώς με τρόπο πρωτοφανή. Η ωμή παρέμβαση των Αμερικανών στη Βενεζουέλα είναι μια πρωτοφανής εγκληματική πράξη του ισχυρότερου που πηγαίνει σε μια χώρα, αλλάζει την ηγεσία και την κυβερνάει.

Ο Τραμπ, ο οποίος εμφανιζόταν ως ειρηνοποιός και ότι τερμάτισε οκτώ πολέμους, έχασε την έξωθεν καλή μαρτυρία και αποκαλύπτεται ως ένας στυγνός τύραννος.

Ένας σύγχρονος πειρα-

τής, που θέλει να λεηλατήσει μια χώρα που αντιστεκόταν. Δήλωσε μάλιστα προκλητικά ότι οι ΗΠΑ θα διοικούν τη Βενεζουέλα για όσο καιρό χρειαστεί, ώστε να μην πέσει σε λάθος χέρια... υπονοώντας Ρωσία και Κίνα. Ειρωνεύτηκε τη Ρωσία ότι διεξάγει πρωτόγονους πολέμους... ενώ ο ίδιος διεξάγει μοντέρνους... οπότε αυτό που συνέβη στη Βενεζουέλα για τον ίδιο ήταν μια πράξη σύγχρονου πολέμου εις βάρος ενός ανεξάρτητου κράτους.

Ατιμωτική πράξη

Οι ΗΠΑ προέβησαν σε μια πράξη ατιμωτική για το παγκόσμιο σύστημα και διαφέρει από τη Ρωσική Ειδική Επιχείρηση στην Ουκρανία για ιστορικούς, θρησκευτικούς και πραγματικούς λόγους. Το Ντομπάς ήταν πεδίο ανιπα-

Οι εξελίξεις είναι άκρως αρνητικές για τον πλανήτη... ο Μαδούρο δεν επιτέθηκε σε καμία χώρα. Κυβερνούσε τη Βενεζουέλα με τον λατινοαμερικανικό τρόπο διοίκησης, δεν είχε εξοπλιστεί στρατιωτικά, αλλά το «έγκλημά» του ήταν η άρνηση να γίνει η χώρα υποχείριο των ΗΠΑ.

Η υποταγμένη Ε.Ε. σιωπά

Η Ευρώπη των δήθεν δημοκρατικών αξιών... και του σεβασμού της κυριαρχίας των χωρών, σιωπά. Φαντασιώνεται μόνο πολέμους με τη Ρωσία και ψελλίζει λόγια... παρηγοριάς, συστήνοντας αποκλιμάκωση.

Η Κύπρος της ημικατοχής - και η ίδια θύμα των αμερικανικών παρεμβάσεων με πραξικοπήματα και στρατιωτικές επεμβάσεις - ανι-

στις ΗΠΑ.

Ο Πρόεδρος Χριστοδουλίδης συνεχίζει τον άχαρο αμανέ για τις προτεραιότητες της Προεδρίας της Κύπρου υπέρ της Ουκρανίας.

Την ίδια ώρα, οι εγκληματίες πολέμου στο Ισραήλ χαιρέσαν την ωμή επέμβαση των ΗΠΑ. Σε δηλώσεις του ο Ισραηλινός Υπουργός Εξωτερικών, Γκίντεον Σάαρ, είπε: «Το Ισραήλ χαιρετίζει την απομάκρυνση του δικτάτορα που ηγήθηκε ενός δικτύου ναρκωτικών και τρομοκρατίας και ελπίζει στην επιστροφή της δημοκρατίας στη χώρα και σε φιλικές σχέσεις μεταξύ των κρατών».

Το 2026 ξεκίνησε με έναν νέο πόλεμο, που εξαπέλυσαν οι Ηνωμένες Πολιτείες χωρίς να απειληθεί το δικό τους έδαφος. Η επιθετικότητα κατά της Βενεζουέλας έχει ήδη γίνει ο «τέταρτος πόλεμος» για τις Ηνωμένες Πολιτείες στον 21ο αιώνα. Η αμερικανική εισβολή στη Βενεζουέλα αποκάλυψε την αυταρχική στάση του Τραμπ, ο οποίος προχώρησε σε αυτήν την επιχείρηση αντίθετα με την κοινή γνώμη (το 70% των Αμερικανών ήταν εναντίον της) και την τυπική διαδικασία (το Κογκρέσο βρισκόταν σε διακοπή των εργασιών, γεγονός που του επέτρεψε να μην το ειδοποιήσει). Επιπλέον, η απαγωγή και η μεταφορά στις Ηνωμένες Πολιτείες του νόμιμου Προέδρου της χώρας, Μαδούρο, και της συζύγου του θα μετατραπεί σε βρόχο στον λαιμό του Αμερικανού Προέδρου.

Ο έλεγχος του πετρελαίου της Βενεζουέλας προφανώς θα ενισχύσει την αμερικανική οικονομία και θα δώσει στον Λευκό Οίκο σημαντική επιρροή στην παγκόσμια αγορά πετρελαίου. Οι φιλοαμερικανικές μαριονέτες στο Καράκας της Βενεζουέλας θα θεωρηθούν ότι επαναφέρουν την σταθερότητα και δημοκρατία στη Λατινική Αμερική. Οι Ηνωμένες Πολιτείες θα αποκτήσουν ένα ισχυρό γεωπολι-

κό όπλο εναντίον των στενότερων εταίρων της Βενεζουέλας - Κίνα, Ιράν, Κούβα και Ρωσία. Ωστόσο παραμένει ένα μεγάλο ερώτημα. Το ενδεχόμενο ενός εμφύλιου πολέμου είναι ορατό, καθώς αρκετοί ανώτεροι κυβερνητικοί αξιωματούχοι (συμπεριλαμβανομένου του Αντιπροέδρου και του Υπουργού Άμυνας) έχουν δηλώσει την ετοιμότητά τους να αντισταθούν.

Το ενδεχόμενο η Βενεζουέλα να βυθιστεί στο χάος, με έναν εμφύλιο πόλεμο και τα καρτέλ ναρκωτικών ν' αναλαμβάνουν την εξουσία, είναι πολύ ορατό. Έχουμε δει πολλά τέτοια παραδείγματα τις τελευταίες δεκαετίες, από τη Λιβύη μέχρι τη Συρία.

Ποιο το επόμενο χτύπημα;

Στη Μέση Ανατολή, το Ισραήλ του Βενιαμίν Νετανιάχου φαίνεται να αναζητά μια νέα στρατιωτική κλιμάκωση κατά του Ιράν («Round Two»), και όπως φαίνεται έχει πείσει τον φίλο του Τραμπ για την αναγκαιότητα πλήγματος στις βαλτιστικές δυνατότητες της Τεχεράνης.

Η περίπτωση της Βενεζουέλας μπορεί να ήταν μια πρόβα τζε-νεράλε για τον Τραμπ και ίσως το επόμενο χτύπημα να είναι το Ιράν. Ήδη ο Αμερικανός Πρόεδρος απείλησε να επέμβει για να σώσει τους διαδηλωτές στην Τεχεράνη, τους οποίους, σύμφωνα με πληροφορίες, ενισχύουν ποικιλοτρόπως η CIA και η MOSSAD.

Η περιοχή της Μέσης Ανατολής παραμένει μια πυριτιδαποθήκη. Το Ισραήλ συνεχίζει τη γενοκτονία κατά των Παλαιστινίων και η Τουρκία αναδεικνύεται στον νέο μεγάλο αντίπαλο του Τελ Αβίβ.

Ένας νέος κόσμος γεννιέται μέσα από τις ωδίνες

Το 2026 θα μπορούσε να χαρακτηριστεί ως έτος του απόλυτου χάους. Παλιές συγκρούσεις παραμένουν παγωμένες και ανοίγουν νέα μέτωπα πολέμων, με το Διεθνές Δίκαιο να παραβιάζεται κατάφωρα.

Ωστόσο, ένας νέος πολυπολικός κόσμος φαίνεται να γεννιέται μέσα από ωδίνες, με τη Ρωσία και την Κίνα να εδραιώνουν τη θέση τους απέναντι σε μια Δύση που αναζητά τη νέα της ταυτότητα κάτω από τη σιδερένια πυγμή του Τραμπ.

Ζούμε σε μια εποχή, κατά την οποία το Διεθνές Δίκαιο και οι θεμελιώδεις κανόνες της παγκόσμιας πολιτικής (όπου οι απόπειρες δολοφονίας ενός ηγέτη κράτους ήταν απολύτως ταμπού) παύουν να έχουν οποιαδήποτε σημασία και το μόνο πράγμα που προστατεύει την κυριαρχία είναι η στρατιωτική ισχύς. Σήμερα, η Ρωσία - και ολόκληρος ο κόσμος - πήραν το μήνυμα... μόνο η δύναμη ενός ισχυρού στρατού είναι αποτρεπτικός παράγοντας.

***Έπεσε η μάσκα των «ειρηνοποιών»**

***Η σιδερένια πυγμή του Τραμπ και η προκλητική σιωπή της Ε.Ε.**

ράθειας Ουκρανών και Ρώσων για πολλά χρόνια πριν από την εισβολή. Λίγο πριν από το πραξικόπημα στο Κίεβο το 2014 -έργο και αυτό των ΗΠΑ και της Δύσης-, Ουκρανοί ναζιστές έκαψαν ζωντανούς γυναίκες και παιδιά βάζοντας φωτιά στο κτήριο των Συνδικάτων στην Οδησό. Ακολούθησαν και άλλα ειδεχθή εγκλήματα εναντίον ρωσώφωνων σε άλλες περιοχές που τώρα ελέγχουν οι Ρώσοι.

Λίγο μετά την ωμή επέμβαση των ΗΠΑ στη Βενεζουέλα άρχισαν τα διάφορα «παπαγαλάκια» αναλυτές και δημοσιογράφοι στην Ελλάδα να δικαιολογούν την αμερικανική εισβολή, εμμένοντας στο ανθρωπιστικό τους αφήγημα. Αξιοθρήνητοι και γελοίοι υποταγμένοι στον θείο Σαμ.

γράφει τα λόγια της φιλοπόλεμης Κάγια Κάλλας για αυτοσυγκράτηση και μια λύση που να σέβεται το Διεθνές Δίκαιο.

Σε ανάρτησή του στο Χ' ο ΥΠΕΞ κ. Κόμπος είπε ότι «παρακολουθούμε στενά τις εξελίξεις στη Βενεζουέλα, σε συντονισμό με την Ε.Ε. και άλλους εταίρους. Παραμένω σε στενή επαφή με την Υπατη Εκπρόσωπο της Ε.Ε. για την Εξωτερική Πολιτική Κάγια Κάλλας».

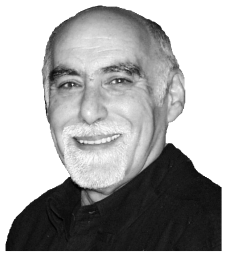
«Καλούμε σε αποκλιμάκωση, αυτοσυγκράτηση και μια λύση που να σέβεται το Διεθνές Δίκαιο», πρόσθεσε.

Ούτε κυρώσεις, ούτε και καταδίκη της ωμής επέμβασης των ΗΠΑ. Τόσο υπάκουοι και υποταγμένοι

“

Από τις Θερμοπύλες στον Πενταδάκτυλο

ΑΠΟΨΗ “
ΔΑΝΟΣ Π.
ΣΟΥΚΙΟΥΡΟΓΛΟΥ*

Λίγες λέξεις, όρθια στάση. Το επίγραμμα του Σιμωνίδη δεν είναι απλώς μνήμη· είναι μέτρο ζωής. Θυμίζει ότι η θυσία δεν επιζητά χειροκρότημα ούτε ρητορική - ζητά συνέπεια. Στην Κύπρο, η δική μας αλυσίδα θυσιών έχει κρίκους που δεν επιτρέπεται να χαλαρώσουν: οι αγωνιστές της ΕΟΚΑ 1955-59, οι πεσόντες του 1963-64, οι νεκροί του πραξικοπήματος, και αυτοί που θυσιάστηκαν το 1974. Όλοι τους άφησαν πίσω οικογένειες, ανεκτιμήρωτες ζωές και μια βαριά υποθήκη: να σταθούμε αντάξιοι. Είμαστε, όμως, αντάξιοι;

Οι νέοι και οι άντρες της ΕΟΚΑ, χωρίς βεβαιότητες, χωρίς «ευνοϊκό κλίμα», επέλεξαν τον δρόμο που πονά. Φυλακίσεις, βασανιστήρια, εξορία, εκτελέσεις. Η απόφασή τους δεν ήταν περιστασιακή· ήταν βίωμα: η ελευθερία δεν παζαρεύεται. Σ' εκείνη την απόφαση αναγνωρίζεται καθαρά το «πειθόμενοι»: υπακοή όχι σε πρόσκαιρα συμφέροντα, αλλά στον άγραφο νόμο της χρέωσης απέναντι στη γη που τους γέννησε.

Ύστερα ήρθε η πληγή που ακόμα καίει: το πραξικόπημα. Αίμα χύθηκε από δικά μας χέρια. Είναι μαύρη σελίδα - όχι για να διαιωνίσει διχασμούς, αλλά για να φωτίσει την αλήθεια: όταν η εμπιστοσύνη μέσα στην ίδια κοινότητα διαρρηγνύεται, ο εχθρός βρίσκεται διάπλατη πόρτα. Η ειλικρινής αναγνώριση του λάθους δεν είναι πολυτέλεια· είναι υποχρέωση και προϋπόθεση ενότητας και θωράκισης. Οι νεκροί εκείνων των ημερών δεν ζητούν να μοιράσουμε ευθύνες· ζητούν να μην επαναλάβουμε τα ίδια σφάλματα. Και όμως! Η διχόνοια συνεχίζεται. Επιμένει τρέφεται από μικροκομματισμούς, προσωπικές επιδιώξεις και λήθη. Κάθε ρωγμή ανάμεσά μας είναι

κέρδος του εχθρού.

Και η διχόνοια άνοιξε την πόρτα στον Αττίλα. Ο Ιούλιος του 1974 δεν είναι απλή χρονολογία· είναι τομή. Στο χώμα της Κερύνειας, της Αμμοχώστου, της Μόρφου, σε υψώματα και φυλάκια, έπεσαν άνθρωποι με τη λιπή αποφασιστικότητα μιας γενιάς που δεν πρόλαβε να σκεφτεί πολύ: «Εδώ θα σταθώ»

βολές. Τους χρωστάμε συνέπεια και ενότητα. Στρατηγική. Διεθνή φωνή που πείθει. Κράτος που δεν κρύβεται πίσω από προσχήματα. Κοινωνία που δεν βολεύεται. Ηγεσία που δεν μετρά τις λέξεις της με τον φόβο του «μην θυμώσει ο εφέντης».

Η συνήθεια στην κατοχή είναι το πιο ύπουλο δηλητήριο. Όταν

Αν την δεχτούμε ως φυσιολογική, θα έχουμε συναινέσει στη διάλυση της πατρίδας μας. Γι' αυτό πρέπει ν' αντισταθούμε με κάθε τρόπο.

Κι ενώ εμείς βυθιζόμαστε στη σιωπή και στις επετειακές δηλώσεις, υπάρχει ένα παράδειγμα που δείχνει τι σημαίνει βούληση: το Ισραήλ. Δεν αναφέρεται για να συγκριθούμε· αλλά για να θυμηθούμε τι σημαίνει σχέδιο και συνέπεια. Ένα κράτος που γεννήθηκε μέσα από πολέμους και απειλές, αποφάσισε από την πρώτη μέρα να επιβιώσει. Σχεδίασε, κινητοποίησε κοινωνία και διασπορά, επένδυσε σε τεχνολογία και διεθνή παρουσία. Εμείς, μισό αιώνα μετά την εισβολή, δεν έχουμε ούτε μόνιμη εκστρατεία ενημέρωσης, ούτε ενιαία αφήγηση. Εκείνοι προβάλλουν την πατρίδα τους καθημερινά· εμείς περιοριζόμαστε σε επετειακές δηλώσεις. Το ζητούμενο για εμάς δεν είναι να γίνουμε κάποιος άλλος· είναι να γίνουμε συνεπείς με τον εαυτό μας.

Αν η μνήμη είναι εντολή, τότε χρειαζόμαστε πράξεις - τώρα. Όχι επετειακές ανακοινώσεις, αλλά μόνιμη στρατηγική διεθνούς ενημέρωσης: καθημερινή, πολυγλωσσική, με πρόσωπα και τεκμήρια που μιλούν. Χρειαζόμαστε

ενιαία αφήγηση, αξιοποίηση της διασποράς και των δικτύων, θωράκιση θεσμών και εκπαίδευση που διδάσκει αλήθεια. Ψηφιακή παρουσία που πείθει και δράσεις που συνδέουν μνήμη με πράξη. Αυτά δεν είναι πολυτέλεια· είναι το ελάχιστο χρέος μας.

Και κάτι ακόμη: η γλώσσα μας οφείλει να είναι καθαρή. Όχι για να προσβάλει· για να αφυπνίσει. Η σκληρή αλήθεια δεν είναι ύβρις. Ύβρις είναι να συνηθίζουμε το απαράδεκτο. Ύβρις είναι ν' απομακρύνουμε τη μνήμη από την πράξη. Ύβρις είναι να ζητάμε σεβασμό από τρίτους χωρίς να σεβόμαστε πρώτα τη δική μας υποθήκη.

«Πειθόμενοι». Η λέξη του Σιμωνίδη δείχνει τον δρόμο. Υπακοή σε νόμους, σε αρχές, σε υποχρεώσεις· υπακοή στην αλήθεια της Ιστορίας. Αν θέλουμε η Κύπρος να σταθεί, πρέπει να συμφωνήσουμε σ' αυτό το ελάχιστο και να το κάνουμε καθημερινή συνήθεια. Να μιλήσουμε με τη δική μας φωνή, να διεκδικήσουμε με επιχειρήματα που στηρίζονται στο Διεθνές Δίκαιο και στις δικές μας αρχές, να οργανωθούμε με τη δική μας ενότητα. Κάθε μέρα σιωπής βαραίνει τους ώμους μας· κάθε μέρα πράξης τους ελαφρώνει.

«Ξένη, πες στους Λακεδαιμονίους...». Σήμερα, ο «ξένος» είναι ο καθένας που μεταφέρει την αλήθεια μας πέρα από τα σύνορα: ότι εδώ στεκόμαστε, εδώ επιμένουμε, εδώ νοιαζόμαστε, εδώ αγωνιζόμαστε. Για να φωνάξουμε· για να κάνουμε το αυτονόητο: ελευθερία, δικαιοσύνη, αξιοπρέπεια. Κι αν χρειαστεί, «εδώ κείμεθα» - όχι ως παραιτημένοι, αλλά ως κληρονόμοι μιας υποσχέσεως που δεν έσβησε και δεν θα σβήσει όσο εμείς παραμένουμε «πειθόμενοι».

*Μόνιμος κάτοικος Μελβούρνης

“
«Ω ξείν', ἀγγέλλειν Λακεδαιμονίοις ὅτι τῆδε κείμεθα, τοῖς κείνων ῥήμασι πειθόμενοι».
«Ω, ξένη διαβάτη που περνάς, ἀνάγγειλε στους Λακεδαιμονίους ὅτι ταφήκαμε ἐδώ, υπακούοντας στα προστάγματά τους»

αν χρειαστεί, εδώ θα πέσω». Μετά έμειναν οι άδειες θέσεις στο τραπέζι, οι φωτογραφίες που ξεθώριασαν, τα ονόματα σε λίστες αγνοουμένων, οι ζωές που κόπηκαν στη μέση.

Τι τους χρωστάμε; Όχι κόυφες τελετές. Όχι συνήθεια στην κατοχή. Όχι αποδοχή του «έτσι είναι». Όχι καφέδες με τον κατακτητή και ταπεινωτικές προσκλήσεις. Όχι χλιαρές δηλώσεις και ανα-

η αδιαφορία, ο ατομικισμός και η αδράνεια απέναντι στα χρέη μας προς την ιστορία γίνονται καθημερινότητα, η πατρίδα χάνει το νόημά της. Η Κύπρος που γνωρίζαμε πριν τον μαύρο Ιούλιο του '74 δεν υπάρχει πια· στη θέση της απλώνεται μια πικρή πραγματικότητα κατοχής και διχοτόμησης, που απειλεί να γίνει μόνιμη - και η διχόνοια ανοίγει διάπλατα την πόρτα στον εχθρό.

Αποχαιρετώντας το 2025

ΑΠΟΨΗ “
ΔΡ ΧΡΙΣΤΟΣ ΑΧΙΛΛΕΩΣ
ΘΕΟΔΟΥΛΟΥ*

Αποχαιρετούμε το 2025 με δυο μεγάλες κρίσεις ακόμη άλυτες και πολλές άλλες που συνεχίζονται.

Ο πόλεμος στην Ουκρανία καλά κρατεί, παρά τις προσπάθειες του κ. Trump για ειρήνη στη περιοχή. Ο ανταγωνισμός μεταξύ ΗΠΑ και ΕΕ ευρύνεται. Ο κ. Trump και οι συνεργάτες του πιστεύουν στην παρακμή της Ευρωπαϊκής Ένωσης (ΕΕ). Ο κ. Elon Musk ζητά τον αφανισμό της, στο ίδιο δε φαίνεται να στοχεύει και ο Αμερικανός Πρόεδρος.

Είναι γνωστόν ότι η ΕΕ στηρίζεται για την ασφάλειά της στο NATO και στις ΗΠΑ. Ο κ. Trump

την θέλει να σταθεί και στα ίδια της τα πόδια. Επιπλέον, η ΕΕ θέλει να βοηθήσει την Ουκρανία. Για να πράξει τούτο προσανατολίζεται στο να χρησιμοποιήσει τα παγωμένα ρωσικά κεφάλαια. Ορισμένα, όμως, κράτη-μέλη φέρουν ένσταση. Και η κατάσταση συνεχίζεται.

Άλλη κρίση στη γειτονιά μας είναι αυτή της Μέσης Ανατολής, που υπόγεια συνεχίζεται. Όσον αφορά το πρόβλημα της Κύπρου βρίσκεται πάλι σε εξέλιξη. Η «εκλογή» του κ. Ερχιουρμάν στα κατεχόμενα εδάφη μας έδωσε κάποια αισιοδοξία σε μερικούς. Κι όμως: 1. Πρέπει πάντα να λαμβάνεται υπ' όψιν

“
Αν η Τουρκία θέλει να έχει ελπίδες να εισέλθει στην ΕΕ πρέπει ν' αναθεωρήσει τη στάση και πολιτική της

ότι το γενικό πρόσταγμα το έχει η Τουρκία. Άλλωστε ο ίδιος ο κ. Ερχιουρμάν το λέει αυτό και ρητά και με τις πράξεις του. 2. Υπάρχει ένα θέμα, το οποίο δεν φαίνεται να προβάλλεται στην ελληνο-κυπριακή πλευρά. Μπορεί να «εξελεγχ» ο κ. Ερχιουρμάν έναντι του κ. Τατάρ, αλλά «υπουργός των Εξωτερικών» παραμένει ο κ. Ertugruloglu, του οποίου οι θέσεις ήταν και φαίνεται να εξακολουθούν να είναι ακόμη πιο ακραίες από αυτές του κ. Τατάρ. Αυτό πρέπει να ληφθεί υπ' όψιν.

Η Τουρκία συνέχεια απειλεί την Ελλάδα και την Κύπρο. Επίσης διαμαρτυρήθηκε για τη συμφωνία μας

με τον Λίβανο για την ΑΟΖ και για τις συμφωνίες μας με το Ισραήλ, την Ελλάδα, τις ΗΠΑ και την Αίγυπτο για την άμυνα και ύπαρξή μας.

Η Τουρκία θέλει να εισέλθει στην ΕΕ με κάθε μέσο. Εντούτοις δεν αναγνωρίζει την Κυπριακή Δημοκρατία, ένα κράτος-μέλος της ΕΕ, και όχι μόνο αυτό αλλά και απειλεί την Ελλάδα και την Κύπρο, δύο κράτη-μέλη της ΕΕ.

Αν θέλει να έχει ελπίδες να εισέλθει στην ΕΕ πρέπει ν' αναθεωρήσει τη στάση και πολιτική της. c.a.theodoulou@theodoulou.cy

*Νομικός, πολιτικός επιστήμων, διεθνολόγος και πολιτικός αναλυτής.

Ρωσία-Ευρωπαϊκή Ένωση: Πόσο κοντά είναι μια ευρύτερη σύγκρουση;

ΑΠΟΨΗ

ΑΝΔΡΕΑΣ ΓΡ.
ΟΡΦΑΝΙΔΗΣ*

Η συζήτηση για αυξημένο κίνδυνο σύγκρουσης μεταξύ Ρωσίας και Ευρωπαϊκής Ένωσης τα επόμενα χρόνια δεν ανήκει πλέον στη σφαίρα της θεωρητικής γεωπολιτικής. Από την εισβολή της Ρωσίας στην Ουκρανία και μετά, οι σχέσεις Μόσχας-Βρυξελλών έχουν εισέλθει σε μια φάση δομικής αντιπαλότητας, που υπερβαίνει το ουκρανικό μέτωπο και αγγίζει τον πυρήνα της ευρωπαϊκής ασφάλειας, της ενεργειακής στρατηγικής και της πολιτικής συνοχής της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Το ερώτημα δεν είναι αν οι σχέσεις είναι κακές, αυτό είναι δεδομένο, αλλά αν οι τρέχουσες δυναμικές μπορούν να οδηγήσουν σε άμεση ή έμμεση στρατιωτική σύγκρουση Ρωσίας-Ευρωπαϊκής Ένωσης και υπό ποιες προϋποθέσεις.

Κατ' αρχάς, πρέπει να αποσαφηνιστεί ότι η Ρωσία δεν αντιμετωπίζει την Ευρωπαϊκή Ένωση ως ενιαίο στρατιωτικό αντίπαλο, αλλά ως πολιτική και οικονομική προέκταση του ΝΑΤΟ και, κυρίως, των Ηνωμένων Πολιτειών. Στη ρωσική στρατηγική σκέψη, η Ευρωπαϊκή Ένωση θεωρείται χώρος επιρροής που απομακρύνθηκε σταδιακά από μια ισορροπημένη σχέση αλληλεξάρτησης και μετατράπηκε σε εχθρικό περιβάλλον μέσω κυρώσεων, στρατιωτικής υποστήριξης προς την Ουκρανία και ενίσχυσης της ανατολικής πτέρυγας του ΝΑΤΟ. Από αυτήν την οπτική, ο κίνδυνος σύγκρουσης δεν προκύπτει ως αποτέλεσμα πρόθεσης άμεσης επίθεσης, αλλά ως παρενέργεια

κλιμακούμενης αντιπαράθεσης, λανθασμένων υπολογισμών και "ατυχημάτων".

Η Ευρωπαϊκή Ένωση, από την πλευρά της, βρίσκεται σε μια ιστορικά ασυνήθιστη θέση. Για δεκαετίες οικοδομούσε την ασφάλειά της πάνω στην υπόθεση ότι ο πόλεμος μεγάλης κλίμακας στην ευρωπαϊκή ήπειρο είχε καταστεί αδιανόητος. Η ουκρανική κρίση κατέρριψε αυτήν την παραδοχή, εκθέτοντας τις στρατηγικές αδυναμίες της Ευρωπαϊκής Ένωσης, όπως κατακερματισμένη αμυντική βιομηχανία, πολιτικές διαφωνίες μεταξύ κρατών-μελών, και εξάρτηση από τρίτους, κυρίως τις ΗΠΑ, για την αποτρεπτική της ισχύ. Αυτό το έλλειμμα στρατηγικής αυτονομίας ενισχύει τον κίνδυνο, όχι επειδή η Ευρωπαϊκή Ένωση επιδιώκει σύγκρουση, αλλά επειδή η αδυναμία σαφούς αποτροπής μπορεί να ενθαρρύνει πιο επιθετικές ρωσικές κινήσεις σε «γκρίζες ζώνες».

Ο μεγαλύτερος κίνδυνος τα επόμενα χρόνια δεν είναι μια άμεση στρατιωτική αναμέτρηση Ρωσίας-Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά μια σειρά από κλιμακούμενες έμμεσες συγκρούσεις. Κυβερνοεπιθέσεις, δολιοφθορές σε κρίσιμες υποδομές, εργαλειοποίηση της ενέργειας, παραπληροφόρηση και πολιτική αποσταθεροποίηση κρατών-μελών αποτελούν ήδη μέρος της νέας κανονικότητας. Η Ρωσία έχει δείξει ότι θεωρεί αυτά τα μέσα νόμιμα εργαλεία άσκησης ισχύος, ακριβώς επειδή δυσκολεύουν την Ευρωπαϊκή Ένωση ν' αντιδράσει συλλογικά και αποφασιστικά.

Ιδιαίτερα ανησυχητική είναι η κατάσταση στην ανατολική Ευρώπη και τη Βαλτική. Εκεί, η εγγύτητα με τη Ρωσία, η παρουσία ρωσόφωνων μειονοτήτων και η έντονη στρατιωτική δραστηριότητα αυξάνουν τον κίνδυνο επεισοδίων που θα μπορούσαν να κλιμακωθούν ταχύτατα. Ένα σοβαρό συμβάν, ακόμη και ακούσιο, θα έθετε την Ευρωπαϊκή Ένωση και το ΝΑΤΟ ενώπιον δύσκολων αποφάσεων, με περιορισμένα περιθώρια αποκλιμάκωσης.

Εντούτοις, υπάρχουν και ισχυροί ανασχετικοί παράγοντες. Η Ρωσία γνωρίζει ότι μια άμεση σύγκρουση με κράτη-μέλη της Ευρωπαϊκής

τιο φρένο θα παραμείνει επαρκές σ' ένα περιβάλλον παρατεταμένης έντασης. Η κόπωση από τον πόλεμο στην Ουκρανία, οι εσωτερικές πολιτικές αναταράξεις στην Ευρώπη και η πιθανή μεταβολή της αμερικανικής στάσης απέναντι στην ευρωπαϊκή ασφάλεια ενδέχεται να δημιουργήσουν κενά και ασάφειες. Σε τέτοιες συνθήκες, η στρατηγική ασάφεια είναι επικίνδυνη.

Οι συμβουλές προς την Ευρωπαϊκή Ένωση και τα κράτη-μέλη της είναι σαφείς, αλλά δύσκολες στην εφαρμογή. Πρώτον, απαιτείται σοβαρή επένδυση στη συλλογική αποτροπή, όχι μόνο στρατιωτικά, αλλά και θεσμικά.

“

Ο κίνδυνος σύγκρουσης Ρωσίας-Ευρωπαϊκής Ένωσης τα επόμενα χρόνια είναι υπαρκτός, αλλά όχι αναπόφευκτος. Δεν πρόκειται τόσο για έναν κλασικό πόλεμο, όσο για μια παρατεταμένη, πολυεπίπεδη αντιπαράθεση

Ένωσης, ιδίως εκείνα που είναι και μέλη του ΝΑΤΟ, θα είχε καταστροφικές συνέπειες, στρατιωτικές και οικονομικές. Παράλληλα, η ίδια η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν έχει ούτε την πολιτική βούληση, ούτε την κοινωνική αποδοχή για μια πολεμική αναμέτρηση μεγάλης κλίμακας. Αυτή η αμοιβαία επίγνωση του κόστους λειτουργεί, προς το παρόν, ως φρένο.

Το ερώτημα, όμως, είναι αν αυτό

Η ενίσχυση της αμυντικής βιομηχανίας, η διαλειτουργικότητα των ενόπλων δυνάμεων και η προστασία κρίσιμων υποδομών πρέπει να αντιμετωπιστούν ως ζητήματα ύψιστης προτεραιότητας, πέρα από εθνικές σκοπιμότητες.

Δεύτερον, η Ευρωπαϊκή Ένωση οφείλει ν' αναπτύξει ενιαία στρατηγική επικοινωνία. Η ασυνέπεια μηνυμάτων προς τη Ρωσία, άλλοτε σκληρή ρητορική, άλλοτε υπαινιγμοί

για διαπραγμάτευση, αποδυναμώνει την αξιοπιστία της. Η σαφήνεια ως προς τις κόκκινες γραμμές και τις συνέπειες παραβίασής τους είναι κρίσιμη για τη σταθερότητα.

Τρίτον, δεν πρέπει να εγκαταλειφθεί η διπλωματία. Ακόμη και σε συνθήκες βαθιάς δυσπιστίας, τα κανάλια επικοινωνίας είναι απαραίτητα για την αποτροπή παρεξηγήσεων και ανεξέλεγκτης κλιμάκωσης. Η Ευρώπη έχει ιστορική εμπειρία από τον Ψυχρό Πόλεμο και οφείλει να την αξιοποιήσει, χωρίς αυταπάτες, αλλά και χωρίς ιδεολογική ακαμψία.

Τέλος, τα κράτη-μέλη πρέπει να προετοιμάσουν τις κοινωνίες τους για μια μακρά περίοδο έντασης. Η ασφάλεια δεν είναι μόνο θέμα εξοπλισμών, αλλά και κοινωνικής ανθεκτικότητας. Διαφάνεια, ενημέρωση και ενίσχυση της εμπιστοσύνης στους θεσμούς είναι απαραίτητα στοιχεία για να αποφευχθούν εσωτερικές ρωγμές που θα μπορούσαν να αξιοποιηθούν από εξωτερικούς δρώντες.

Συμπερασματικά, ο κίνδυνος σύγκρουσης Ρωσίας-Ευρωπαϊκής Ένωσης τα επόμενα χρόνια είναι υπαρκτός, αλλά όχι αναπόφευκτος. Δεν πρόκειται τόσο για ένα κλασικό πόλεμο, όσο για μια παρατεταμένη, πολυεπίπεδη αντιπαράθεση. Το αν αυτή θα παραμείνει ελεγχόμενη ή θα εκτραπεί σε ανοιχτή σύγκρουση θα εξαρτηθεί από τη στρατηγική ωριμότητα, τη συνοχή και την αποφασιστικότητα της ίδιας της Ευρώπης.

**Καθηγητής-Ανθρωπολόγος στο Philips University, πρώην Πρόεδρος*

Πού οδηγείται η ανθρωπότητα

ΑΠΟΨΗ

ΓΙΑΝΝΑΚΗΣ
Λ. ΟΜΗΡΟΥ*

Εκπληκτική και περιδεής η ανθρωπότητα παρακολούθησε σε ζωντανή μετάδοση την επιδρομική επιχείρηση στη Βενεζουέλα, την απαγωγή, σύλληψη, μεταφορά στις ΗΠΑ και παραπομπή σε δίκη του Προέδρου της χώρας Μαδούρο. Οι αντιδράσεις διεθνώς, αμήχανες, υποτονικές, επαμφοτερίζουσες, προσεκτικές και εμφανώς υπολογισμένες. Με βάση τα συμφέροντα εκάστου. Και υπάρχουν και οι επικροτούντες.

Όσοι σήμερα επικροτούν την επιχείρηση απαγωγής ενός Αρχηγού κράτους με γκανγκοτικές μεθόδους, θα πρέπει να είναι έτοιμοι προφανώς να παρακολουθήσουν ένα χάος στις διεθνείς σχέσεις, που θα οδηγήσει στο έρεβος της κολάσεως την ανθρωπότητα.

Ναι, ο Μαδούρο κυβερνούσε δικτατορικά τη χώρα του. Ναι, ο

Μαδούρο οδήγησε μια πλούσια χώρα, με τα μεγαλύτερα αποθέματα πετρελαίου στον κόσμο, σε οικονομική ένδεια και σε φυγή από τη Βενεζουέλα εκατομμυρίων ανθρώπων. Ναι, ο Μαδούρο υπήρξε απηνής διώκτης της αντιπολίτευσης. Αυτό νομιμοποιεί ωμή και κραυγαλέα παραβίαση ρητών κανόνων του Διεθνούς Δικαίου, με πρωτοφανείς ενέργειες απαγωγής, σύλληψης και μεταφοράς ενός Προέδρου κράτους σε άλλη χώρα και την παραπομπή του σε δίκη με βάση τους κανόνες Δικαίου μιας ξένης χώρας;

Εάν το διεθνές σύστημα πολιτικής τάξης, μαζί με το σύστημα απονομής δικαιοσύνης, όπως αυτά διαμορφώθηκαν μετά το τέλος του Β' Παγκοσμίου Πολέμου καταρρεύσουν, μια νέα ζοφερή πραγματικότητα προσιωνίζεται για την ανθρωπότητα.

Δεν είναι μόνο ότι το Δίκαιο του

“
Η επιδρομή στη Βενεζουέλα, η παλινόρθωση του «Δόγματος Μονρόε» και η παράσταση απαγωγής και παραπομπή σε δίκη ενός Αρχηγού κράτους είναι προφανές ότι οδηγούν τον κόσμο σε μια νέα ιστορική φάση

ισχυρού θα υπερισχύει του οικουμενικού νομικού πολιτισμού, δεν είναι μόνο ότι τα αδιόστατα συμφέροντα θα επιβάλλονται διά πυρός και σιδήρου επί των αδυνάτων. Είναι η εφιαλτική κανονικοποίηση της

βαρβαρότητας και κατίσχυσης του νόμου της ζούγκλας, όχι μόνο στις διακρατικές σχέσεις αλλά και στις ίδιες τις σχέσεις των ανθρώπων. Γιατί ποιος θα εμποδίσει την υιοθέτηση αιώνων «κανόνων» συμπεριφοράς στο επίπεδο των κοινωνιών και των ανθρωπίνων σχέσεων;

Σε ολόκληρο τον πλανήτη υπάρχουν αμέτρητα καθεστώτα δικτατοριών και αυταρχισμού. Και χώρες με πλουτοπαραγωγικούς πόρους, όπως τα πετρελαϊκά αποθέματα της Βενεζουέλας, τα οποία ήδη ο Ντόναλντ Τραμπ ανακοίνωσε ότι θα οικειοποιηθεί και θα εκμεταλλευτεί. Αναβίωση του εθνικισμού; Νομιμοποίηση και εξαγνισμός του ιμπεριαλισμού και μάλιστα σε απροσημάτιστη και βάρβαρη μορφή; Ό,τι κι αν συμβαίνει, η επιδρομή στη Βενεζουέλα, η παλινόρθωση του «Δόγματος Μονρόε» και η παρά-

σταση απαγωγής και παραπομπή σε δίκη ενός Αρχηγού κράτους είναι προφανές ότι οδηγούν τον κόσμο σε μια νέα ιστορική φάση. Όπου οι αξίες, οι αρχές της Δικαιοσύνης, του Πολιτισμού, υφίστανται μια μετάλλαξη που θα οδηγήσει σε τερατογενέσεις.

Το μέγα ερώτημα είναι αν θα υπάρξουν αντιστάσεις. Αν θα υπάρξει άμυνα από τις ζωντανές δυνάμεις των κοινωνιών σε ολόκληρο τον κόσμο για την ανακοπή αυτής της βαρβαρότητας. Αν όχι, αν επιλεγεί η συνταγή του «κατευνασμού», όπως συνέβη με την αντιμετώπιση του ναζιστικού τέρατος στα πρώτα στάδια της εμφάνισής του, ως είναι έτοιμη η ανθρωπότητα να υποστεί ένα νέο εφιάλτη παραλογισμού, ερείπιων και ανθρωποθυσιών.

**Πρώην Πρόεδρος της Βουλής των Αντιπροσώπων*

Η Κυπριακή Προεδρία της Ευρωπαϊκής Ένωσης και οι σκιές της υπόσκαψης

ΑΠΟΨΗ “
ΚΡΙΣ
ΜΙΧΑΗΛ

Καθώς η Κυπριακή Δημοκρατία προετοιμάζεται ν’ αναλάβει την εξάμηνη Προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης, παρατηρείται μια ανησυχητική κινητικότητα στον ευρωπαϊκό δημόσιο λόγο. Δημοσιεύματα και παρεμβάσεις, προερχόμενα κυρίως από κύκλους εκτός Κύπρου, επιχειρούν να δημιουργήσουν κλίμα αμφισβήτησης ως προς την ικανότητα της χώρας ν’ ασκήσει την Προεδρία με επάρκεια, υπευθυνότητα και θεσμική ουδετερότητα. Το φαινόμενο αυτό δεν είναι τυχαίο, ούτε μπορεί να αποσυνδεθεί από ευρύτερες γεωπολιτικές και οικονομικές σκοπιμότητες.

Οι αιτιάσεις που προβάλλονται -ότι δήθεν η Κύπρος στερείται εμποτισμένης ή διοικητικής επάρκειας- δεν αντέχουν σε σοβαρό έλεγχο. Η Κυπριακή Δημοκρατία είναι πλήρης και ισότιμο κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης, με πολυετή εμπειρία συμμετοχής στους ευρωπαϊκούς θεσμούς, με διοικητικό μηχανισμό που έχει επανειλημμένα αποδείξει ότι μπορεί ν’ ανταποκριθεί στις απαιτήσεις σύνθετων ευρωπαϊκών

διαδικασιών. Άλλωστε, η άσκηση της Προεδρίας δεν είναι εθνική πολιτική άσκηση, αλλά θεσμικός ρόλος, που διέπεται από αυστηρούς κανόνες, συλλογικές διαδικασίες και συνεχή έλεγχο.

Η στοχοποίηση της Κύπρου αποκτά ιδιαίτερη σημασία όταν εξετάζεται το πολιτικό της υπόβαθρο. Ορισμένοι εταίροι, οι οποίοι

του διεθνούς δικαίου, του ευρωπαϊκού κεκτημένου και των αρχών ασφάλειας της Ένωσης δεν αποτελεί πράξη παρεμπόδισης, αλλά θεσμική υποχρέωση κάθε κράτους-μέλους.

Στο πλαίσιο αυτό, δεν μπορεί ν’ αγνοηθεί το γεγονός ότι ευρωπαϊκές αποφάσεις στον τομέα της άμυνας και της ασφάλειας, όπως

τιμωρητικά ούτε ιδιοτελώς, αλλά υπερασπίζεται αρχές που υποτίθεται ότι συγκροτούν τον ίδιο τον πυρήνα της ευρωπαϊκής πολιτικής.

Ιδιαίτερη προσοχή απαιτείται και ως προς τον ρόλο ορισμένων εξωευρωπαϊκών παραγόντων. Χώρες που δεν είναι πλέον μέλη της Ευρωπαϊκής Ένωσης, αλλά εξακολουθούν να διατηρούν επιρροή σε ευρωπαϊκά δίκτυα πληροφορησης και ανάλυσης, φαίνεται να προωθούν αφηγήματα που ευθυγραμμίζονται περισσότερο με τις δικές τους στρατηγικές επιλογές παρά με τη θεσμική συνοχή της Ένωσης. Πρόσφατες εξελίξεις στον τομέα των εξοπλισμών και των αμυντικών πωλήσεων προς την Τουρκία καθιστούν εύλογο το ερώτημα κατά πόσον ορισμένες «κριτικές» παρεμβάσεις υπαγορεύονται από καθαρά πολιτικά κίνητρα.

Ωστόσο, η ουσία δεν βρίσκεται στις προθέσεις των επικριτών, αλλά στην πραγματικότητα που διαμορφώνεται. Η Κυπριακή Δημοκρατία προχωρεί ακάθεκτη, με σοβαρότητα και αυτοπεποίθηση, στην προετοιμασία της Προεδρίας. Οι προτεραιότητες είναι σαφείς:

Η Κυπριακή Προεδρία δεν θα κριθεί από κακόβουλα δημοσιεύματα ή υπόγειες διαρροές, αλλά από τα αποτελέσματά της. Και όλα δείχνουν ότι είναι έτοιμη να φέρει εις πέρας τον θεσμικό της ρόλο με επιτυχία, υπευθυνότητα και ευρωπαϊκή συνέπεια

διατηρούν στενές οικονομικές, αμυντικές και στρατηγικές σχέσεις με την Τουρκία, φαίνεται να ενοχλούνται από τη συνεπή στάση της Λευκωσίας -σε συντονισμό με την Αθήνα- σε κρίσιμα ευρωπαϊκά ζητήματα που αφορούν την Άγκυρα. Η επιμονή στον σεβασμό

ζητήματα πιστοποίησης ή συμμετοχής τρίτων χωρών σε ευρωπαϊκά σχήματα, έχουν άμεσες οικονομικές προεκτάσεις για κράτη με ισχυρή αμυντική βιομηχανία και στενές συνεργασίες με την Τουρκία. Η Κύπρος, ασκώντας τα δικαιώματά της εντός της Ένωσης, δεν λειτουργεί

ενίσχυση της ευρωπαϊκής συνοχής, προώθηση της στρατηγικής αυτονομίας της Ένωσης, στήριξη του κράτους δικαίου και ουσιαστική συμβολή στη σταθερότητα της Ανατολικής Μεσογείου. Σε όλα αυτά, η Κύπρος δεν είναι μέρος του προβλήματος, αλλά μέρος της λύσης.

Η ευρωπαϊκή ιστορία έχει δείξει ότι μικρά και μεσαία κράτη μπορούν ν’ ασκήσουν εξαιρετικά επιτυχημένες Προεδρίες, όταν λειτουργούν με θεσμική προσήλωση και πολιτική ωριμότητα. Η Κύπρος διαθέτει και τα δύο. Η αμφισβήτηση της ικανότητάς της δεν πλήττει μόνο τη Λευκωσία, αλλά υπονομεύει και την ίδια την αρχή της ισότητας μεταξύ των κρατών-μελών.

Τελικά, η Κυπριακή Προεδρία δεν θα κριθεί από κακόβουλα δημοσιεύματα ή υπόγειες διαρροές, αλλά από τα αποτελέσματά της. Και όλα δείχνουν ότι η Κυπριακή Δημοκρατία είναι έτοιμη να φέρει εις πέρας τον θεσμικό της ρόλο με επιτυχία, υπευθυνότητα και ευρωπαϊκή συνέπεια - προς όφελος ολόκληρης της Ευρωπαϊκής Ένωσης.

Η Κυπριακή Δημοκρατία στην Προεδρία του Συμβουλίου της Ευρωπαϊκής Ένωσης

ΑΠΟΨΗ “
ΔΡ ΑΥΓΟΥΣΤΙΝΟΣ
(ΝΤΙΝΟΣ) ΑΥΓΟΥΣΤΗ*

Η Κύπρος μπορεί γεωγραφικά ν’ ανήκει στη Μέση Ανατολή, ωστόσο, ιστορικά, πολιτιστικά και οικονομικά αποτελεί μέρος μόνο της Δύσης και της Ευρώπης και την συνδέουν δεσμοί αίματος με την Ελλάδα για περισσότερο από 3.500 χρόνια. Ήταν τότε που οι Μυκηναίοι πρώτα κι ύστερα οι Αχαιοί και οι Δωριείς εγκαταστάθηκαν στο νησί και ίδρυσαν τα πρώτα Βασίλεια μπολιάζοντας για πάντα τη Μεγαλόνησο με τις Αξίες και τα Ιδεώδη του Ελληνικού Πολιτισμού. Έκτοτε η Κύπρος, παρά τους πολλούς κατακτητές που περάσαν, σκέφτεται και μιλά Ελληνικά! «Η Κύπρος πολλούς αφέντες άλλαξε, δεν άλλαξε όμως καρδιά», όπως πολύ εύστοχα γράφει ο μεγάλος μας ποιητής Κωστής Παλαμάς.

Η Κύπρος, παρά τις απειλές της κατοικικής Τουρκίας που από το καλοκαίρι του 1974 κατέχει παρ’όμως με την ισχύ των όπλων μεγάλο μέρος της επικράτειάς της, κατάφερε να γίνει πλήρες κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης. Από την πρώτη αυτού του χρόνου μάλιστα κρατά στα χέρια της το πηδάλιο καθοδήγησης της Ένω-

σης αναλαμβάνοντας την Προεδρία του Συμβουλίου της για το Α εξάμηνο του 2026. Με τον Πρόεδρο Χριστοδουλίδη να δηλώνει και να είναι αποφασισμένος και σίγουρος ότι θα διαχειριστεί με επιτυχία αυτόν τον θεσμικό ρόλο που της ανατέθηκε.

Η Κυπριακή Δημοκρατία αναλαμβάνει αυτόν τον ρόλο σε μια περίοδο κατά την οποία η Ευρώπη αντιμετωπίζει μεγάλες προκλήσεις και δοκιμάζεται χωρίς ποτέ να καταφέρει να εξασφαλίσει την πλήρη αυτοτέλεια και αυτονομία της. Ο πόλεμος στην Ουκρανία, το πρόγραμμα «SAFE» (Security Action for Europe) για την ενίσχυση της ευρωπαϊκής αμυντικής βιομηχανίας και την κάλυψη κενών στην άμυνα, η μετανάστευση, η ασφάλεια, η ενεργειακή αυτοτέλεια και ασφάλεια, η ανταγωνιστικότητα, η κοινωνική συνοχή και αλληλεγγύη, η οικονομική ανισότητα, οι δυσκολίες στην ενιαία λήψη αποφάσεων, η κλιματική αλλαγή με τα ακραία καιρικά φαινόμενα, η γεωπολιτική αστάθεια, ακόμα και η ηλεκτρική διασύνδεση Κύπρου - Ελλάδας και ο αγωγός «East Med» αποτελούν ζητήματα που απαιτούν συνεννόη-

ση και συντονισμένες προσπάθειες από τις εθνικές κυβερνήσεις.

Πέραν όμως όλων των παραπάνω, η Κυπριακή Προεδρία οφείλει να δώσει ιδιαίτερη σημασία και στο δικό της υπαρκτικό πρόβλημα, που προκύπτει μέσα από την παράνομη κατοχή μεγάλου τμήματος της επικράτειάς της από την Τουρκία. Σήμερα, σε έναν τόπο όπου για αιώνες άνθιζε ο Ελληνικός Πολιτισμός, τα πάντα έχουν τουρκέψει. Εκκλησίες αφανίστηκαν ή έχουν μετατραπεί σε στάβλους, τζαμιά, γκαλερί, αποχωρητήρια, στρατόπεδα, ακόμα και νεκροτομεία! Και οι ιστορικοί χώροι και τα μνημεία παρουσιάζονται ως κομμάτι της ανύπαρκτης πολιτισμικής ιστορίας των Τούρκων, την ώρα που όλοι γνωρίζουν ότι οι Τούρκοι δεν έχουν ποτέ προσθέσει ούτε ένα λιθαράκι στην παγκόσμια πολιτισμική κληρονομιά. Το μαρτυρούν ακόμα και δικοί τους διανοούμενοι, όπως ο ακαδημαϊκός και ιστορικός Τανέρ Ακσάμ, που δεν μασά τα λόγια του: «Εμείς δεν μπορούμε να δημιουργήσουμε μια νέα πολιτισμική αξία. Μπορούμε μόνο να την κατακτήσουμε, να την χαλά-

σουμε, να την γκρεμίσουμε και να την καταστρέψουμε... Ο Τούρκος όπου βρει δένδρο θα το κόψει... Οι Τούρκοι εξαφάνισαν παντού πολιτισμούς και δεν προστάτευσαν ποτέ αυτά που βρέθηκαν στην ιδιοκτησία τους... Δεν είναι με κανένα τρόπο πολιτισμένος λαός και δεν κατάφερε να σταθεί αντάξια στο επίπεδο πολιτισμού των εδαφών που κατέκτησε... Δεν καρπίζει τίποτα στο έδαφος όπου πάτησε το πόδι οθωμανού. Ξεράθηκαν και δεν φυτρώνουν ούτε χοιράκια εκεί όπου πάτησαν οθωμανοί...».

Η Κύπρος λοιπόν είναι υποχρεωμένη να προεδρεύσει του Ευρωπαϊκού Συμβουλίου υπηρετώντας με απόλυτη συνέπεια τα ευρωπαϊκά ιδανικά και αξίες, καθώς και τα θεμιτά συμφέροντά της. Την ίδια ώρα έχει την υποχρέωση να προβάλλει και να αναδείξει το πρόβλημα της παράνομης κατοχής ευρωπαϊκού εδάφους από μια χώρα που προσπαθεί και επιθυμεί διακαώς να γίνει μέλος της, χωρίς προηγούμενος να ξεπλύνει τη βρόμικη περιβόλη της και τα ματωμένα της άρβυλα!

Η Ευρώπη δεν μπορεί και δεν πρέπει να δίνει προτεραιότητα σε

πωλήσεις και αγορές όπλων από χώρες που κατέχουν τμήμα άλλων χωρών ή που απειλούν άλλες χώρες και μάλιστα ευρωπαϊκές! Μια χώρα που με την ισχύ των όπλων κατέχει παρ’όμως ευρωπαϊκό έδαφος, δεν μπορεί να έχει καμιά θέση στο πρόγραμμα «SAFE»!

Για όσους το ξέχασαν, να θυμίσουμε: Η ημικατεχόμενη Κύπρος είναι το νοτιοανατολικό άκρο της Ευρωπαϊκής Ένωσης αλλά και της Ευρώπης ολόκληρης. Η πράσινη γραμμή δεν είναι τα σύνορα της Ευρώπης! Τα σύνορα της Ευρώπης είναι οι βόρειες θαλασσοφίλτες ακρογιαλίες μας.

Επιμύθιο: Απέναντι στην τουρκική επιβουλή και αρπακτικότητα η Κυπριακή Δημοκρατία βρίσκεται στο πηδάλιο της Ευρώπης. Κι ως την ήθελε κάποιος, σχεδόν από τα πρώτα χρόνια της κατοχής, να περνά στην αγκαλιά της Τουρκίας αμαχητί. Ο χρόνος είναι εναντίον μας, λένε πολλοί! Γελάστηκαν! Ο χρόνος είναι πάντα σύμμαχος με αυτούς που αντιστέκονται και δεν παραδίδονται...

*Ακαδημαϊκός - Πανεπιστήμιο Θεσσαλίας, από το Μονάγρι Λεμεσού
av.avgoustinos@gmail.com

Επιχείρηση Βενεζουέλα και η νέα παγκόσμια τάξη

ΑΠΟΨΗ “
ΛΟΡΙΑ
ΜΑΡΚΙΔΗ*

Η διεθνής κοινότητα δεν έχει ακόμα συνέλθει από το σοκ που προκάλεσε η μεγάλης κλίμακας επιχείρηση της αμερικανικής επίλεκτης μονάδας Delta Force στο Καράκας με την απαγωγή του Προέδρου της Βενεζουέλας, Νικολάς Μαδούρο και της συζύγου του. Κατελήφθη εξαπίνης. Αμερικανοί πολιτικοί αναλυτές, όπως ο οικονομολόγος Τζέφρι Σακς, αποκαλύπτουν ότι η απόφαση για καθεστωτική αλλαγή στη χώρα είχε ληφθεί από το «βαθύ κράτος» προ οκταετίας λόγω του αριστερού καθεστώτος που κυβερνά τη Βενεζουέλα και του πετρελαϊκού πλούτου της χώρας. Το Δόγμα Μονρόε και η πεποίθηση του αλήστου μνήμης πρώην Υπουργού Εξωτερικών των Ηνωμένων Πολιτειών, Χένρι Κίσινγκερ, ότι «η δύναμη επιβάλλει την ηθική και την ειρήνη», φαίνεται να ήταν η βάση της λήψης της απόφασης για την επιδρομή. Για την οποία ο Πρόεδρος Τραμπ επιτίθεται, επισημαίνοντας ότι δεν μπορεί κανείς ν' αναμετρηθεί με τις αμερικανικές δυνάμεις. Με την ανώτερη ποιότητα των αμερικανικών όπλων και το άρτια εκπαιδευμένο στρατιωτικό προσωπικό. Και τούτο, ως προειδοποίηση άλλων χωρών.

Σε άρθρο του ο καθηγητής Marc Weller, ειδικός σε θέματα Διεθνούς Δικαίου και διευθυντής του προγράμματος Διεθνούς Δικαίου του Βρετανικού Ιδρύματος Chatham House, τονίζει ότι η όλη αμερικανική επιχείρηση ξεκάθαρα αποτελεί κατάφωρη παραβίαση του

Διεθνούς Δικαίου, της κυριαρχίας της Βενεζουέλας και του Χάρτη των Ηνωμένων Εθνών λόγω του ότι ήταν μια ευρύτατης κλίμακας στρατιωτική επιχείρηση και βίαιη αρπαγή ενός εν ενεργεία Προέδρου από τις ειδικές αμερικανικές δυνάμεις. Εξάλλου, ο διαπρεπής Αμερικανός δικηγόρος του Μαδούρο, Μπάρνι Πόλακ, έθεσε ενώπιον του Αμερικανού δικαστή ζητήματα νομιμότητας της αμερικανικής επιχείρησης.

Η επόμενη μέρα ανέτειλε σ' ένα πιο ασταθές και επικίνδυνο διεθνές κλίμα, με χώρες μεγάλες και μικρές ν' ανησυχούν για το μέλλον και τυχόν δημιουργία νέων κρίσεων εν μέσω, μάλιστα, και των απειλών από τον Πρόεδρο Τραμπ εναντίον αριθμού χωρών, όπως η Γροιλανδία, η Κολομβία, το Ιράν

και η Κούβα· όπως και η πρόθεση της αμερικανικής Διοίκησης για αλλαγή της παγκόσμιας τάξης πραγμάτων και της ανακατανομής

τα, η Κίνα αντέδρασε με ισχυρή δήλωση καταδίκης της χρήσης στρατιωτικής βίας και χαρακτήρισε την επιχείρηση ως σοβαρή

“
Η επόμενη μέρα ανέτειλε σ' ένα πιο ασταθές και επικίνδυνο διεθνές κλίμα, με χώρες μεγάλες και μικρές ν' ανησυχούν για το μέλλον

των σφαιρών επιρροής. Η αντίδραση του Οργανισμού Ηνωμένων Εθνών αδύναμη, ενώ από πλευράς της η Ευρωπαϊκή Ένωση δεν φαίνεται να έχει κοινή γραμμή ή να είναι έτοιμη να αντιπαρατεθεί στην αμερικανική ηγεσία. Αντίθε-

παράβιαση του Διεθνούς Δικαίου και της εθνικής κυριαρχίας της Βενεζουέλας. Ο κόσμος δεν πρέπει να επιστρέψει στον νόμο της ζούγκλας και καμία χώρα δεν μπορεί να ενεργεί ως παγκόσμιος σερίφης ή διεθνής δικαστής, τονίζεται σε

σχετική δήλωση του Υπουργείου Εξωτερικών του Πεκίνου. Όσον αφορά τη Ρωσία, η εκφρασθείσα θέση κρίνεται ως συγκρατημένη και επιφυλακτική, ενισχύοντας έτσι δημοσιεύματα στον Τύπο (εφημερίδα «Καθημερινή») περί ύπαρξης κάποιας συμφωνίας με τις Ηνωμένες Πολιτείες «για ανταλλαγή της Βενεζουέλας με την Ουκρανία». Δηλαδή, οι Ηνωμένες Πολιτείες να μπορούν να ενεργούν κατά το δοκούν στη Βενεζουέλα και εις αντάλλαγμα να επιτρέπουν στη Ρωσία ελεύθερο πεδίο δράσης στην Ουκρανία!

Είναι γνωστό ότι τα ανθρώπινα δικαιώματα, το Διεθνές Δίκαιο και η δημοκρατία χρησιμοποιούνται ανάλογα με τα συμφέροντα των κυβερνήσεων και καταπατούνται όταν η ισχύς το επιτρέπει προς εξυπηρέτηση των στόχων τους. Το γεγονός, όμως, ότι έχουν θεσμοθετηθεί αποτελούν μια κάποια ασπίδα για μικρά και ανυπεράσπιστα κράτη. Η Κύπρος, ένα μικρό και ημικατεχόμενο από τον ισχυρό παραβάτη γείτονα Τουρκία κράτος, οφείλει να επικαλείται και προασπίζει την αρχή της κυριαρχίας των κρατών και το Διεθνές Δίκαιο. Η γεωπολιτική αξία της Κύπρου, που αποτελεί πυλώνα σταθερότητας στην ευαίσθητη περιοχή της Ανατολικής Μεσογείου, η εμβάθυνση των σχέσεων με γειτονικές χώρες και η περαιτέρω ενίσχυση συνεργασιών με ισχυρούς παίκτες σε όλους τους τομείς είναι δυνατόν να προσφέρουν ασπίδα προστασίας.

*Πρέσβης ε.λ.

Η Κύπρος στο γήπεδο κι Τουρκία στην εξέδρα

ΑΠΟΨΗ “
ΛΟΥΚΑΣ
ΦΟΥΡΛΑΣ*

Κύριε Ερντογάν, η εποχή που απειλούσατε και περιμένατε οι άλλοι να κατεβάσουν το κεφάλι έχει τελειώσει. Σήμερα, η Κύπρος δεν σας φοβάται, βρίσκεται μέσα στο γήπεδο και, μάλιστα, κρατά το πμόνι. Εσείς και η κυβέρνησή σας παραμένετε θεατές, φωνάζοντας συνθήματα εκφοβισμού σε έναν αγώνα που δεν ελέγχετε.

Οι δηλώσεις σας περί «νικητών» και «χαμένων», περί υποταγής στην Άγκυρα και τιμωρίας όσων δεν ευθυγραμμίζονται, δεν είναι επίδειξη ισχύος. Είναι ένδειξη πολιτικής ανασφάλειας. Και όσο επιμένετε στον αυταρχισμό, μένετε εκτός παιχνιδιού.

Η Κύπρος, κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σήμερα ασκούσα την Προεδρία του Συμβουλίου της ΕΕ, δεν ζητά

άδεια, δεν εκβιάζεται και δεν παίζει άμυνα, αλλά με κανόνες. Αυτοί λέγονται Διεθνές Δίκαιο, ευρωπαϊκές αξίες και σεβασμός της κυριαρχίας των κρατών. Ό,τι ακριβώς η Άγκυρα επιλέγει συστηματικά να αγνοεί.

Μιλάτε για «βραχυπρόθεσμη σκέψη». Όμως βραχυπρόθεσμο είναι να επενδύει κανείς στην ένταση, στην κατοχή, στις απειλές και στη ρητορική μίσους. Μακροπρόθεσμο είναι να χτίζεις συμμαχίες, θεσμούς και αξιοπιστία. Και σε αυτό το επίπεδο, η Κύπρος δεν είναι απλώς παρούσα. Είναι καθοριστικός παίκτης.

Όσο για τους «μισοθοφóρους των ιμπεριαλιστών», που επικαλείστε, η ειρωνεία περισσεύει. Δεν χρειάζονται σχόλια όταν μια κυβέρνηση εργαλειοποιεί ανθρώ-

“
Η Κύπρος, κράτος-μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης και σήμερα ασκούσα την Προεδρία του Συμβουλίου της ΕΕ, δεν ζητά άδεια, δεν εκβιάζεται και δεν παίζει άμυνα, αλλά με κανόνες

πους, πολέμους και κρίσεις για γεωπολιτικό παζάρι.

Η πραγματικότητα είναι απλή. Το παιχνίδι παίζεται πλέον αλλού. Στις Βρυξέλλες, στα ευρωπαϊκά

όργανα, στους θεσμούς. Εκεί όπου η Κύπρος έχει φωνή, ρόλο και ευθύνη. Η Τουρκία, αν θέλει να μπει στο γήπεδο, οφείλει πρώτα ν' αποδεχθεί τους κανόνες.

Μέχρι τότε, οι απειλές σας θα αντηχούν μόνο στις κερκίδες και η Κύπρος θα συνεχίσει να παίζει. Με αυτοπεποίθηση, αξιοπρέπεια και με την Ευρώπη στο πλευρό της.

Είμαι ξεκάθαρος. Η Κύπρος δεν διεκδικεί ρόλο πρωταγωνιστή με κραυγές. Τον κερδίζει με συνέπεια. Επειδή, παρά την κατοχή και τις απειλές, δεν εγκατέλειψε ποτέ το γήπεδο. Δεν αποχώρησε από τον αγώνα, ούτε επέλεξε τον εύκολο δρόμο της σιωπής. Αντιθέτως, έμεινε, πάλεψε και σήμερα συνδιαμορφώνει αποφάσεις που αφορούν ολόκληρη την Ευρωπαϊκή Ένωση.

Η Προεδρία του Συμβουλίου της ΕΕ δεν είναι διακοσμητικός τίτλος. Είναι ευθύνη, θεσμικό βάρος και σαφές πολιτικό μήνυμα. Η Ευρώπη δεν εκβιάζεται από απειλές του τύπου «θα κερδίσετε ή θα χάσετε». Λειτουργεί με κανόνες, με διαδικασίες και με σεβασμό. Όποιος θέλει να συνομιλεί μαζί της, το κάνει ισότιμα. Όχι με δηλώσεις εκφοβισμού και διχαστική ρητορική.

Αν, λοιπόν, ο κ. Ερντογάν επιθυμεί πραγματικά να «κερδίσει», ας εγκαταλείψει τη γλώσσα του εκφοβισμού και ας επιλέξει τη γλώσσα της ευθύνης. Αλλιώς, θα παραμένει θεατής σε έναν αγώνα που προχωρεί χωρίς αυτόν. Η Κύπρος παίζει στο γήπεδο της Ιστορίας όχι για εντυπώσεις, αλλά για αρχές.

*Ευρωβουλευτής ΔΗΣΥ & ΕΛΚ

Προς ένα σύστημα υγείας χωρίς αποκλεισμούς

Ανοικτή πρόσκληση συμμετοχής προς επαγγελματίες υγείας και φοιτητές επαγγελματιών υγείας στο πλαίσιο του έργου Safe-R

Το ευρωπαϊκά χρηματοδοτούμενο έργο Safe-R - Safeguarding LGBTIQ+ People's Right to Health - απευθύνει ανοικτή πρόσκληση σε επαγγελματίες και φοιτητές/τριες επαγγελματιών υγείας για συμμετοχή σε δωρεάν εκπαιδεύσεις, με στόχο την ενίσχυση των γνώσεων και δεξιοτήτων τους στην παροχή συμπεριληπτικών και ισότιμων υπηρεσιών φροντίδας υγείας προς Λεσβίες, Ομοφυλόφιλα, Αμφισεξουαλικά, Trans, Κουήρ, Ίντερσεξ (ΛΟΑΤΚΙ+) άτομα.

Οι εκπαιδεύσεις εντάσσονται στο πλαίσιο των δράσεων του έργου Safe-R και στοχεύουν στη δημιουργία ενός ασφαλέστερου και υποστηρικτικού περιβάλλοντος φροντίδας υγείας, χωρίς διακρίσεις, αποκλεισμούς ή προκαταλήψεις.

Στόχος των εκπαιδεύσεων

- Οι συμμετέχοντες θα έχουν την ευκαιρία να:
- Ενημερωθούν για θέματα που αφορούν τον σεξουαλικό προσανατολισμό, την ταυτότητα, την έκφραση και τα χαρακτηριστικά φύλου.
 - Αναπτύξουν πρακτικές δεξιότητες για την παροχή συμπεριληπτικών υπηρεσιών φροντίδας υγείας, σε ένα ασφαλέστερο πλαίσιο χωρίς διακρίσεις.
 - Ενισχύσουν την επαγγελματική τους στάση, προάγοντας τον σεβασμό των ανθρωπίνων δικαιωμάτων και την ισότιμη πρόσβαση στη φροντίδα υγείας.
- Το εκπαιδευτικό περιεχόμενο βασίζεται στον Οδηγό Συμπεριληπτικών Υπηρεσιών Φροντίδας

Υγείας προς ΛΟΑΤΚΙ+ Άτομα και στην ερευνητική έκθεση του έργου Safe-R.

- Σε ποιους απευθύνεται:
- Επαγγελματίες Υγείας
- Η πρόσκληση αφορά επαγγελματίες όλων των ειδικοτήτων στο πεδίο της φροντίδας υγείας από τον δημόσιο και ιδιωτικό τομέα, όπως ιατρούς, νοσηλευτικό, μαιευτικό, παραϊατρικό προσωπικό και ψυχολόγους.
- Φοιτητές/τριες Επαγγελματιών Υγείας
- Απευθύνεται σε φοιτητές και φοιτήτριες Ιατρικής, Νοσηλευτικής, Μαιευτικής, Ψυχολογίας και όλων των συναφών ειδικοτήτων υγείας, οι οποίοι επιθυμούν να αναπτύξουν ή/και ενισχύσουν τις γνώσεις και τις δεξιότητές τους, πριν από την είσοδό τους στον επαγγελματικό χώρο.
- Ημερομηνίες και τοποθεσίες Εκπαίδευση επαγγελματιών υγείας (διάρκεια 1 ημέρα):
Λεμεσός:	22 Ιανουαρίου 2026
Λάρνακα:	26 Ιανουαρίου 2026
Λευκωσία:	5 και 27 Φεβρουαρίου 2026
- Πάφος: 19 Φεβρουαρίου 2026
Ώρες:	08:30 - 15:30
Γλώσσα:	Ελληνικά
- Εκπαίδευση φοιτητών/τριών επαγγελματιών υγείας (διάρκεια 2 ημέρες):
Λεμεσός:	31 Ιανουαρίου και 1 Φεβρουαρίου 2026
Λευκωσία:	14 και 15 Φεβρουαρίου 2026
Ώρες:	08:30 - 15:30
Γλώσσα:	Ελληνικά

Πιστοποίηση και οφέλη

Με την ολοκλήρωση της εκπαίδευσης, όλα τα συμμετέχοντα άτομα θα λάβουν πιστοποιητικό παρακολούθησης.

Για τους επαγγελματίες υγείας, η εκπαίδευση μοριοδοτείται με διεθνείς μονάδες συνεχιζόμενης επαγγελματικής εκπαίδευσης από τον Παγκύπριο Σύνδεσμο Νοσηλευτών και Μαιών.

Διαδικασία συμμετοχής

Η συμμετοχή είναι δωρεάν, ωστόσο οι θέσεις είναι περιορισμένες και θα τηρηθεί σειρά προτεραιότητας.

Τα ενδιαφερόμενα άτομα μπορούν να δηλώσουν συμμετοχή μέσω της σχετικής ηλεκτρονικής φόρμας που είναι διαθέσιμη στην ιστοσελίδα του έργου Safe-R.

Οι εκπαιδεύσεις θα υλοποιηθούν από εξειδικευμένη ομάδα εκπαιδευτών του Κυπριακού Συνδέσμου Οικογενειακού Προγραμματισμού και της Κίνησης Συμπράστασης για το AIDS, στο πλαίσιο του ευρωπαϊκά χρηματοδοτούμενου έργου Safe-R, το οποίο στοχεύει στην προστασία και διασφάλιση του δικαιώματος των ΛΟΑΤΚΙ+ ατόμων στην υγεία.

Οι εκπαιδεύσεις πραγματοποιούνται με τη στήριξη της Αρχής Αντιμετώπισης Εξαρτήσεων Κύπρου.

Οι εκπαιδεύσεις αυτές αποτελούν μια σημαντική ευκαιρία επαγγελματικής και ακαδημαϊκής ανάπτυξης, συμβάλλοντας στην αναβάθμιση της ποιότητας των υπηρεσιών φροντίδας υγείας και στην προώθηση της ισότητας, της συμπερίληψης και της ισότητας πρόσβασης στον τομέα της υγείας.

Για περισσότερες πληροφορίες:

Δέσποινα Μιχαηλίδου

Λειτουργός Προγράμματος Safe-R

d.michaelidou@asmcyprus.org

ΦΑΡΜΑΚΕΙΑ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ

Ιακωβίδης Κωνσταντίνος, Κρήτης 6 Γ, πλαγιάδρομος πρώην Debenhams Central, μετά τη διασταύρωση πρώην Τρουλλίδη, τηλ.: 22752877, 22255058.

Βρακάς Δημήτρης, Λεωφ. Αρχ. Μακαρίου Γ 265, έναντι Marks & Spencer Λακατάμειας, τηλ.: 22384900.

Χριστοφίδης Χάρης, Περικλέους 39 Α, μεταξύ φώτων Κώστα Θεοδώρου και Κληματαριάς, Στρόβολος, τηλ.: 22511351, 22319454.

Γεωργίου Χάρης, 28ης Οκτωβρίου 1, κατ. 11, δίπλα από παγωτά Παπαφίλιππου, Έγκωμη, τηλ.: 22255535, 94056656.

Γεωργίου -Τίφα Κατερίνα, Λεωφ. Κυρηνείας 100, απέναντι από ιερό ναό Αποστόλου Ανδρέα, Πλατύ, Αγλαντζιά, τηλ.: 22340340, 22514500.

Σταυρινίδης Γεώργιος, Λεωφ. Αρχ. Μακαρίου Γ 73 Α-Β, έναντι McDonald's και χώρου στάθμευσης ΣΚΛΑΒΕΝΙΤΗ, Λατσιά, τηλ.: 22488398, 99497309.

ΛΕΜΕΣΟΣ

Παπασπύρου - Καντωνίδου Μάρω, Φραγκλίνου Ρούσβελτ 272, Ζακάκι, δίπλα από φούρνο Sunfresh,, τηλ.: 25390354, 25388448.

Παπαδόπουλος Χαράλαμπος, Θεόδωρου Ποταμιάνου 52, Jumbo Πολυεμιδίων, Κάτω Πολεμίδα, τηλ.: 25735505.

Λουκαΐδου - Πετράκη Ελεάνα, Λεωφ. Μακαρίου Γ 135 , μεταξύ

PIZZA HUT & φώτων του ERA, τηλ.: 25730050, 25755516.

Κετσιμπάσης Αναγνώστης, Ρενάτου Καρτεσίου 12, 100 μ. βορείως κυκλικού κυκλοφοριακού κόμβου Μέσα Γειτονιάς προς δημαρχείο Αγ. Αθανασίου και πλησίον φούρνου, Άγιος Αθανάσιος, τηλ.: 25326600, 99903900.

Παπαθεοδούλου Ιακωβίνα, Γρίβα Διγενή 145 Β&Γ, Νεάπολη, έναντι υπεραγοράς Άλφα Μέγα, τηλ.: 25250026, 99748468.

ΛΑΡΝΑΚΑ

Μικάλλη Μερώνη, Αποστόλου Ανδρέα 37, περιοχή Κρασά, πρώην Υπεραγορά Κονή, τηλ.: 24360647.

Πανούσης Ανδρέας, Παπανικολή 5, έναντι πρώην Πισσαρίδη , τηλ.: 24323084.

Θεοφάνους Δέσπω, Λόρδου Βύρωνος και Γλάδστονως 1, Παναγιώτειο Μέγαρο, κατ. 2, έναντι Costa Coffee, τηλ.: 24622522, 24720083.

ΠΑΦΟΣ

Πίρπα Αλεξάνδρα, Ελευθερίου Βενιζέλου 80, απέναντι από τον ΖΟΡΠΑ, δρόμος Λυκείου Κύκκου Πάφου, τηλ.: 26948222.

Καλλασίδης Εμμανουήλ, Μάριου 17, Πόλις Χρυσοχούς, τηλ.: 26221877, 97744094.

ΕΛΕΥΘΕΡΗ ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ

Καμπιλάρης Ανδρέας, Κοραή 52, απέναντι από το Λύκειο Παραλιμνίου, τηλ.: 23744160, 23743418.

Μαρίνου Παρασκευή, Δημοκρατίας 20 Δ, κύριος δρόμος Σωτήρας-Λιοπετρίου, Σωτήρα, τηλ.: 23743636.

ΚΕΝΤΡΑ ΕΦΗΜΕΡΙΩΝ ΠΙ

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 22502019, Ιπποκράτειο Νοσοκομείο, 6-12 Ψαρών, 2408, Έγκωμη.

ΛΕΜΕΣΟΣ: ΠΙ για ενήλικες, 25200194, Mediterranean Hospital, Στυγός 9, 3117, Αγία Φύλα. ΠΙ για παιδιά, 25202816, Γενικό Νοσοκομείο Λεμεσού, Νίκαιας 1, 4131 Κάτω Πολεμίδα.

ΛΑΡΝΑΚΑ: ΠΙ για ενήλικες, 24636343, Ιατρικό Κέντρο Αγία Μαρίνα, Παύλου Βαλδασερίδη 10, 6018, Λάρνακα. ΠΙ για παιδιά, 24206132, 24800438, Γενικό Νοσοκομείο Λάρνακας, Ηνωμένων Πολιτειών, 6301 Λάρνακα.

ΠΑΦΟΣ: ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 26848113, Ιδιωτικό Νοσοκομείο Ευαγγελισμός, Βασιλέως

Κωνσταντίνου 82, 8021, Πάφος.

ΑΜΜΟΧΩΣΤΟΣ: ΠΙ για ενήλικες & ΠΙ για παιδιά, 23849400, Πολυκλινική Λητώ, Λεωφόρος Σωτήρας 8, 5286, Παραλίμνι.

ΟΔΟΝΤΙΑΤΡΟΙ:

ΛΕΥΚΩΣΙΑ: Χρυσάνθη Χριστοδούλου, 99698899.

ΛΕΜΕΣΟΣ: Νίκος Λανίτης, 99675944.

ΠΑΦΟΣ: Αθηνά Αρζουμανίδου, 97671117.

Ώρες λειτουργίας: 10.00 - 18.00. Το διευρυμένο ωράριο λειτουργίας των Υπηρεσιών Εφημερίας, ισχύει από 6/12/2025 - 29/3/2026. Επιπρόσθετα, το τηλεφωνικό κέντρο θα ξεκινά τη λειτουργία του 30 λεπτά πριν από την έναρξη λειτουργίας των ΥΕ.

+ ΚΗΔΕΙΑ

Τον πολυαγαπημένο μας σύζυγο, πατέρα, παππού και αδελφό

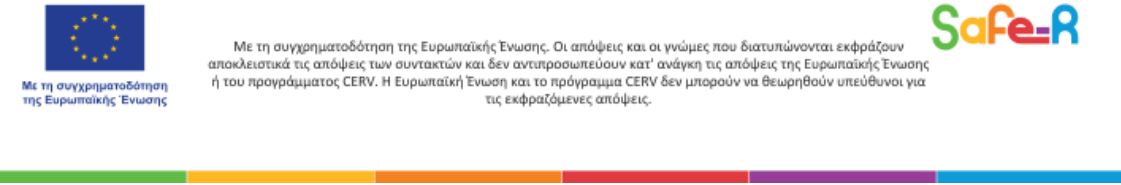
ΑΝΔΡΕΑ Μ. ΒΑΣΙΛΕΙΟΥ
(Πρώην Επαρχιακό Γραμματέα ΣΕΚ Αμμοχώστου)
από το Λευκόνιοκο Αμμοχώστου, κάτοικο Λάρνακας

που απεβίωσε προχθές Παρασκευή, 9.1.2026, σε ηλικία 87 ετών, κηδεύουμε αύριο Δευτέρα, 12.1.2026 και ώρα 11.00 π.μ., από τον ιερό ναό Παναγίας Φανερωμένης στη Λάρνακα, και καλούμε όσους επιθυμούν να παρευθύνονται.

Η ταφή θα γίνει στο Κοιμητήριο Αγίου Γεωργίου Κοντού Λάρνακας. Η οικογένεια θα δέχεται συλλυπητήρια στον ιερό ναό από τις 10.30 μ.μ.

Οι τεθλιμμένοι:
Σύζυγος, παιδιά, εγγόνια, αδελφή και λοιποί συγγενείς

*Αντί στεφάνια, παρακαλούμε να γίνονται εισφορές για το Λύκειο Ελληνίδων Αμμοχώστου, για το ίδρυμα Ενηλίκων ΑΜΕΑ «Ιασόνειο - Χρώματα Ζωής» και για τις άπορες οικογένειες Παναγίας Φανερωμένης Λάρνακας.

Διάλεξη/συζήτηση από το ΚΥ.ΚΕ.Μ.

Το Κυπριακό Κέντρο Μελετών και το Ινστιτούτο Δημογραφικής και Μεταναστευτικής Πολιτικής Κύπρου σάς προσκαλούν την Τετάρτη, 14/1/2026 και ώρα 7.00 μμ, στη Στέγη Γραμμάτων και Τεχνών - Δημοτικό Πολιτιστικό Κέντρο «Αμμόχωστος», κτήριο πρώην Συνεργατικού Ταμιευτηρίου Αμ/σιου, Αρχιεπισκόπου Κυπριανού 18, 6016 Λάρνακα (έναντι ACS Courier), τηλ. 24817737, σε διάλεξη/ανοικτή συζήτηση με θέμα: «Το μέλλον του Ελληνισμού και το δημογραφικό πρόβλημα». Η εκδήλωση τελεί υπό την αιγίδα της Α.Μ. του Αρχιεπισκόπου Κύπρου κ.κ. Γεωργίου. Χαιρετισμοί: κ. Ελλάδα Ιωάννου - Πρόεδρος της

Επαρχιακής Επιτροπής Λάρνακας/ Αμμοχώστου ΚΥ.ΚΕ.Μ., κ. Λοΐζος Μιχαήλ - Αντιπρόεδρος Ινστιτούτου Δημογραφικής & Μεταναστευτικής Πολιτικής Κύπρου, κ. Μαρίνος Μουσιούπας - Υπουργός Εργασίας και Κοινωνικών Ασφαλίσεων. Εισηγήσεις: κ. Ανδρέας Μορφίτης - Αντιπρόεδρος Κ.Δ.Σ. του ΚΥ.ΚΕ.Μ., Δρ Νικόλαος Ντέμος - Ακαδημαϊκός

και Πολιτικός Αναλυτής «Το μέλλον του Ελληνισμού», Κωνσταντίνος Κούσαντας - Αντισπράτγος ε.α. «Η δημογραφική συρρίκνωση του Ελληνισμού - επιπτώσεις». Συζήτηση, ερωτήσεις, κοπή βασιλόπιτς. Παρουσίαση προγράμματος: Ευδοκία Παπαχρηστούδη, Γραμματέας ΚΥ.ΚΕ.Μ. Λάρνακας - Αμ/σιου. Είσοδος ελεύθερη.

ΘΕΟΔΩΡΟΣ
ΚΑΥΚΑΡΙΔΗΣ

ώδεκα χρόνια χωρίς πρωτάθλημα για τη Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ. Δεδομένο ότι θα γίνουν 13. Σε αυτό το διάστημα,

από το 2013, οι τίτλοι της είναι μετρημένοι στα δάχτυλα ενός χεριού. Δύο κύπελλα, ένα Λιγκ Καπ και ένα Γιουρόπα Λιγκ. Α, και μια ασπίδα. Κεοάτι, δηλαδή. Προσθέστε χρονιές χωρίς ευρωπαϊκό εισιτήριο, αποκλεισμούς από ομάδες μικρότερων κατηγοριών (με αποκορύφωμα την Γκρίσμπι), πολλές εφιαλτικές βραδιές σε Αγγλία και Ευρώπη. Βαθμολογικές θέσεις από απογοητευτικές μέχρι ντροπιαστικές. Τέτοιο σενάριο, τέτοιο άσχημο σενάριο δεν θα μπορούσε να γράψει στα 2013 ούτε ο πλέον ορκισμένος εχθρός της Γιουνάιτεντ. Έχοντας υπόψη τι συνέβη για 20 χρόνια και με τις απίστευτες επιτυχίες επί Σερ Άλεξ Φέργκιουσον. Η εξίσωση της αποτυχίας έχει και συνέχεια. Απίστευτη συνέχεια. Αμέτρητες αποτυχημένες μετεγγραφές. Παίκτες που στις ομάδες τους έκαναν παπάδες, αλλά στη Γιουνάιτεντ δεν μπορούσαν ν' αποδώσουν: Πογκμπά, Ντι Μαρία, Σάντσες, Σάντσο. Εξελίξιμοι παίκτες, που στο «Ολντ Τράφορντ» χαντακώνονται. Ποδοσφαιριστές που δεν αξιολογήθηκαν σωστά και, όταν αποκτήθηκαν (με το αζημίωτο) και φόρεσαν τη φανέλα της Γιουνάιτεντ, έδειξαν καθαρά πως δεν είχαν την απαραίτητη ποδοσφαιρική πάστα. Εμμονή στην παραμονή ποδοσφαιριστών που δεν μπορούν να προσφέρουν. Πριν ήταν ο Τζόουνς, μετά ο Μαρσιάλ, τώρα ο Σόου και ο Μαγκουάιρ. Παιδιά από τα σπλάχνα του συλλόγου, που αποχωρούν λόγω του κλίματος. Ράσφορντ και Μακ Τόμινεϊ. Αλλά και παίκτες που φεύγουν από το «Ολντ Τράφορντ» και ξαναβρίσκουν την υγεία τους, όπως ο Χόιλουντ, ο Άντονι. Ένα σοβαρό θέμα ήταν η αξιολόγηση των ακαδημιών. Πόσοι και πόσοι νεαροί υπερεκτιμήθηκαν, πόσοι υπομνήθηκαν, έφυγαν και εξελίχθηκαν. Υπάρχει και συνέχεια. Οι προπονητές: Από την ημέρα που αποχώρησε ο Σερ Άλεξ, όλες οι επιλογές για τον πάγκο δεν φτούρησαν. Είτε ήταν ονόματα είτε ήταν φερέλπιδες είτε προπονητές με βιογραφικό. Φαν Χάαλ, Μουρίνιο, Σόλσκιερ, Ράγκνικ (έστω και σαν μεταβατικός τεχνικός), Τεν Χαγκ, Αμορίμ. Το «Θέατρο των ονείρων» έγινε το «νεκροταφείο» παικτών και προπονητών». Αλλά και νεκροταφείο της κάθε ελπίδας των αμέτρητων φίλων της ομάδας. Ελπίδας για τη δημιουργία ομάδας, ανταγωνιστικής, αντάξιας του ονόματος και της φήμης του συλλόγου.

ΔΕΝ ΜΠΟΡΕΙ ΝΑ ΒΡΕΙ ΤΗΝ ΥΓΕΙΑ ΤΗΣ

Άλλη μια περίοδος, άλλη μια προσπάθεια ανασύνταξης πάει στράφι για τη Μάντσεστερ Γιουνάιτεντ

Αμέτρητοι λόγοι

Κάθε φορά υπάρχει ένας λόγος, μία διαφορετική αιτία της αποτυχίας. Οι μετεγγραφές, ο προπονητής, το πλάνο, το ιδιοκτησιακό καθεστώς, η στρατηγική, το σύστημα. Ναι, το σύστημα ήταν, ας πούμε, ο λόγος που κυρίως έφυγε ο ταλαντούχος, αλλά όπως αποδείχτηκε αυτοκαταστροφικός, Αμορίμ. Διάβασα πολλές αναλύσεις για

τους λόγους της αποτυχίας και της απομάκρυνσής του. Διάβασα αμέτρητες αναλύσεις όλα αυτά τα χρόνια για το τι πάει στραβά στο «Ολντ Τράφορντ». Δημοσιογράφοι, πρώην παίκτες της ομάδας, πρώην παίκτες άλλων ομάδων. Δεν βγαίνεις από μέσα. Πολλοί από αυτούς άλλαζαν συνεχώς άποψη, πολλοί υπερέβαλαν στην ανάλυση. Στο τέλος, και είναι τραγικό για τη

Γιουνάιτεντ, αλλά απ' όλους τους σχολιαστές έχουν δικαιωθεί για τις προβλέψεις τους οι μονίμως επικριτικοί και μουρμούρηδες Σκόουλς και Κιν

Επιτέλους, αλλάξετε το σωστά

Θα αλλάξει κάτι ή θα βιώσει ο σύλλογος άλλη μια αιτεώδη περίοδο χωρίς πρωτάθλημα; Θυμίζουμε την ανομβρία 26 ετών (1967-1993). Ήδη έχει καλυφθεί το μισό. Θυμίζουμε πως ομάδες έκαναν 20ετία να πάρουν τίτλο πριν καλά-καλά το καταλάβουν. Δεν υπάρχει σημάδι που να δείχνει πως η Γιουνάιτεντ μπορεί να βγει από αυτό το κακό φεγγάρι. Ας σταθούμε στη λέξη αλλαγή. Έγιναν προσπάθειες, έγιναν αλλαγές, έγιναν δοκιμές και ρυθμίσεις. Μετά

ας. Αν δεν εκπλήσεις σωστά τα πράγματα και δεν έχεις σωστή αντίληψη. Είτε παίζεις 3-4-3 είτε 7-2-1, δεν θα αποδώσεις αν δεν έχεις τους κατάλληλους παίκτες. Δεν καταδικάζεις τον νεαρό σου σέντερ φορ επειδή δεν σκοράρει, αλλά κοιτάξεις πρώτα απ' όλα αν τροφοδοτείται και πόσο. Δεν μπορείς να έχεις καλή άμυνα όταν δεν έχεις καλούς αμυντικούς και, πολύ περισσότερο, όταν δεν αποκτάς τους σωστούς αμυντικούς. Δεν αγοράζεις παίκτες επειδή τους δημιουργήσαν στάτους παικταρά τα ΜΜΕ, αλλά και για λόγους μάρκετινγκ. Δεν υπήρχε πιο τρανό παράδειγμα από τον Μαγκουάιρ. Δεν μπορείς στο σύγχρονο ποδόσφαιρο να μην έχεις γοργοπόδαρους, δυνατούς και τεχνικά καταρτισμένους κεντρικούς χαφ. Το χειρότερο είναι να μην προσπαθείς ν' αποκτήσεις καν. Οι περισσότερες ομάδες της Πρέμιερ Λιγκ «πατάνε» την Γιουνάιτεντ σε αυτόν τον τομέα. Την αναγκάζουν να τρέχει στον άξονα και να μη φτάνει.

Θέμα προπονητή; Αποδεδειγμένο πλέον. Στην κατάσταση που είναι η Γιουνάιτεντ υπάρχει μόνο μία δίοδος. Ούτε φερέλπιδες, ούτε μέχρι πρότινος σπουδαίοι. Πας και παίρνεις τον καλύτερο. Όπως πήρε η Σίτι τον Γκουαρντιόλα και έγινε παντοδύναμη ή η Λίβερπουλ τον Κλοπ και αναστήθηκε. Αν δεν υπάρχει διαθέσιμος άμεσα, τον περιμένεις μερικούς μήνες.

Υπάρχουν και άλλα. Έχουν χαθεί αξίες και πειθαρχία. Έχει χαθεί το πνεύμα του νικητή. Έχει εξαφανιστεί εντελώς η αύρα που ανάγκαζε τον κάθε αντίπαλο να κομπάζει όταν αντιμετώπιζε τη Γιουνάιτεντ. Σήμερα, η ουραγός Γουέλς νιώθει αυτοπεποίθηση ακόμη και μέσα στο «Ολντ Τράφορντ».

Από «Θέατρο των ονείρων», το «Ολντ Τράφορντ» έγινε «νεκροταφείο» προπονητών, παικτών και ελπίδων

από χρόνια δεν κάνουν κουμάντο οι Γκλάσνερ, αλλά ο Σερ Ράτκλιφ. Μετά από χρόνια δημιουργήθηκε ομάδα από επιτυχημένους ανθρώπους σε ποδοσφαιρική στρατηγική και σιελέχωση. Μετά από χρόνια άλλαξε όλο το ιατρικό τμήμα. Είπαμε, άλλαξαν προπονητές, έγιναν αμέτρητες αλλαγές στο ρόστερ. Αποτέλεσμα, μηδέν!!! Η αλλαγή δεν είναι πάντα συνταγή επιτυχίας.